திருக்கோயில்

என் கடன்
பணிசெய்து கிடப்பதே

OFFICE OF THE STATE EDITOR
5-3/Gm/72
11 MAY 1972

165

Sivarts

மாலை 14] பரிதாபி — சித்திரை, வைகாசி — மே, 1972 [மணி 8

திங்கள் வெளியீடு

தமிழ்நாடு அரசி

புத்தாண்டு விழா நாளில், தஞ்சைமா நகரில் மிகச் சிறப்பாகக் கோலாகலமான முறையில் நடைபெற்ற இராசராசன் சிலை திறப்பு விழாவில், நமது தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு தமிழவேள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் மின்விசையினை அழுத்தி, இராசராசனின் அழகிய சிலையைத் திறந்துவைக்கின்றார். (13—4—72)

பொருளடக்கம்

1. தஞ்சைப் பெரிய கோயில்
2. சிறந்தோங்கி வளர்க நன்றே
3. இணையற்ற பெருவேந்தன் இராசராசன்
4. இராசராசன் மாட்சி
5. மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் தலைமையுரை
6. எழுஞாயிறன்ன இராசராசன்
7. தமிழர் பேரரசு கண்ட இராசராசன்
8. முதல் இராசராசன் குடிதழுவிக் கோலோச்சியவன்
9. அளவையும் இராசராசனும்
10. பன்னிரு திருமுறைகள்
11. தூய தோமையர் மாபெரும் விழா
12. தலை சிறந்த தமிழ்ப் பேரரசன்
13. திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் சிறப்பு
14. கல்வெட்டும் சமய நெறியும்
15. வாழ்த்துவோமே

சந்தாதாரர்களுக்கு வேண்டுகோள்

ஆண்டுச் சந்தா ரூபா. பத்து மட்டும் — தனிப்பிரதி விலை ரூ. ஒன்று மட்டும்

'திருக்கோயில்' இதழின் சந்தாதாரர்கள் ஆகச் சேர விரும்புபவர்கள் "திரு. ஆணையர் அவர்கள், அறநிலைய ஆட்சித்துறை, சென்னை-34" என்னும் முகவரிக்கு ரூபாய் பத்து அனுப்பி எப்போது வேண்டுமாயினும் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்துக்கொள்ளலாம்.

அல்லது, அவ்வவ்வட்டார அறநிலைய உதவி ஆணையர்களின் அலுவலகங்களிலும், மேற்படி சந்தாத் தொகையைச் செலுத்திச் சேரலாம்.

சந்தாதாரர்கள் தங்களுடைய சரியான முழு முகவரியைத் தெரிவித்துதவுதல், இதழ்கள் தவறாமற் சேர்வதற்கு மிகவும் இன்றியமையாதது. —ஆசிரியர்.

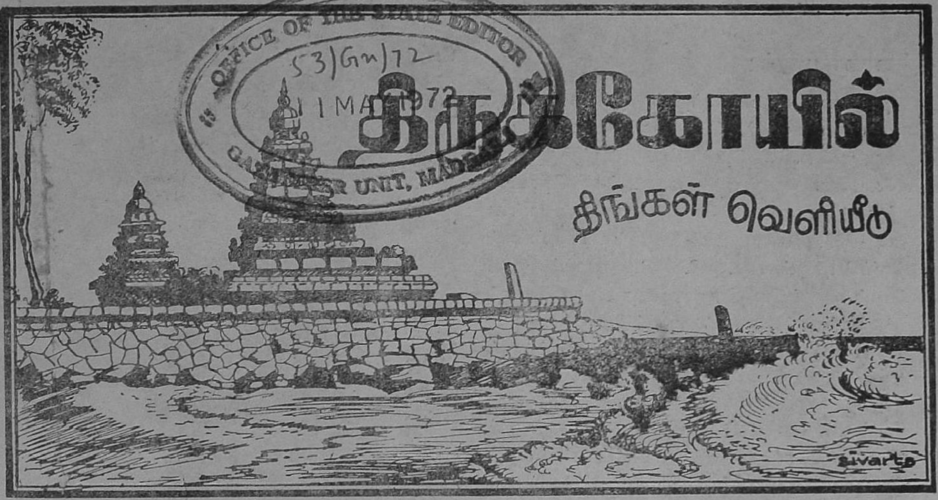

OFFICE OF THE STATE EDITOR
53/Gu/72
11 MAY 1972
GAZETTEER UNIT, MADRAS

மாலை 14] விரோதிகிருது — சித்திரை. வைகாசி — மே, - 1972 [மணி 8

தஞ்சைப் பெரிய கோயில்

[ந. ரா. முருகவேள், M. A., M. O. L.]

உலகெலாம் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பரிதி
ஒன் றுநூ றுயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம்பு அச்சோ
அங்ஙனே அழகிதோ, அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் திங்கள்
இலைகுலாம் பதணத்து இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத்து இவர்க்கே.

—திருவிசைப்பா

முன்னுரை :

நமது தமிழகத்தில் உள்ள எண்ணற்ற பல கோயில்களுள், ஒப்புயர்வற்ற கலை நலத்தினாலும், கட்டிட அமைப்புத்திறனாலும், வரலாற்றுப் புகழினாலும் மிகவும் தலைசிறந்தோங்குவது, தஞ்சைப் பெரியகோயில். "உலகத்திலேயே கோயில்கள் கட்டுவதில் ஈடும் எடுப்பும் அற்றுச் சிறந்து திகழ்பவர்கள் தமிழர்கள்! இந்தியாவிலேயே மிகவும் சிறந்ததொரு பெருங் கோயிலாக எழில் மிக்கு விளங்குவது தஞ்சைப் பெரிய கோயிலே ஆகும்," (1) என, அயல்நாட்டறிஞர்களும், இக்கோயிலின் எழில்மிக்கஇனிய தோற்றத்தினைக் கண்டு, வியந்து புகழ்ந்து போற்றி மகிழ்ந்தின்புறுகின்றனர். தமிழர்களின் கட்டிடக்கலையின் உச்சநிலைச் சீர்த்திக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக எழில்மிக்கு விளங்குவது, தஞ்சைப் பெரிய கோயிலே (2) எனத் துணிந்து கூறலாம்.

---

1. "The Tamil races were perhaps the greatest temple builders in the world; the great pagoda at Tanjore is by far the grandest temple in India."

—*Encyclopaedia Brittanica.*

3. "The Tanjore temple is the most beautiful specimen of Tamil architecture, at its best . Temples became centres of religious and social life, and the Tanjore temple set the model to the whole of the chola country "

—*K. A. N. Sastri, The Cholas.*

148697

தஞ்சைமா நகரம் :

தஞ்சை மாவட்டத்தின் தலைநகரமாகத் திகழும் தஞ்சாவூர், சோழப் பேரரசு ஏற்படுவதற்கு முன்னரே, பெரிதும் சிறப்புற்றிருந்தது. இங்கேயுள்ள தஞ்சை மாமணிக் கோயில், பூதத்தாழ்வாராலும் (2,251). திருமங்கை மன்னராலும் (953, 1090, 1.576). மங்களாசாசனம் செய்யப்பெற்றுள்ளது. கி. பி. ஏழாம் நூற்றுண்டில் விளங்கிய திருநாவுக்கரசர் 'தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார்' எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதும், இந்நகரத்தின் பழமையைக் குறிக்கும் சான்ருகும்.

தஞ்சை மாநகரம், முத்தரையர் என்னும் குறுநில மன்னர்களின் ஆட்சியின் கீழ்க் கி. பி. 6ஆம் நூற்ருண்டு முதல் கி. பி. 9ஆம் நூற்ருண்டு வரை இருந்து வந்தது. இதனை முத்தரையர்களிடம் இருந்து கைப்பற்றிச் சோழர்களுக்குரிய தலைநகரமாகச் செய்தவன் 'தொண்ணூற்ருறு விழுப்புண் கொண்ட சோழன்' எனப் போற்றப்பெறும் விசயாலய சோழனே (கி.பி. 846-880) ஆவன். இச்செய்தி, திருவாலங்காட்டுச் செப்பேட்டிளுலும், திருக்கோவலூர் வீரசோழபுரத்துக் கல்வெட்டிளுலும் புலனுகின்றது. 'பாண்டியகுலாசனி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர்' என இந்நகரம் கல்வெட்டுகளிற் குறிப்பிடப் பெறுகின்றது.

சோழப் பேரரசின் ஆட்சியின்கீழ், 10ஆம் நூற்ருண்டு முதல் 12ஆம் நூற்ருண்டு வரையிலும், பாண்டியர் ஒய்சளர் ஆகியோரது ஆட்சியின்கீழ் 13ஆம் நூற்ருண்டு முதல் 16ஆம் நூற்ருண்டு வரையிலும்; தஞ்சை மாநகரம் இருந்து வந்தது. கி. பி. 1535 முதல் 1672 வரையில், விசயநகர அரச மரபினர் இதனை ஆண்டு வந்தனர். கி. பி. 1674 முதல் 1885 வரை மகாராட்டிர மன்னர்கள் இதன்கண் அரசு செலுத்தியிருந்தனர். 1855ஆம் ஆண்டு முதல் 1947ஆம் ஆண்டு வரையில், இஃது ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது.

இராசராசன் :

தஞ்சையிலுள்ள பெரிய கோயில் என்னும் பிருகதீசுவரர் கோயிலைக் கட்டியவன், முதலாம் இராசராசன் (கி. பி. 985 - 1014) என்னும் புகழ்மிக்க பேரரசன் ஆவான். போர்த் திறனும் ஆட்சித்திறனும் மிக்க பெருவீரன் ஆகப் பிறங்கிய இவன் காலத்தில், சோழப் பேரரசு கடல்கடந்த பிற நாடுகளிலும் பரவி மிக்க வலிவும் பொலிவும் பெற்றுச் சிறந்தோங்கியிருந்தது. இராசராசசோழன் சேரனை வென்ருன்; பாண்டியனைப் புறங்கண்டான்; சிங்களரை அடக்கினுன்; குடகுநாட்டைக் கவர்ந்தான்; கங்கபாடி கல்யாணி வேங்கிநாடு மாலத்தீவு ஆகியவைகளைக் கைப்பற்றினுன்; இவனது இயற்பெயர் அருண்மொழி வர்மன் என்பது. முதற்பராந்தக சோழனைப்போலத் தில்லைக் கூத்தப்பிரானின் கோயிலுக்கு நிபந்தங்கள் அளித்து வழிபட்டமையின், தில்லைவாழ் அந்தணர் இவனது ஆட்சியின் 19ஆவது ஆண்டில் இராசராசன், சிவபாத சேகரன் என்னும் பட்டங்களைக் கொடுத்துச் சிறப்பித்தனர். பாண்டியர்களையும் சேரர்களையும் அடக்கி வெற்றிகொண்டதனுல், இவனுக்குப் பாண்டியகுல அசனி, கேரள அந்தகன் என்னும் சிறப்புப் டெயர்களும் வழங்கும். மும்முடிச் சோழன், ஜெயங்கொண்ட சோழன் என்பனவும், இராசராசனுக்கு உரிய சிறப்புப் பெயர்கள் ஆகும்.

இராசராசன் உறவினர் :

இவனது தந்தையார் 'பொன்மாளிகைத் துஞ்சிய தேவர்' எனப்படும் இரண்டாம் பராந்தக(சுந்தர)சோழன் ஆவார். தாயார், வானவன் மாதேவி. பெரிய பாட்டனுர், சிவஞான கண்டராதித்தர். பெரிய பாட்டியார், செம்பியன்மாதேவி. தமக்கையார், குந்தவைப் பிராட்டி. மைத்துனர், வல்லவரையர் வந்தியத்தேவர். மனைவியர், உலகமாதேவி திரை லோக்கியமாதேவி அபிமானவல்லி சோழமாதேவி பஞ்சவன்மாதேவி இலாடமாதேவி பிருதிவி மாதேவி என்போர். புதல்வன் 'கங்கைகொண்ட சோழன்' என வழங்கும் இராசேந்திர சோழன் (கி. பி. 1012 - 1044). புதல்வியர், மாதேவடிகள், அருமொழி நங்கை (இரண்டாம் குந்தவை) என்போர்.

இராசராசனது ஆட்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து பணிபுரிந்த உயர் அலுவலர்கள் பலர். அவர்களுள் இராசராச மூவேந்தவேளான், பராந்தகப் பல்லவரையன், மும்முடிச் சோழப் பிரமாதிராயன், கேரளாந்தக விழுப்பரையன், தென்னவன் மூவேந்த வேளான், உத்தம சோழப் பல்லவராயன் என்போர் குறிப்பிடத் தக்க சிறப்புடையவர்கள் ஆவர். இவர்கள் அனைவரும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலுக்கு ஒவ்வொருவகையில் திருப்பணி செய்துள்ளனர்.

N72 ·168

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் :

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலை இராசராச சோழன், தனது 19ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி. பி. 1003), கட்டத் தொடங்கினன். ஆறு ஆண்டுகள் இக்கோயிலின் திருப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றது. அவனது 25ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி. பி. 1609) இக்கோயில் முழுவதும் செம்மையுறக் கட்டி முடிக்கப் பெற்றது.

"பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டுத்
தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர்
நாம் எடுப்பித்த திருக்கற்றளி
ஸ்ரீராசராசேச்சுவரம்"

எனவரும் கல்வெட்டுப் பகுதியினல், இப் பெரிய கோயிலின் பெயர் இராசராசேச்சரம் என்பது, இனிது உணரப்பெறுகின்றது. கோயிலின் முன்புறத்தை ஒரு பெரும் அகழி சூழ்ந்துள்ளது, இக்கோயில் மூன்று திருவாயில்களையுடையது. முதற் கோபுர வாயில் 'கேரளாந்தகன் திருவாயில்' எனவும்; இரண்டாவது கோபுர வாயில் 'இராசராசன் திருவாயில்' எனவும், மூன்ருவது 'திருவணுக்கன் திருவாயில்' எனவும் வழங்கப்பெறும். திருவணுக்கன் திருவாயிலின் இருபுறமும் அமைந்துள்ள படிகளே, பண்டைக் காலத்திற் கருவறையின் உட்செல்லுதற்குரிய வழியாக இருந்தன. கோயில் எடுப்பித்தபோதே அமைந்த படிகள் இவை. ஆதலின் இராசராச சோழன் இறைவனை வழிபடச் செல்லும் போதெல்லாம், இப்படிகளின்மிது ஏறியே உட்சென்றிருப்பான். அவனது திருவடிகள் பதியப்பெற்ற புனிதமுடைய படிகள் இவை. 'விக்கிரமன் திருவாயில்' என்னும் வாயில் ஒன்றும் இங்கு உள்ளது

திருவணுக்கன் திருவாயிலுக்கு எதிரே, இப்போது மகாமண்டபத்தின் முன்பாக அமைந்துள்ள நேர்வழிப் படிகள், அண்மைக் காலத்தில் சரபோஜி (கி. பி. 1797-1832) அரசரால் அமைக்கப்பெற்றன. இக்கோயிலின் அர்த்த மண்டபம் ஆகியவைகளையும்; கி. பி. 1801ஆம் ஆண்டில், சரபோஜி மகாராசரே கட்டுவித்தார்.

இக்கோயில் கருப்பக்கிரகம், அர்த்த மண்டபம், மகாமண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், நர்த்தன மண்டபம், வாத்திய மண்டபம் என்னும் ஆறு பகுதிகளையுடையது. கோயிலின் உள்ளேயுள்ள ஏழு வாயில்களிலும், 18 அடி உயரமும், 8 அடி அகலமும் உள்ள ஏழு துவார பாலகர்கள் அழகுறச் செய்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளனர். கோயிலின் வெளிப்புற நீட்டளவு 793 அடி, குறுக்களவு 397 அடி. செங்கல் பரப்பப்பெற்றுள்ள உட்புறப் பரப்பு 500 அடி நீளமும், 250 அடி அகலமும் உடையது. கோயிலின் விமானத்திற்கு எதிரில் அமைந்துள்ள நந்தியின் திருவுருவம் 12 அடி உயரமும், 19 1/2 அடி நீளமும், 8 1/4 அடி அகலமும் உடையது. இஃது ஒரே கல்லிற் செதுக்கப் பெற்றது; மிகப் பெரியது. இந்தியாவில் உள்ள மிகப் பெரிய நந்திகளுள் முதலாவது, அநந்தப்பூர் மாவட்டம் இந்துப்பூர் வட்டம், லேபாட்சி என்னும் இடத்தில் விளங்கும் வீரபத்திர சுவாமியின் கோயிலில் இருப்பதாகும். அதனை அடுத்த இரண்டாவது பெரிய நந்தியாகத் திகழ்வது, இங்குள்ளதேயாகும். இதனைப் பாதுகாப்பதற்காக அமைந்துள்ள மண்டபம், பிற்காலத்தில் இருந்த தஞ்சை நாயக்க அரசர்கள் கட்டியது.

இக்கோயிலின் அடிநிலை முதல் தூபி வரை, யாவும் கருங்கற்களாலேயே முழுவதும் இயன்றதாகும். கோயிலின் கருவறைக்கு மேலேயுள்ள அழகிய விமானம் சதுர வடிவமானது; 13 நிலைகள் கொண்டது. உச்சியில் சதுர வடிவமுள்ள பிரமரந்திரத் தளக்கல்லின் மேல் கலசமும், அதன் மேல் அழகிய ஸ்தூபி ஒன்றும் நிறுவப்பெற்றுள்ளன. இச்சிறந்த விமானம் தட்சிணமேரு என வழங்கும். இது 216 அடி உயரமுள்ளது, இதன் மேல் உள்ள செப்புக்குடம் 3083 பலம் நிறையுடையது. அதன்மேற் போர்த்துள்ள பொற்றகடு 2926 1/2 கழஞ்சு அளவுடையது. விமானத்தின் உச்சியில் வியத்தகு முறையில் ஏற்றப்பெற்றுள்ள பிரமந்திரத்தளம், முழுப்பெருங் கருங்கல்; அது 25 அடி சதுரம், 80 டன் நிறையுடையது. சதுரக் கல்லின் நான்கு மூலைகளிலும், முறையே இரண்டு இரண்டு நந்திகள் உள்ளன. அவை தனித்தனியே 6 அடி நீளமும், 5 அடி அகலமும் கொண்டவை. திருக்கோயிலின் நாற்புறமும் உயர்ந்த மதில்களின்மேல், இப்போது எஞ்சியுள்ள நந்திகள் மட்டுமே 343 ஆகும்.

இராசராசசோழன், சிறந்த சிவபக்தன்; கலையுணர்வு படைத்தவன். ஆதலின் நடனம் சிற்பம் ஓவியம் முதலிய கலைகளை அவன்

பெரிதும் ஆதரித்தான். தில்லைக் கூத்தப் பிரானின் நடனக் கலைக்குரிய 108 கரண வகைகளைக், கோயிலின் இரண்டாம் தளத்தின் உட்பாகத்து அடிவரிசையில், சிற்ப வடிவங்களாக அமைக்கச் செய்துள்ளான். கருவறையைச் சுற்றியுள்ள அர்த்த மண்டபத்தில் இராசராசன் காலத்தில் தீட்டப்பெற்ற அழகோவியங்கள், அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றுள்ளன. விமானத்தில் பிள்ளையார் திருமால் பிச்சாடனர் தென்முகக் கடவுள் மார்க்கண்டேயர் நடராசர் இலிங்கோற்பவர் அர்த்தநாரீசுவரர் கல்யாண சுந்தரர் மகிஷாசுரமர்த்தனி ஆகியோர் திருவுருவங்கள், கவின்மிகச் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தத் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலுக்கு 41559 கழஞ்சு எடையுள்ள பொற்கலங்களும், 10200 காசு விலை மதிப்புள்ள அணிகலங்களும், 50650கழஞ்சு எடையுள்ள வெள்ளிக்கலங்களும், அளித்ததுடன் ஒரு லட்சத்துப் பதினாயிரம் (1,16,000) கலம் நெல்லும், ஆயிரத்து நூறு (1,100) காசும் வருவாய் உடைய கிராமங்களையும் தானமாகவழங்கி இராசராசன் மகிழ்ந்தான்.

இக்கோயிலில் உள்ள பெருமானுக்கு இராசராசேசுவரர், தட்சிணமேருவிடங்கர், பிருகதீசுவரர், பெருவுடையார் எனப் பல பெயர்கள் வழங்கும். அம்பிகையின் கோயில் 'திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் கோனேரின்மைகொண்டான்' என்னும் அரசரால் கட்டப்பெற்றது. உலக முழுதுடைய நாச்சியார், உமாபரமேசுவரியார், திருக்காமக் கோட்டம் உடையநாச்சியார், பிருகதாம்பாள், பெரிய நாயகி என அம்பிகைக்குப் பல பெயர்கள் வழங்கும்.

இக்கோயிலின் திருச்சுற்று மாளிகையைக் கட்டியவர், ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இராமனான மும்முடிச்சோழன் பிரமாதிராயர் என்பவர். பிராகாரத்தில் உள்ளனவற்றுள் சண்டேசுவரர் கோயில் ஒன்றே, பண்டைக் காலத்தில் இராசராசசோழனாற் கட்டப்பெற்றது ஏனையவை பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டவை. பிராகாரத்தில் உள்ள பிள்ளையார் கோயில், சரபோஜி அரசர் கி. பி. 1803ஆம் ஆண்டில் திருப்பணி செய்து கட்டுவித்தது. கோயிலின் வடமேற்குப் பிராகாரத்தில் உள்ள முருகன் கோயில், தஞ்சை நாயக்க அரசர்கள் அமைத்தது. இதன்கண் உள்ள ஆறுமுகப் பெருமானின் திருவுருவம், சிற்பக் கலைத்திறன் மிக்கது. மயிலும், முருகனின் வடிவமும், திருவாசியும் உட்பட, ஒரே சிலையில் அமைந்தது. யானையும் குதிரைகளும் பூட்டிய தேரின் வடிவத்தில், இக்கோயில் அழகுற இனிதமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்கண் உள்ள துவாரபாலகர்களின் இரு திருவுருவங்களும், வேலை நயப்பாடு மிகவும் வாய்ந்தது. மேலைப்பிராகாரத்தில் வேம்பும் மந்தாரையும் நிழல் செய்ய விளங்கும் கருவூரார் சந்நிதி மிகவும் பழமையுடையதேயாயினும், அண்மையில் 50 ஆண்டுகட்கு முன்னேதான் செவ்விதிற் கட்டப்பட்டதாகும். இராசராசரின் குருவாக இருந்தவரும், திருவிசைப்பாத் திருப்பதிகங்கள் சிலவற்றைப் பாடியவரும் ஆகிய கருவூர்த்தேவர் என்னும் சித்தர் பெருமான், இதன்கண் எழுந்தருளியுள்ளார். கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் வடகிழக்கில் உள்ள 'ஆடல்வல்லான்' கோயிலும் பிற்காலத்ததே. அதற்கு அடுத்திருந்த தேரைத் தீர்த்தம் என்பது மூடப்பெற்று, ஒரு கிணற்றளவில் அமைக்கப்பட்டதாகச் சரபோஜி அரசர் கல்வெட்டொன்று கூறுகின்றது.

இராசராசன் இப்பெரிய கோயிலுக்கென்று ஏற்படுத்திய நிபந்தங்கள், மிகப் பலவாகும். இக்கோயிலுக்கு வேண்டிய அமைப்புகளுள் ஒன்றும் குறைவுபடாமல் நிரம்பச் செய்வதில், அப்பேரரசன் பெரிதும் கருத்தூன்றியிருந்தான். தான் புரிந்த போர்களில் வென்று கொணர்ந்த பொருள்கள் அனைத்தையும், இக்கோயிலுக்கே அளித்தான். ஏராளமான விளை நிலன்களும், விலையுயர்ந்த அணிகலன்களும், பொற்கலன்களும், அவனால் இக்கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டன, தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடுவதற்காக மட்டும் 48 ஓதுவார்கள் நியமிக்கப்பெற்றிருந்தனர். கோயிற் பணிகளைச் செய்ய, இசையிலும் நடனத்திலும் தேர்ச்சிபெற்ற 400 தளிப்பெண்டுகள், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் இருந்துவருவித்துக் கோயிலின் அருகே குடியேற்றுவிக்கப் பெற்றனர். அவர்கட்குத் தனித்தனியே வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தும், 100 கலம் நெல் விளையக்கூடிய ஒவ்வொரு நிலம் அளித்தும், தக்க வசதிகள் பலவும் செய்யப்பட்டன. இவர்களுள் இசை பயிற்றுவிக்கும் காந்தர்வர்கள் என்போர், 70 பேர் இருந்தனர். மற்றும் கொட்டி மத்தளக்காரர் பக்கவாத்தியர் வீணை வாசிப்போர், முரலியம் வங்கியம் பாடவியம் உடுக்கை முத்திரைச்சங்கு முதலிய இசைக் கருவிகளை முழக்குவோர், பற்பலர் இருந்தனர். உவச்சு சகடை கரடிகை

என்னும் பறை வகைகளும் இருந்தன பண்டாரகர் கணக்கர் மெய்காப்பார் பரிசாரகம் புரிவோர் திருவிளக்கிடுவார் மாலை தொடுப்பார் வண்ணம் இடுவார் சோதிடர் தச்சர் தட்டார் கன்னார் குயவர் நாவிதர் வண்ணார் முதலிய பலவகைத் தொழிலாளர்களும், இக்கோயிலுக் கென மிகப் பலர் அமைந்திருந்தனர்.

இக்கோயிலில் காலைநண்பகல் இரவு என்னும் மூன்று வேளைகளிலும் வழிபாடு நடைபெற்றது. சண்பகமொட்டு ஏலவரிசி இலாமச்சம் ஆகியவைகளை ஊறவைத்த நீரால், திருமஞ் சனம் ஆட்டப்பெற்றது. பழவரிசியாற் சமைத்த போனகம், நெய்யமுது தயிரமுது அடைக்கா யமுது கறியமுது பருப்பமுது முதலியன பலவும், நிவேதனம் செய்யப்பட்டன. உப்பு முதல் கற்பூரம் வரையில் கோயிலுக்கு வேண்டிய எல்லாப் படித்தரங்களும், ஒரு குறைவுமின்றி நிரம்பக் கிடைக்கும்படி,நுண்ணிதின் எண்ணித் தக்க பல ஒழுங்குகள் செய்யப்பெற்று விளங் கின. இராசராசன் பிறந்த சதயநாள் விழா, மாதந்தோறும் சிறப்பாக நடைபெற்றது. கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழா நன்கினிது நிகழ்ந் தது. வைகாசி மாதத்தில் பெரிய விழா 9 நாட் கள் நடத்தப்பட்டது. திருவாரூர்க் கோயிலைப் பின்பற்றிப் பின்னர், இக்கோயிலின் ஆண்டுப் பெரிய விழா, சித்திரை மாதத்தில் 18 நாட்கள் நடைபெறுவதாயிற்று, நாடகமாராயன், சாக்கைக் கூத்தன், கானம்பாடி, வாத்தியமா ராயன் முதலிய கலைஞர்களும், இக்கோயிலிற் பணியாற்றி வந்தனர். அவர்களால் ''இராச ராசேசுவர நாடகம்'' நடிக்கப்பெற்று வந்தது. பிற்காலத்தில் கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய ''சரபேந்திர பூபால குறவஞ்சி நாடகம்'' சித்திரை விழாவின்போது நிகழ்ந்ததெனத் தெரிகின்றது.

பிறகோயில்கள் :

இராசராசன்; தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மட்டுமேயன்றி, வேறு பல கோயில்களையும் கட்டியுள்ளான். (1) ஈழமண்டலத்தில் மாதோட்ட நகரில் தன் பெயரால் இராசராசேச் சரம் என்னும் கோயிலும், (2) அங்கேயே பொலன்னருவா என்னுமிடத்தில் தன் தாயா ரின் நினைவாக வானவன்மாதேவீச்சரம் என்னும் கோயிலும் கட்டுவித்தான். (3) பெங் களூர் மாவட்டத்தில் உள்ள மணலூரில் செயங் கொண்ட சோழவிண்ணகரம் எனவும், (4) சங் கர்களின் தலைநகரமாகிய தலைக்காட்டுக்கு அருகில் இரவிகுலமாணிக்க விண்ணகரம் என வும், திருமால் கோயில்கள் இரண்டு கட்டியுள் ளான். (5) தன் பாட்டனார் ஆகிய அரிஞ்சய சோழரின் நினைவாக அரிஞ்சயேச்சரம் என்னும் கோயிலை வடார்காடு மாவட்டத்து மேற்பாடி என்னும் ஊரில் கட்டுவித்தான், (6) தனது பெரிய பாட்டியாரும், கண்டராதித்த சோழ னின் மனைவியாரும் ஆகிய செம்பியன்மாதேவி அம்மையாரின் நினைவாகச் செங்கற்பட்டு மாவட் டத்தில் செம்பியன்மாதேவிப் பெருமண்டபம் கட்டுவித்துள்ளான். இவற்றிற்கெல்லாம் இவன் வழங்கிய அறக்கட்டளைகள் மிகப் பலவாகும்.

முடிவுரை :

இங்ஙனம் வரலாற்றுச் சிறப்பும், கலைச் சிறப்பும், தெய்விகச் சிறப்பும் மிக்கதாக விளங் கும் தஞ்சைப் பெரியகோயில், அருளாளர் களின் பாடல்பெற்ற சிறப்பும் உடையதாகத் திகழ்கின்றது. சைவத் திருமுறைகளுள் ஒன் பதாம் திருமுறையாகிய திருவிசைப்பாவின் கண், கருவூர்த்தேவர் பதினொரு பாடல்களால் இக்கோயிலினைப் புகழ்ந்து துதித்துள்ளார்: கி. பி. 15ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய அருணகிரிநாதர். பாடிய மூன்று திருப்புகழ்ப் பாடல்களும், இக்கோயிலைப் புகழ்ந்து போற்றி யுள்ளன. இங்ஙனம் தமிழ் மக்களின் கலை நாகரிகப் பண்பாட்டு ஒளிநிலையமாகத் திகழும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலையும், அதனை எடுப் பித்த இராசராசசோழப் பெருவேந்தனையும், நாம் பெரிதும் போற்றிச் சிறப்புறுவோமாக!

—ஆசிரியர்.

அஞ்சன வேல்விழி மடமாதர்
அங்கவர் மாயையில் அலைவேனோ?
விஞ்சுறு மாறுன தடிசேர
விம்பம தாய்அருள் அருளாயோ!
நஞ்சமு தாஉணும் அரனார்தம்
நன்கும ரா!உமை அருள்பாலா!
தஞ்சென வாழ்அடி யவர்வாழத்
தஞ்சையில் மேவிய பெருமாளே!

—அருணகிரிநாதர்.

சிறந்தோங்கி வளர்க நன்றே

அருமையாம் தமிழ்ப்பண் பாட்டின்
அற்புதச் சின்னம் ஆகத்

திருமுறை கண்ட சோழன்
சிறந்தநல் இராச ராசன்

பெருமைசேர்ந் தோங்கத் தஞ்சைப்
பெருவுடையார் கோயில் கண்டான்!

இருநிலத்து இணையில் லாத
அவன்புகழ் இனிது வாழ்க! (1)

செந்தமிழ் ஓம்பித், திருமுறை கண்டு,
சிறந்தநற் கலையெலாம் போற்றி,

விந்தைசேர்ந் தோங்கி விளங்கிடும் தஞ்சை
வியன்பெருங் கோயில்தான் எடுத்த,

அந்தமில் சீர்த்தி இராசரா சன்றன்
அழகொளிர் சிலையினைத் திறந்த

நந்தமிழ் முதல்வர் தமிழவேள் டாக்டர்
கலைஞர்தாம், நலம்மிக வாழ்க ! (2)

எங்காயி னும்காண இயலாத
எழில்நலஞ்சேர்ந் திணையற் றோங்கி

இங்காரும் வியந்துவக்கும் இனியதஞ்சைப்
பெருவுடையார் கோயில், என்றும்

மங்காத வகைஎடுத்த இராசராச
சோழன்விழா, மாண்பிற் கண்ட

நங் காதல் தமிழரசு நாள்நாளும்
சிறந்தோங்கி வளர்க! நன்றே. (3)

—ந. ரா. முருகவேள்.

இணையற்ற பெருவேந்தன் இராசராசன்

திரு. கே. எஸ். நரசிம்மன், B.A.B.L., I.A.S.,
ஆணையர்,
அறநிலைய ஆட்சித்துறை, சென்னை.

சோழப் பேரரசர்களில், தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றிப் பல்லாற்றானும் சிறந்தோங்கித் திகழ்ந்திருந்தவன், 'இராசராசசோழன்'. சுந்தரசோழன் என்னும் இரண்டாம் பராந்தக மன்னனுக்கும், வானவன்மாதேவியார்க்கும் மைந்தனாகத் தோன்றிய இவ்வரசனின் இயற்பெயர் அருண்மொழி என்பது. திருக்கோவலூரிலுள்ள ஒரு கல்வெட்டு, இவ்வரசனைச் 'செந்திருமடந்தைமன், ஸ்ரீ ராசராசன், இந்திர சமானன், இராச சர்வஞ்ஞன் என்னும் புலி' எனப் புகழ்ந்துரைத்துப் போற்றுகின்றது. இவ்வரசனுக்குக் கேரளாந்தகன், சிங்களாந்தகன், பாண்டிய குலாசனி, தெலிங்க குலகாலன், மும்முடிச் சோழன், செயங்கொண்ட சோழன் எனப் பல சிறப்புப் பெயர்கள் உண்டு. இவற்றால், அவனுடைய வீரத்திறனும், வெற்றிப் பண்பும் விளங்கும். சிவபாதசேகரன், பண்டித சோழன், திருமுறைகண்ட சோழன் முதலிய சிறப்புப் பெயர்கள், இவனது சிறந்த சிவ பக்தியையும், செந்தமிழ்ப் புலமையையும், திருமுறைப்பற்றையும் விளக்குவனவாகும்,

இப் பேரரசனின் ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழகம் ஈடும் இணையும் அற்ற சிறப்பு எய்தி விளங்கியது. தமிழ் நாகரிகம் பண்பாடு கலை முதலியன கடல் கடந்த பிற நாடுகளிலும் சென்று பரவிப் பெருமையுற்றன. இப்பேரரசன் செய்த தொண்டுகளிலெல்லாம் மிகவும் சிறந்ததாய் ஓங்கித் திகழ்வது, இவன் தஞ்சை மாநகரில் எடுப்பித்த இராசராசேச்சரம் என்னும் பெருவுடையார் கோயிலேயாகும், தென்னிந்தியக் கோயில்களின் கட்டிடக்கலை வரலாற்றில், இராசராசசோழன் எடுப்பித்த தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் ஒப்புயர்வற்றுத் திகழ்கின்றது. அது நம் தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த கலை நாகரிகப் பண்பாடுகளின் சின்னமாகவும் சிகரமாகவும் எழில்மிக்கு விளங்கி வருகின்றது. இப்பெருங் கோயிலைக் காணும்போது, இராசராச சோழனின் இணையற்ற பல சிறப்புக்களை நினைத்து நினைத்து எவரும் வியவாமல் இருத்தல் இயலாது.

தமிழ் நாட்டின் நாகரிகமும், கொள்கையும், பண்பாடும், கலைகளும், சமயமும், ஆகியன பலவற்றிற்கும் ஒருபெரும் நிலைக்களமாகவே. இராசராசன் தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயிலை எடுப்பித்தருளினான். இக்கோயிலின் வளர்ச்சிக்கும் நடைமுறைக்குமாக எத்தனையோ பல அறக்கட்டளைகளை நிறுவினான். இக்கோயிலுக்கு வேண்டிய அமைப்புக்களில் ஒன்றும் குறைவுபடாமல் நிரம்பச் செய்வதில் இராசராசன் பெரிதும் கருத்தூன்றி இருந்தான். தான் புரிந்த போர்களில், பகைவர்களை வென்று கொணர்ந்த பொருள்கள் அனைத்தையும், இக்

கோயிலுக்கே அளித்தான். ஏராளமான விளை நிலங்களும், விலையுயர்ந்த அணிகலன்களும், அழகிய பொற்கலங்களும், இராசராச சோழனாலும், அவனது நெருங்கிய சுற்றத்தினராலும் இக் கோயிலுக்கு மிகுதியாக வழங்கப் பெற்றுள்ளன.

இராசராசனது பண்பும் தொண்டும், அன்பும் ஆர்வமும் அளப்பரியன! தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செலுத்திய அரசர்கள் அனைவரிலும், இராசராசசோழன் இணையற்ற பெருவேந்தனாக விளங்குகின்றான். தமிழ் உணர்வும் உள்ளமும் வாய்ந்தவர்கள் அனைவருக்கும், இராசராச சோழன் எல்லையில்லாப் பெருமிதத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் வியப்புணர்வையும் விளைவித்துக் கொண்டு விளங்கி வருகின்றான். சைவத் திருமுறைகளைக் கண்டெடுத்துப் போற்றி வளர்த்ததன்மூலம், அப் பெருவேந்தன் தமிழுக்கும் சமயத்திற்கும்தலைசிறந்த பெரும்பணியைப் புரிந்துள்ளான். உலக வரலாற்றிலேயே; உலகப் பேரரசர்களின் வரிசையில் இராசராச சோழனுக்குத் தனிப் பெருஞ் சிறப்பிடம் உண்டு என, நாம் சற்றும் தயங்காது துணிந்து கூறலாம். இணையற்ற பெருவேந்தனாகிய இராசராச சோழனின் புகழ், என்றும் எங்கும் பரவிப் பெருகி நிலைபெறுவதாக!

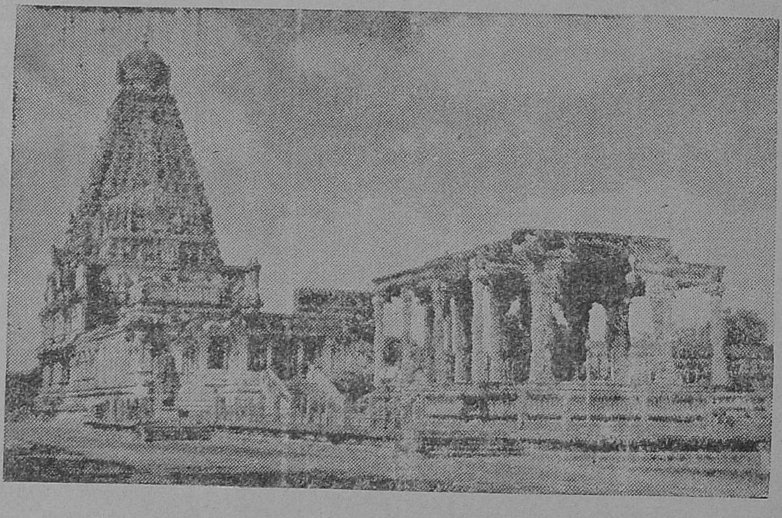

தஞ்சைப் பெரிய கோயில்
(இராசராசேச்சரம்)

இராசராசன் மாட்சி

மாண்புமிகு திரு.மு. கண்ணப்பர் அவர்கள்,

அறநிலைய அமைச்சர்

தன்னிகரற்ற தமிழ்ச் சான்றோன் :

தமிழகத்தை ஆண்ட அரசர்கள் பலருள் தலைசிறந்த ஒருவனாகத் திகழ்ந்தவன், இராச ராச சோழன் ஆவான். தமிழர்களுக்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும், பெரும் புகழை ஈட்டித் தந்துள்ள தமிழ்ப்பெரும் சான்றோன், இராச இராச சோழன் எனலாம்.

இணையற்ற பெருவீரன் :

இராசராசன், சோழப் பேரரசை நிறுவி வளர்த்துப் பெருக்குவதற்காக, எத்தனையோ பல பெரும் போர்களில் ஈடுபட்ட இணையற்ற பெருவீரன். அவன் காந்தளூர்ச்சாலைக் கலம் அறுத்தருளினான் ; வேங்கை நாட்டை வென்றான்; கங்க நாட்டைக் கைப்பற்றினான்; தடிகைபாடியையும் நுளம்பபாடியையும் தன்வயப் படுத்தினான் ; குடமலைநாடும் கொல்லமும் கலிங்கமும் ஆகியவற்றை வென்று, தன் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டான் ! ஈழ மண்டலத்தைச் சோழமண்டலத்திற்கு அடிமையாக்கினான் ; முரட்டு எழிற் சிங்களரைச் செருக்கு அடக்கினான் ; இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கமும் தன் திண்டிறல் தண்டால் வென்றி கொண்டான். அவனது ஆட்சிக்காலத்தில் சோழ நாட்டின் எல்லை பெரிதும் விரிவடைந்து வளர்ந்தது. இதனால் அவனது இணையற்ற வீரத்தின் சிறப்பை இனிது உணரலாம்.

சிறப்புப் பெயர்கள் :

இராசராசன், தான் செய்த போர்களில் எல்லாம் தோல்வி என்பனைச் சிறிதும் அறியாது, எங்கும் எப்போதும் வெற்றியே பெற்று வந்தான். அதனால் அவனுக்குச் சயங்கொண்ட சோழன் என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டாயிற்று. சேர அரசனின் செருக்கை அழித்துக் கேரளாந்தகன் எனவும், பாண்டிய மன்னரின் படைகளை அழித்துப் பாண்டியகுலாசனி எனவும், அவன் புகழ் பெற்றான். இங்ஙனம் சேரர் பாண்டியர் சோழர் என்னும் மூவேந்தர்களின் முழு உரிமையையும் தான் ஒருவனே பெற்றுச் சிறப்புற்றதனால், மும்முடிச் சோழன் என்னும் பெயர் இவனுக்கு வழங்குவதாயிற்று. க்ஷத்திரிய சிகாமணி என்னும் நிலையில், கல்வி கேள்விகளி

லும் கலை உணர்வுகளிலும் மேம்பட்டு, அவற்றைப் போற்றி வளர்ப்பதில் இவன் 'நித்த விநோதன்' எனப் புகழ் பெற்று விளங்கினான்.

ஆட்சித்திறன் :

(1) அரசர்களில் பலர் உலக வரலாற்றில் வெற்றி வீரர்கள் (Great Conquerors) எனச் சிறந்து விளங்கியிருந்தனர். ஆனால் அவர்களிற் பலர் நல்ல ஆட்சித்திறன் உடையவர்களாய் (Able Administrators) இல்லாமல், சீரழிந்து சிதைந்தொழிந்ததைக் காண்கின்றோம். அங்ஙனமின்றி நம் இராசராசன், வெற்றிப் பெரு வீரனாகவும், ஆட்சித்திறன் மிக்கவனாகவும் ஒருங்கே ஒப்பயர்வற்றுச் சிறந்தோங்கித் திகழ்ந்தான், அவனது ஆட்சி நல்லாட்சியாகவும் வல்லாட்சியாகவும் ஒருசேரத் திகழ்ந் தோங்கிற்று.

அவன் தனது ஆட்சிக் காலத்தில், முதல் முதலாகச் சோழநாட்டில் உள்ள நன்செய் புன் செய் நிலங்களையும் காடுகளையும் எல்லாம் அளந்து கணக்கெடுக்கும்படி கட்டளை இட்டான். அதற்காகச் "சேனாதிபதிகுரவன் உலகளந்தானான இராசராச மாராயன்" என்னும் உயர் அலுவலாளனை நியமித்தான். கி.பி. 1001-ஆம் ஆண்டில் சோழநாடு முழுவதும் முற்றிலும் திருத்தமாகச் செவ்வனே அளந்து கணக்கெடுக்கப்பெற்றது. நிலத்தின் எத்துணைச் சிறிய பகுதியும் விடாமல் நுட்பமாக அளக்கப் பெற்றது என்பது, " இறையிலி நீங்கும் நிலம் முக்காலே இரண்டு மாகாணி அரைக்காணி முந்திரிகைக்கீழ், அரையே இரண்டுமா முக்காணிக்கீழ் முக்காலே நான்குமா அரைக்காணி முந்திரி கைக்கீழ் நான்குமாவினால் இறை கட்டின காணிக்கடன்" எனவரும் கல்வெட்டுப் பகுதியினால் நன்கு விளங்கும்.

விளை நிலங்களுக்கு மட்டுமே வரிவிதிக்குமாறு இராசராசன் ஆணையிட்டான். இதனால். நீதி நெறி சிறிதும் பிறழாத அவனது நேர்மைக் குணம் எவர்க்கும் இனிது புலனாகும், இது இராசராசனின் நல்லாட்சித் திறனுக்கு நனி மிகச் சிறந்ததோர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

மெய்க்கீர்த்திகள் :

இங்ஙனமே இராசராசன் செய்த மற்றொரு செயலும், மிகவும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடற் பாலது. இன்று நம் முன்னோர்களின் வரலாற்றை நாம் ஓரளவேனும் உணர்ந்து கொள்ள வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்குத் துணை புரியும் கருவிகள் சிலவற்றுள், கோயிற் சுவர்களில் அரசர்களின் மரபுநெறியினையும், அருஞ் செயல்களையும், அருட்கொடைகளையும், பின்னுள்ளோர் அறிந்துகொள்ளும் வகையில், மெய்க்கீர்த்திகள் எனப்படும் ஒருவகைக் கவிதைநடைக் கல்வெட்டுக்களை, முதல்முதலாகச் செதுக்கி வைக்குமாறு செய்தவன், இராசராசனே ஆவன். தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும், இன்று நாம் சதயப் பெருநாள் விழாவை இங்ஙனம் மிகப்பெரும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்கும், வேறுபிற வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கும் எல்லாம், இராசராசன் முதல்முதலாகச் செதுக்குமாறு செய்வித்த மெய்க்கீர்த்திகளே காரணமாகும்.

திருமுறைத் தமிழ் இலக்கியம் :

இவ்வாறே இராசராசன் செய்த அரிய பெரிய சிறந்த தொண்டுகளுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டு நாம் பெரிதும் போற்றத்தகுந்தது அவன் திருமுறைகளைக் கண்டெடுத்துப் பரப்பிய அருஞ்செயலாகும். ஆதலின், திருமுறை கண்ட பெருமையில் இராசராசனுக்கும் பங்குண்டு என்பதில் சிறிதும் ஐயத்திற்கு இடமில்லை. இராசராசனின் ஆட்சித் திறனுக்கும், அறிவாற்றல் திறனுக்கும், அருங்கலைத் தொண்டிற்கும், சிறந்த சமய நெறிப் பண்பாட்டிற்கும், பக்தி உணர்வு ஒழுக்கங்களுக்கும், திருமுறை கண்டு பரப்பிய செயல், நல்ல சிறந்த சான்றாகும்.

பண்பு நலங்கள் :

இராசராசன் உயரிய பண்பு நலங்களுக் கெல்லாம், ஓர் உறைவிடமாக் விளங்கினான். தன் தாய் தந்தையர்களிடத்திலும் பாட்டனார் பாட்டியார் தமக்கையார் ஆகியோரிடத்திலும் மிக்க பேரன்பும் பெருமதிப்பும் வைத்து அவர்களைப் பெரிதும் போற்றி வந்தான். தன் பாட்டனார் ஆகிய அரிஞ்சயன் (95 —970) நினைவாக, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் மேற்பாடி என்னும் இடத்தில், அரிஞ்சயேச்சுரம் என்னும் கோயில் எடுப்பித்தான்.

தனது தமக்கையாரின் மீது கொண்டிருந்த அன்பும் மதிப்பும் காரணமாக, தனது அருமை மகளுக்கும் குந்தவை என்றே பெயரிட்டான்.

தன் தாய் தந்தையரின் திருவுருவப் படிமங் களைத் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் தமக்கை யாரின் விருப்பத்தின்படி எழுந்தருளச் செய் வித்தான். தன் பெரிய பாட்டனாரையும், பெரிய பாட்டியாரையும் முறையே 'சிவஞான கண் டராதித்தர்' 'செம்பியன் மாதேவடிகள்' எனக் கல்வெட்டுக்களிற் புகழ்ந்து போற்றினான்.

தியாக உணர்வு :

தன் தமையனாகிய ஆதித்த கரிகாலன் (957—970) இறந்த பிறகு, அவனுக்குப் பின்னர் அரியணையைக் கைப்பற்றித் தானே ஆட்சி புரிந்திருக்கவல்ல ஆற்றல்கள் மிக்கவனாக இருந்திருந்தும், அங்ஙனம் செய்யாமல், கண் டராதித்தர் செம்பியன்மாதேவியார் ஆகிய இருவர் திறத்தும் தான் கொண்டிருந்த பேரன் பும் பெருமதிப்பும் காரணமாக, அவர்களின் புதல்வனும் தனது சிறிய தந்தையும் ஆகிய உத்தம சோழன் ஆட்சிக்குரியவனாய் முடி சூடிக் கொள்ளும்படி இராசராசன் அன்புடன் விட்டுக்கொடுத்தான்.

''தன் சிறிய தந்தை ஆகிய உத்தம சோழனுக்கு (கி.பி. 970—985) நாட்டை ஆட்சி புரிவதில் விருப்பம் உள்ளவரையில், தான் மனத்தால்கூட அரசாட்சியை விரும்புவதில்லை'' என்று, இராசராசன் தன் குடிகளிடம் கூறினான் என்பது, திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளால் அறியக் கிடக்கின்றது.

இங்ஙனம் தனது உரிமையினைத் தியாக வுணர்வுடன் விட்டுக்கொடுத்து, பதினைந்து ஆண்டுகள் (கி. பி, 970—985) அளவும் அமைதி யாகக் காத்திருந்த இராசராசனின் பெருந்தகை மைப் பண்புநலம், உலக வரலாற்றிலேயே ஒப்புயர்வற்றதாகும்.

பேருள்ளம் :

இராசராசன் பெருமனம் படைத்தவன், அவனது உள்ளம் பரந்து விரிந்த பெரு நோக் குடையது; 'உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்' என்பது அவனுக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருந் தது. அவன் 'சிறியன சிந்திக்கத் தெரி யாதவன்'. அதனாலேயே அவன் பெரிய கோயில், பெரிய விமானம், பெரிய பிராகாரம், பெரிய லிங்கம், பெரிய நந்தி என எல்லாவற்றை யுமே மிகப்பெரிய அளவில் அமைத்துப் பெரு மகிழ்ச்சியுற்றான்; இவற்றையெல்லாம் நோக் கும்போது பரந்துவிரிந்த அவனது பெரிய உள்ளத்தின் பெற்றியினை நினைத்து நினைத்து வியக்கின்றோம். ஏறத்தாழ 1000 ஆண்டுகளாக எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான மக்கள் இப் பெரிய கோயிலைக் கண்டு வியந்து, இதனை எடுப்பித்தருளிய இராசராசனின் பேருள்ளத் தினைப் புகழ்ந்து பாராட்டிச் சென்றிருப்பர்!

ஆட்சிக்கால மாட்சி :

இராசராசன், இப்பெரிய கோயிலை எழுப்பு வித்ததோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கே பற்பல விழாக்களை நடத்தவும் ஏற்பாடுகள் செய் தான். அவனுடைய காலத்தில் ஓர் ஆண்டில் மொத்தம் 34 பெரிய விழாக்கள் நடைபெற்றன என்பது கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றது, மாதந்தோறும் நிகழும் சதயத் திருவிழாக்கள் 12. மாத சங்கராந்தி விழாக்கள் 12, வைகாசி உற்சவ விழாக்கள்—9, கார்த்திகை விழா—1. ஆக ஓராண்டில் 34 விழாக்கள் நிகழ இராச ராசன் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தான். இவ்வாறே தனது ஆட்சிப் பரப்பிற்கு உட்பட்ட நாடு முழு வதும் உள்ள கோயில்கள் அனைத்திலும், பூசை யும் விழாவும் பொற்புற நடைபெறச் செய்தான். தனது சிறிய தந்தையாகிய உத்தம சோழனின் புதல்வன் மதுராந்தகன் கண்டராதித்த சோழன் என்பவனைக் கொண்டு, தனது ஆட்சியிற் கோயிற் காரியங்களும், பிற அறநிலையங்களும் நன்கு நடைபெறுகின்றனவா என்று கண்கா ணிக்கச் செய்தான். திருநெறிய தமிழிசையும், தெய்விக நடனமும், சிற்பம் ஓவியம் முதலிய கலைகளும் யாண்டும் செழித்தோங்கப் புரிந் தான். இராசராசனால் கோயில்களிலெல்லாம் பூசைகள் நீடினிது நிகழ்ந்தன; ஏழிசைப் பாடல் ஆடல்கள் எழிலுற மலிந்தன; அருங் கலைகள் பலவும் ஆதரித்துப் போற்றப்பெற்றன; தமிழ்நாடே ஒரு பெரும் புத்துயிர்ப்பு உணர்ச்சி யும் மறுமலர்ச்சி வளமும் பெற்று நின்றது.

முடிவுரை :

நமது தமிழகத்தில் உள்ள எண்ணற்ற பல கோயில்களுள், ஒப்புயர்வற்ற கலைநலத்தினாலும், கட்டிட அமைப்புத் திறனாலும், வரலாற்றுப் புகழினாலும், மிகவும் தலைசிறந்தோங்குவது தஞ்சைப் பெரிய கோயில். ''உலகத்திலேயே கோயில்கள் அமைக்கும் திறனில் ஈடும் எடுப்பும்

அற்றுத் திகழ்பவர்கள் தமிழர்களேயாவர்' என அயல்நாட்டு அறிஞர்களும் அகமகிழ்ந்து போற்றிப் பாராட்டும் நிலையில் இப்பெருவுடையார் கோயிலை எடுப்பித்த இராசராச சோழனின் அருமை பெருமைகள் எல்லையற்றன. தமிழகப் பெருவேந்தனுகிய அவனது சிறப்புக்களை நினைத்துணர்ந்து, தமிழராகிய நாம் அனைவரும் பெருமிதம் எய்தி இன்புற்று மகிழ்வுடன், நம் தமிழ்நாட்டிற்கு அப்பேரரசன் ஆற்றியுள்ள அரும்பெரும் தொண்டுகளுக்காகத் தமிழ் மக்களாகிய நாம் அனைவரும், என்றென்றும் நன்றி செலுத்திப் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். வாழ்க இராசராசன் புகழ்; வளர்க அவன் போற்றிய தமிழகக் கலைகள்!

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி திருக்கோயில்
திருக்குற்றாலம்

சீசன்காலக் குத்தகை ஏல விளம்பரம்

இதனடியில் கண்ட தற்காலிகக் கடைகளுக்குரிய காலி இடம் 1—6—1972 முதல் 30—9—1972 முடியமட்டும் தேவஸ்தானம் அலுவலகத்தில் வைத்து 3—5—1972 தேதி காலை 10-மணிக்குப் பொது ஏலம் நடைபெறும். ஏலம் கேட்பவர்கள் விவரப்படி டேவணி கட்டி ஏலம் கேட்கவேண்டும், மற்றும் நிபந்தனைகளை அலுவலகத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

விவரம்	வாடகைக் காலம்	ஏலடேவணி
1, சந்நிதி தென்புறம் கிழமேல் 9 அடி வீதம் 10 ஸ்டால்கள் அமைத்து அதில் கவின் கலைப் பொருள்களை (Fancy goods) வியாபாரம் செய்ய10 ஸ்டால்கள் தனித்தனி,	1—6—1972 முதல் 30—9—1972	ரூ. 200—00 வீதம்
2. சந்நிதி குறிஞ்சிக் கோபுரம் இரண்டு இடங்களையும் விளம்பரப்பொருள்களை வைத்து வியாபாரம் செய்ய.	,,	ரூ. 50—00 ,,
3, தேவஸ்தானம் வெளிப்பிராகாரம் தெற்கு வாசலுக்குக் கீழ்ப்புறம் மதில் சுவரை ஒட்டி 8' 6' விஸ்தீரணமுள்ள மூன்று (3) ஸ்டால்களைக் கட்டி அதில் விளம்பர பொருள்கள் வியாபாரம் செய்ய,	,,	ரூ. 50—00 ,,

எஸ். ஆறுமுகம், B.A.
நிர்வாக அதிகாரி.

இராசராசன் சிலை திறப்பு விழாவில்

மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் தலைமையுரை

வீரத்திற்கு — விவேகத்திற்கு — அரசியல் அறிவுக்குப் பேர்பெற்ற தமிழக மாமன்னன் இராசராசசோழனின் சிலையினை நிறுவும் விழா இவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாகத் தமிழகமே பெருமைப்படும் அளவிற்கு நடப்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். சிலை நிறுவும் அளவிற்குச் சிலர் தான் வரலாற்றில் நிலையான இடத்தினைப் பெற்றிருக்க முடியும். இந்தச் சிலரில் இராசராச சோழனும் ஒருவன்.

தமிழகம் வீரத்திற்கும், விவேகத்திற்கும் தீரத்திற்கும் அறிவாற்றலுக்கும் எந்த நாட்டிற்கும் பின்தங்கியதல்ல. தமிழக மன்னர்கள் மாபெரும் வரலாற்றினை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழகத்தின் வரலாறு—சரித்திரச் சான்றுகள் மறுக்கப்பட்டு—மறைக்கப்பட்டு—இருட்டடிக்கப்பட்டுவிட்டன.

தமிழக மன்னர்கள் வரலாற்று நாயகர்களாகத் திகழ்ந்திருக்கிறார்கள். இவைகள் மூடி மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

இமய வரம்பன் மூன்றுமுறை இமயம் வரை சென்று இமயத்தில்புலிக் கொடியினைப் பொறித்தான். இவனது மகன் சேரன் செங்குட்டுவன் இமயம் சென்று எதிர்த்த மன்னர்களை எல்லாம் வென்று கண்ணகி சிலை செய்வதற்காகக் கல்லெடுத்து வந்தவன். அந்தக் கற்களைத் தோற்ற மன்னர்களான கனக விசயர்கள் தலைமேல் ஏற்றித் தூக்கிவரச்செய்த வரலாறுபடைத்தவன் இத்தகைய மாவீரர்களின் வரலாறுகள் எல்வன், மறைக்கப்பட்டுவிட்டன.

இதேபோல் ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் —மாற்றாரைத் தன் படை வலிமையால் வென்றான். இதற்குப் பிறகு வந்த கரிகால் சோழன் கங்கையைக் காண விரும்பிய தன் தாயைக் கங்கைக்கு அழைத்துச் சென்று அந்த நீரிலே குளிப்பாட்டினான். எதிர்த்தோரை வென்றான்!

இதர சோழ மன்னர்கள் இமயம் வரைக்கும் சென்று கொடி நாட்டியவர்கள். ஆனால் கரிகால் சோழனே இமயத்திற்கு அப்பாலும் சென்று தன் கொடியினை நாட்டியவன்.

இதற்குப்பிறகு வந்தவன்தான் இராசராச சோழன். இவன் அலெக்சாண்டருக்கு ஒப்பானவன்; நெப்போலியனுக்குச் சமமானவன். வீரத்தால் மட்டுமல்ல, விவேகத்தினாலும் வரலாறு படைத்தவன். அவன் கட்டிய மாபெரும் ஆலயம்தான் இந்தப் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயம்.

இத்தகைய மாமன்னனின் சிலையைத் திறக்கும்போது தமிழக மக்களின் உள்ளங்களில் எத்தகைய எண்ண அலைகள் எழும் என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை.

இவரைப்போன்று வீரவரலாறு படைத்தவர்கள் மிகக் குறைவு; இரண்டாவது பராந்தக சோழனின் மகன் இவன். இரண்டாவது பராந்

தகச் சோழனுக்குப் பிறகு இராசராச சோழன் தான் பட்டத்திற்கு வரவேண்டியிருந்தது. ஆனால் இவனுக்குச் சிற்றப்பனுன உத்தம சோழன் பட்டத்திற்கு வரப் பிரியப்பட்டார். மக்கள் அனைவரும் இராசராச சோழன்தான் பட்டத்திற்கு வரவேண்டும் என்று விரும்பினர். ஆனால் தன் சிற்றப்பனுக்காக ஆட்சிப்பீடத்தினை 15 ஆண்டு காலத்திற்கு விட்டுத்தந்தவன் இராசராச சோழன். அத்தகைய உத்தம குணம் படைத்தவன்.

வீரம் இருந்தும்—மக்களின் ஆதரவு இருந்தும் சிற்றப்பனுக்கு ஆட்சியை விட்டுத்தந்து, தான் இளவரசர் பட்டம் பெற்றுக்கொண்டான்.

இராசராசன் 30 ஆண்டுகள் இந்த நாட்டை ஆண்டிருக்கிறுன். அவனது போர் முறையினை மட்டுமின்றி அவன் ஆட்சி செய்த பெருமையினையும் வேற்று நாட்டவரும் போற்றுகின்றனர். அவன் சோழ மண்டலத்தைச் சீரும் சிறப்புமாகக் கட்டி ஆண்டான். இவன்மீது மாற்ருர் படை எடுத்துத் தோல்வியுறச் செய்தனர் என்ற வரலாறே இல்லை.

இராசராச சோழன் வேற்று மன்னர்மீது போரை நடத்தினுனே தவிர, அவனது சோழ மண்டலத்தில் குழப்பம் இல்லை. அமைதியின்மை இல்லை. அச்சம் இல்லை. குடிமக்கள் அமைதியாக வாழ்ந்தனர்.

சேர மன்னனின் கடற்படையையும் வென்ருன். பாண்டியனின் படையினை முறியடித்தான். ஈழநாட்டு மன்னனை முறியடித்து அடிபணியச் செய்தான். ஈழத்தின் பகுதிகளையும் சோழ நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொண்டான். கலிங்கத்தை வென்ருன். தற்போது ஒரு பகுதியாக உள்ள மராட்டியத்தினையும் சேர்த்துக்கொண்டான்.

இவனது சீரும் சிறப்பினையும் பாராட்டி இவன் பல விருதுகளைப் பெற்ருன். இவனுக்கு 35 பட்டப்பெயர்கள் இருந்தன.

இத்தகைய சிறப்புக்களைப் படைத்த மாமன்னனின் வரலாற்றினைக் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் செய்துவிட்டனர். இப்போது இவனது சிறப்புக்களைக் கூற இருப்பது இந்த ஒரே ஒரு பெரிய கோயில்தான்.

இந்தப் பெரிய கோயிலை அவன் கட்டியது பெருமைப்படத்தக்கது. கருங்கல்லே சிறிதளவு கூட இல்லாத தஞ்சையில் முற்றிலும் கருங்கல்லால் ஆன பல கோயில்களை இராசராச சோழன் கட்டினுன். இவன் எங்கிருந்து கருங்கற்களைக் கொண்டுவந்தான். இது ஒரு வியப்புக்கு உரியதாகும். 100 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள மலைகளிலிருந்து அவன் சிலை செதுக்குவதற்கு என்று ஏற்ற கருங்கற்களைத் தேடிக் கொண்டுவந்திருக்கிறுன்.

இந்த மாபெரும் பாறைகளை நகர்த்திவர அப்போது டிராக்டர்கள், புல்டோசர்கள், கிரேன்கள் இல்லை. பாலங்கள் இல்லை. பல ஆறுகள் குறுக்கிட்டன. சிலை எடுக்கக் கொண்டுவரும் கல்லின் சிறிய பகுதி உடைந்தாலும் சிலை வடிக்க முடியாது. இத்தகைய இக்கட்டுகள் நிறைந்த காலத்தில் அவன் பெரிய பாறைகளைக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கிறுன். இது மாபெரும் சாதனையாகும்,

இவ்வளவு சிரமப்பட்டுப் பொருட்செலவு செய்து பெரிய கோயிலைக் கட்டிய இராசராசன் இந்தக் கோயிலுக்கு எதுவுமே வைக்கவில்லை என்று கூறும் அளவிற்குத் தற்போது இந்தக் கோயிலில் சொத்துக்கள் இல்லை. அப்படி இராசராசன் கோயிலுக்கு எதுவுமே வைக்காமல் சென்றிருப்பானு?

திருவாரூரில் உள்ள கோயில்களுக்குக்கூட 1000, 2000 வேலி நிலங்கள் உள்ளனவே, அப்போது இராசராச சோழன் விட்டுச்சென்ற சொத்துக்கள் எங்கே போயின?

கல்வெட்டுக்கள்தான் இந்த உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இராசராச சோழன் தான் போரில் வென்று கொணர்ந்த தங்கம், வெள்ளி முதலியவைகளை ஏராளமாக இக்கோயிலுக்கு அளித்திருக்கிறுன்.

இலட்சத்து 20 ஆயிரம் கலம் நெல் விளையக்கூடிய நிலங்களை இராசராசன் விட்டுச் சென்றிருக்கிறுன். தங்கக் குடங்கள் இருந்தன. 4000 பசுமாடுகள் 4000 பேராடுகளை அளித்தான், இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும் நெய் மூலம் தினமும் இக்கோயிலில் நெய் விளக்கேற்ற வழி செய்தான்.

1000-க்கு மேற்பட்ட பணியாளர்கள், இசைவாணர்கள், ஆடலழகிகள் இருந்தார்கள். இவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம், நிலம் தந்தான். இவ்வளவு செய்தும் இன்று எதுவும் இல்லை. அவை எங்கே போயின?

ஆட்சி முறையிலும் அவன் சிறப்பான அமைப்புகளைச் சட்ட திட்டங்களை வகுத்திருந் தான். இந்தப் பகுதியை மண்டலங்களாகப் பிரித்தான். இதற்கு ஒவ்வொரு பிரதிநிதியை நிறுவினான். தன் மகன் இராசேந்திரனையே ஒரு மண்டலத்திற்குப் பிரதிநிதியாக்கி ஆட்சி முறையில் பயிற்சி அளித்தான்.

இராசராசன் தேவாரத்தைத் திரட்டித் தொகுத்துத் தந்தான், அவன் தேவாரத்தைத் தொகுத்திராவிடில் அது அழிந்தே போயிருக்கும். திருமுறைச் செந்தமிழ்த் தெய் விக இலக்கியங்களைத் திரட்டித் தொகுத்துக் காத்தளித்த பெருமை இராசராச சோழனுக்கே உரியது.

திருக்குற்றாலநாதசுவாமி திருக்கோயில்
திருக்குற்றாலம்

கட்டிட வேலைக்கான ஒப்பந்தப்புள்ளி கேட்பு அறிக்கை

(Tender Notice)

ஷை திருக்கோயிலில் அடியிற் குறிப்பிட்டுள்ள வேலைகளுக்குச் சீலிட்ட டெண்டர்கள் 4—5—1972-ல் மாலை 5-மணி வரையில் வரவேற்கப்படுகின்றன, 8—5—1972ல் முடிவு தெரிவிக்கப் படும். பிரதி டெண்டருடன் முன்பணம் (டேவணித் தொகை) அலுவலகத்தில் செலுத்த வேண்டும். வேலைகளின் விபரம் அலுவலகத்தில் வந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.

வேலையின் விவரம்	மதிப்பீடு தொகை	டேவணித் தொகை
1. கோவிலுக்குள் அம்மன் கோயில் மண்டபத்தில் ஒழுக்கு அடைத்தல்.	ரூ. 690	ரூ, 35
2. அகஸ்தியர் லாட்ஜ் மாடியில் ஒழுக்கு அடைத்தல்.	ரூ, 780	ரூ. 40
3. சித்திரசபை கீழரத வீதியிலுள்ள வீடுகள் பிளாக்கு 'ஏ' ஒழுக்கு அடைத்தல்,	ரூ. 580	ரூ. 30
4. ஷை வீதியில் பிளாக்கு 'பி' வீடுகள் ஒழுக்கு அடைத்தல்,	ரூ. 580	ரூ, 30
5. வடக்கு சந்நிதியிலுள்ள 7 கடைகளுக்கு வெயில் மறைப்பு (Sun-shade) போடுதல்,	ரூ. 985	ரூ. 45
6. சந்நிதியில் கல்யாண மண்டபம் பின்புறம் சாப்பாட்டு அறை கட்டுதல்.	ரூ, 4900	ரூ. 125
7, கல்யாண மண்டபம் பின்புறம் நீர்விச்சுக் கழிவறை (Flush-out Lavatory) கட்டுதல்.	ரூ. 2200	ரூ. 55

எஸ். ஆறுமுகம், B.A.
நிர்வாக அதிகாரி.

எழுஞாயிறன்ன இராசராசன்

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார், M. L. C.

இராசராசசோழன் மனிதரில் உயர்ந்த மாமேதை ; மன்னர் மன்னன் ; குடி தழுவிய ஆட்சிமுறைக்குக் கால்கோள் செய்தவன் ; பத்திமை நெறிக்குப் பகலவன் ; பயிலும் கலை களுக்கு ஓர் கொழுகொம்பு; எழிற்கலைக்கு ஏந்தல்; தமிழ்தழீஇய சாயல் உடையவன் ; தமிழ் நெறிக்கு ஓர் அரண், தமிழகச் சமய நெறியில் மண்டிய ஆரியப் பல்லுருவிப் பகையி னின்றும் சமய நெறியைக் காத்துத் தந்தவன், அவன் புகழ், தமிழகத்தின் புகழ்.

இராசராசன் 'மக்கட்கு' இறையெனக் கருதப்படும் வள்ளுவத்திற்கு இலக்கியமாய் வந்தமைந்த அரசன் ; வெற்றிவேந்தன் ; கட லிடைக் கலம் செலுத்தித் தென்கிழக்காசிய நாடுகளை வெற்றிகொண்டவன் . தமிழ்ப்பெரும் மண்டலம் கண்டவன் ; செருக்களத்தின் செம் மல். அவன் வெற்றித்திரு, தமிழக வரலாற்று ஏடுகளில் ஒளிபெற்று விளங்குகின்றது. ஆட்சி யின் அதிகாரம் ஓரிடத்தில் குவிதல் கூடாது. இது இன்றைய அரசியலின் கொள்கை. ஆனால், மன்னர் மன்னனாக முடிமன்னனாக விளங்கியஇராசராசன், அன்றே அந்த அரசியல் நெறியை அறிந்து ஊராட்சி மன்ற ஆட்சி முறைகளைத் தமிழகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தி னான். மக்கள் ஆட்சிமலர வழிவகுத்த முதல் மன்னன் இராசராசசோழன்.

இராசராசனது வாழ்க்கை, 'பல' மன்னர் களைப்பற்றிப்படிக்கின்றோமே அத்தகையதல்ல. அவன் சோழநாட்டுக் குடிமக்கள் அனைவரது உடலிடத்தும் உயிரென இடம் பெற்றவன் ; சீலத்திற் சிறந்தவனாக விளங்கினான் ; எதிலும் உயர்ந்த நோக்கம் உடையவன் ; அதனை அவன் எடுத்த தஞ்சைப் பெருங் கோயிலே பறைசாற்றுகின்றது. தமிழகத்தின் புகழுக்குத் தஞ்சைப் பெருங் கோயில் ஓர் அணி. காலம் கருத்தை மறந்தாலும், வரலாறு இராசராசனை மறந்தாலும், தமிழகத்தின் கலையுலகம் இராச ராசனை மறக்காது ; மறக்க முடியாது. ஓயாது உலகத்தை உருமாற்றும் இயல்புடைய கால தேவதைக்குக்கூட அவனுடைய கலைக் கோயிலை உருமாற்ற முடியாது. அது காலத்தை வென்று நிற்கும் கலைக்கோயில்.

தமிழர்கள் காலத்தால் தோன்றி மூத்த இனத்தினர். அவர்களுடைய வாழ்க்கை அனுபவத்தில் தோன்றி வளர்ந்த தொன்மை யான சமயநெறியுண்டு. தமிழர்களின் சமய நெறி நம்பிக்கைக்கு உரிய நன்னெறி ; வாழ்க் கையோடியைந்த நெறி. அதிசயங்களுக்கும் அற்புதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட நெறி. வேறு பாடுகளைக் கடந்த விழுமிய நெறி ; சாதி சழக்கு களைக் கடந்த சன்மார்க்க நெறி: பொதுமை மணம் பூத்துக் குலுங்கும் பொதுநெறி. இந்த நெறியில் வாழ்க்கைக் கொவ்வா நெறிகளை அயலினத்தார் நுழைத்தனர், புல்லுருவிகளை மரம் எனப் புனைந்து காட்டினர். இப்பொருந்தா வழக்குகளைக் கடிந்து சமுதாயத்திலிருந்து விலக்க; அயல் வழக்கின் துறையைச் செழுந் தமிழ் வழக்கு வென்று விளங்கத் திருஞான சம்பந்தரும் அப்பரடிகளும் திருவவதாரம் செய்து, நாடு முழுவதும் நடந்து வலம் வந்து இனிய கருத்துக்களால் எழிற் புரட்சியை உருவாக்கினர்.

திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளியிருந்த எம்பெருமான் திருமேனிகளையெல்லாம் பாடிப் பரவி வழிபட்டு அருள் திருவோலக்கத்தை எழுப்பி அன்றும் இன்றும் நாட்டு மக்கள் வழி பட்டுய்ய வழிவகை செய்தனர். ஆரியப்பகை களத்தில் தோற்றது. ஆனால் மறைவாகச் சதிசெய்து இந்தத் திருமுறை ஏடுகளைக் கவர்ந்து தில்லையில் ஓர் அறையில் இட்டுச் சிறைப்படுத்தியது. அத்திருமுறைச்செல்வத்தை மீட்டுத் தமிழகத்தின் சமயநெறியை அரண் செய்த பெருமை, இராசராச சோழனுக்கே உண்டு. இங்ஙனம் நாடு, இனம், மொழி அனைத்துத் துறையிலும் சிறந்து விளங்கிய இராசராச சோழனின் புகழ் எழுஞாயிறென விளங்குகிறது. ★

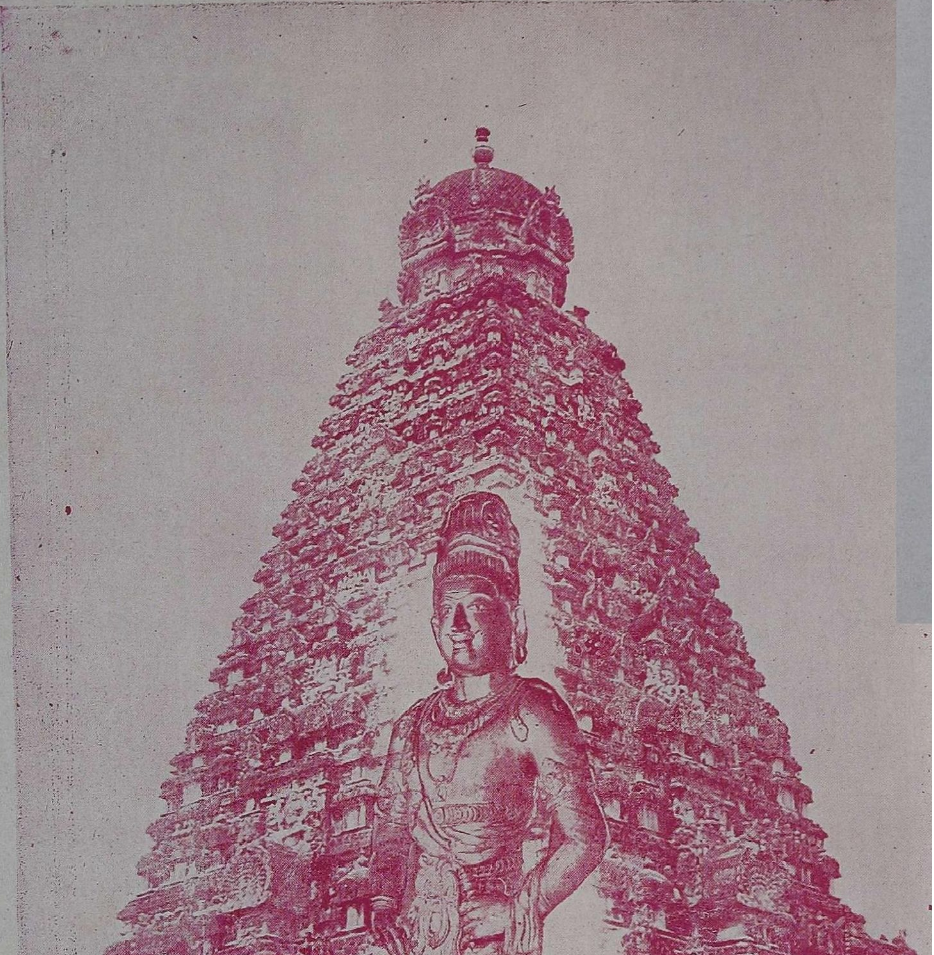

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் விமானமும், இராசராச சோழனும்

நமது தமிழக முதல்வர், தமிழவேள் மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள்,
சமா நகரில், சித்திரை முதல்நாளில் சிறப்புமிகத் திறந்துவைத்த, இணையற்ற தமிழ்ப்பெரு வேந்தன்
இராசராச சோழனின் திருவுருவச் சிலை

JL
Q2m211, N59TK
N72.148
448697

தமிழர் பேரரசு கண்ட

இராசராச சோழன்

"சிலம்புச் செல்வர்"

திரு. ம. பொ. சிவஞானம், அவர்கள் M.L.C.

தமிழ்ப் புத்தாண்டு வருடந்தோறும் வந்து வந்து போகிறது என்ருலும் இந்தப் புத்தாண்டுக்குத் தனிச் சிறப்புண்டு. இவ்வாண்டு சித்திரைத் திங்கள் முதல் நாளிலே ஓராயிரமாண்டுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த-தமிழர் பேரரசுகண்ட-இராசராச சோழன் சிலை, தஞ்சை மாநகரிலே திறக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது சாதாரண நிகழ்ச்சியன்று, சரித்திரச் சிறப்பு மிக்க சாதனை.

இராசராச சோழன் சிலையைத் திறந்தவர், தமிழக முதல்வர் கலைஞர் கருணநிதி. கலைஞர் சோழநாட்டில் பிறந்தவர், இராசராசனின் வாரிசாக வந்தவர். அவர் சோழ மன்னனின் சிலையைத் திறப்பது மிகவும் பொருத்தமாகும்.

இராசராச மன்னன் :

இராசராசன், தமிழ்நாட்டில் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றிய மன்னர்களிலே ஒருவன்தான்; ஆயினும் செயற்கரிய செய்த காரணத்தால் தமிழகத்தின்—ஏன் இந்தியப் பெருநாட்டின் வரலாற்றிலேயே, தனி இடம் பெற்றுவிட்டான். இராசராசன், சோழ மன்னர் மரபில் தோன்றியவன் என்ருலும், இலங்கை ஜாவா சுமத்திரா மலேயா ஆகிய நாடுகளை வென்று, தமிழர் பேரரசு கண்டான். ஆம் மவுரிய, மொகலாயப் பேரரசு போன்று அவனும் தனி சாம்ராஜ்யம் படைத்தான். அது சோழ சாம்ராஜ்யம் என்று பெயர் பெற்ருலும், **உண்மையில் அது தமிழர் சாம்ராஜ்யம்— இந்திய சாம்ராஜ்யம்.**

இராசராசன் மகன் இராசேந்திரன், தன் தந்தை படைத்த சாம்ராஜ்யத்தைத் தன் வாள் வலிவாலும், தோள் வலிவாலும் விரிவாக்கினன். ஆயினும், தந்தையும் மகனும் கண்ட சாம்ராஜ்யம் நிலைத்து நிற்கவில்லை. ஏனைய சாம்ராஜ்யங்கள்போல அதுவும் காலவெள்ளத்தில் அகப்பட்டு மறைந்து போயிற்று. ஆயினும், சாம்ராஜ்யம் படைக்கும் திறன் தமிழனுக்கும் உண்டு என்பதைக் காட்டிய பெருமை, இராசராசனுக்கும், அவன் வீரமைந்தன் இராசேந்திரனுக்கும் உண்டுதானே!

இராசராசன் சோழ சாம்ராஜ்யத்தைப் படைக்காதிருந்தால், தமிழ்நாட்டிலோ, இந்தியாவிலோ ஜனநாயகமும் சுதந்திரமும் தாண்டவமாடியிருக்கும் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இராசராசன் வாழ்ந்த காலம் ஜனநாயக சகாப்தமன்று, சாம்ராஜ்ய சகாப்தம். இதனைச் சாம்ராஜ்ய எதிர்ப்பாளர்கள் மறத்தல் கூடாது. இராசராசன் சோழ சாம்ராஜ்யம் படைத்திலையானல், தமிழரல்லாதவரான பல்லவர் சாம்ராஜ்யமோ, சாளுக்கியர் சாம்ராஜ்யமோ, தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட தென்னடு முழுவதன் மீதும் ஆதிக்கம் பெற்றிருக்கும். முள்ளால் முள்ளை எடுப்பதுபோல, இராசராசன் கண்ட தமிழர் சாம்ராஜ்யம், பிற சாம்ராஜ்யங்களுக்குத் தமிழ்நாடு அடிமைப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தியது. ஆனல் தமிழ்மொழியும், தமிழர் பண்பாடும் காப்பாற்றப்பட்டுவிட்டன

சமயநெறி :

இராசராசன் சமூக நெறிகளை விடவும், சமய நெறிகளுக்கே முதலிடம் தந்தான். பார்ப்பனக் குருமார்கள் தமிழர்கள் மீது தலைமை பெறச் செய்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது அரைகுறை உண்மைதான். முழு உண்மை அல்ல. இராசராசன் சமய சகாப்தத்தில் வளர்ந்தான். இராசராசன் பிறப்பதற்கு - அவன் படைத்த சோழர் பேரரசு பிறப்பதற்கு - முன்பே தமிழ்நாடு சமயவாதிகளின் செல்வாக்கில் சென்றுவிட்டது. சமண, பவுத்த சன்னியாசிகள் தமிழ்நாடு முழுவதையுமே சன்னியாசிகள் மடமாக்கிவிட முயன்று கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு, சைவ சமய குரவர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சைவ மடமாக்கிவிட முயன்றனர். இந்த மதப் போட்டிகளுக்கு மத்தியிலே தான், இராசராசன் தோன்றித் தமிழர் சாம்ராஜ்யம் படைத்தான்.

சிலப்பதிகார காலத்தோடு ''தமிழன்'' என்ற இந்த உணர்வு மறைந்து, சைவர்-வைணவர் - சமணர் - பவுத்தர் என்ற மத உணர்வுகள், தமிழக மக்கள் மனங்களில் குடி புகுந்துவிட்டன. ஆம். தமிழினம் சமயக் கோடரியால் பிளக்கப்பட்டுப் பல கூறுகளாகக் கிடந்த நேரத்தில்தான், இராசராசன் தோன்றினான். தீமையிலிருந்து பிறந்த நன்மைபோல இராசராசன் படைத்த சோழ சாம்ராஜ்யம், அனைத்து சாம்ராஜ்யங்களையும் ஏற்று அவற்றிடையே சமரசம் காண முயன்றது.

தமிழ் மன்னன் :

இராசராசன் பிறப்பினால் தமிழனாதலால், தமிழினத்துக்கு உதவிய சைவ சமயத்தைப் பின்பற்றினான். ஆயினும், தமிழர் பண்பாட்டின்படி, சமண-பவுத்த-வைணவ மதங்களிடம் நல்லெண்ணம் காட்டினான். அந்த மதங்களைச் சார்ந்த கோயில்களுக்கும், மடங்களுக்கும் நில மானியங்கள் வழங்கினான். மதநெறியை வளர்த்தான்; மத வெறியை மாய்த்தான்.

ஸ்ரீவிஜய (மலாயா, சுமத்ரா, மேற்கு ஜாவா அடங்கிய ராஜ்யம்) நாட்டு மன்னன், சோழ நாட்டு நாகப்பட்டினத்தில் ''சூடாமணி விகாரம்'' என்ற பௌத்தக் கோயிலைக் கட்ட இராசராசன் அனுமதி தந்தான். அந்த-க் கோயிலுக்குப் பல கிராமங்களை மானியமாகக் கொடுத்தான்: சைவ சமய குரவரான அப்பர் பெருமானைக் 'கல்லோடு கட்டிக் கடலில் விட்ட கொடுமை-ஞானசம்பந்தர் தங்கிய மடத்திற்குத் தீயிட்ட தீமை-சமணர் கழுவேறக் காரணமாயிருந்த சமயப் பகைமை, இராசராசன் தோன்றுவதற்குமுன் தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்தன - என்பதை நினைவில் கொண்டால், இராசராசன் ஆட்சி, ஒரு சமயச் சார்பற்ற ஆட்சி என்பதனை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

இராசராசன், சமய-சமூகப் பணியில் ஈடு பட்டவர்களுக்கு ஏராளமான விளை நிலங்களைத் தானமாகக் கொடுத்தான். அந்த வகையில், கோயில் குருமார்களாக இருந்த அந்தணர்களுக்கும் நிலங்களை இனமாகக் கொடுத்தான். அதனால் ஓதல் ஓதுவித்தலுக்குரிய அந்தணர்களும், உழவு தொழிலோடு தொடர்பு கொள்ளலாயினர். இதில் பிழை ஏதுமில்லை. இராசராசன் காலத்திலும் நிலமனைத்தும் அரசுக்குத்தான் சொந்தம். அரசு மக்களுக்குச் சொந்தம். அந்தவகையில் நிலமனைத்தும் தேசவுடமையாக இருந்தென்றே சொல்லவேண்டும்.

இராசராசனே, இராசேந்திரனே, கோயில் குருமார்களுக்கோ, பிறருக்கோ விளை நிலங்களை அளித்தது உழுது பயிர் செய்து உணவு உற்பத்தி செய்யத்தான். உடைமையாக்கிக் கொள்ள அல்ல.

இராசராசன், சாம்ராஜ்ய சக்கரவர்த்தி என்றாலும், ஜனநாயகத்தின் எதிரி அல்லன். அவன் ஆட்சியிலே அவனுக்கு முன்னே-அவன் காலத்திலோ வேறெந்த ஆட்சியிலுமில்லாதவாறு ஜனநாயகம் நடைமுறையில் இருந்தது. வாக்களித்துப் பஞ்சாயத்தார்களைத் தேர்ந்தெடுக்க மக்களுக்கு உரிமை இருந்தது. பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களாக வருவதற்குத் தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒவ்வொரு கிராமமும் பஞ்சாயத்து ராஜ்யமாக-சுயதேவைப் பூர்த்திக்குரியதாக இருந்தது எனலாம். இன்று நாம் மாநிலங்களுக்குச் சுயாட்சி கோருகிறோமல்லவா, அந்த சுயாட்சி கிராமங்களுக்கு இருந்தது.

வரி வடிவம் :

இராசராசன், தமிழ் மொழியின் வரி வடிவத்தை மாற்றினான். இது தமிழ் மொழிக்கு அவன் செய்த பிழையல்ல. பெருந்தொண்டு

பழைய வரி வடிவமே நீடித்திருந்தால், தமிழுக்குத் தனித்தன்மை இருந்திருக்குமா என்பது ஐயப்பாடே. இராசராசன் படைத்த புதிய வரி வடிவம் அழகியது. தமிழுக்கே உரியது. வரி வடிவத்திலும் நம் தாய்மொழியான தமிழ், தனித்த மொழியாக விளங்குவதை விரும்பாதவர்கள், இராசராசனைக் குறை கூறலாம். பழைய வரி வடிவம் நீடித்திருந்தால், பொது லிபி பற்றிப் பேசப்படும் இந்நாளிலே, தேவ நாகரி லிபியைக்கூடத் தமிழர் ஏற்றுக்கொள்வதுஎளிதாக இருந்திருக்கலாம்.அந்த விபத்தில் இருந்து தமிழை மீட்ட பெருமை இராசராசனுக்கே உரிமை.

இராசராசன் பக்தி மதத்தை வளர்க்கப் பாடுபட்டான் என்பது உண்மைதான். மறைக்கப்பட்டுக்கிடந்த தேவாரப் பாடல்களை, மக்கள் மத்தியில் கொண்டுவந்தான் என்றொரு செய்தி உண்டு. அது உண்மையானால், தமிழிசையைக் காத்த பெருமையும் அவனுக்குண்டு. இராசராசனுக்கு முன்பே, பக்தி மதம் தமிழ்நாட்டில் பரவி இருந்தது. அதனைக் கலைமதமாக, தமிழர் கலாச்சாரமாகச் செய்தவன் இராசராசன். இராசராசன் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் எனப்படும் பிரகதீசுவரர் கோயிலைக் கட்டினான். ஆம். கல் கிடைக்காத சோழ நாட்டிலே கற்கோயில் கட்டினான். தமிழரின் பொறி இயல் திறனுக்கு அக்கோயில் சான்று பகர்கின்றது. இராசராசன் மாவீரன் மட்டுமல்ல. கலைஞன். நாட்டியக் கலையைக் காக்க அவன் எடுத்துக் கொண்ட பெரு முயற்சிக்குத் தமிழ் இனத்தார் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றனர்.

பிரகதீசுவரர் கோயிலுக்குள்ளே நாட்டியக் கலையின் நுணுக்கங்களைக் கூறும் சிற்பங்களை இன்றும் காணலாம். இராசராசன் வலிமை மிக்க கப்பற்படை வைத்திருந்தான். அந்த வகையில் அவனுக்கு இணையான பேரரசனை, அவனுக்கு முன்னர்ப் பாரதம் கண்டது இல்லை எனலாம். தன் கப்பற்படையைப் போருக்கேயன்றி உலக நாடுகளோடு வாணிபம் செய்வதற்கும் பயன்படுத்தினான். இவ்வளவு அரும்பெரும் சாதனைகளை அவன் புரிந்திருப்பதால்தான் அவனது ஆட்சிக் காலத்தைத் தமிழகத்தின் பொற்காலம் என்று கூறிப் போற்றுகின்றனர் சரித்திர ஆசிரியர்கள்.

''சோழர் பேரரசு'' என்ற பெயரால் 'தமிழர் பேரரசு' ஏன் 'இந்தியர் பேரரசு' கண்ட பெருமானை, இராசராசன் முப்பதாண்டு காலம் (கி. பி. 985-1014) வரைதான் ஆட்சிபுரிந்தான். அந்தக் காலம் முழுவதும் அவன் போர்க்களத்திலிருந்தான் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆம் இராசராசன் தமிழ்நாட்டு நெப்போலியன்.

தமிழ்நாடே! உனது வீரத்திருமகன் இராசராசனுக்குத் தஞ்சையிலே சிலை நிறுத்தப்படுகிறது. இந்நாள் தமிழ்ப் புத்தாண்டுநாள். தமிழருக்குப் புதுவாழ்வு பிறந்தநாள். வாழ்க இராசராசன் புகழ்! வளர்க தமிழ் மொழி! வாழ்க தமிழினம்!

முதல் இராசராசன்

குடிதழுவிக் கோலோச்சியவன்

பேராசிரியர் திரு சி. கோவிந்தராசனர்,

கரந்தை-தஞ்சை

முதல் இராசராசன், கி. பி. 985 முதல் 1014 வரையில் சோழப் பேரரசை வளர்த்துக் காத்தவன். இம்மன்னனுக்குரிய விருதுப் பெயர்களுள் ''ராஜாஸ்ரயன்'' என்பதும் ஒன்ருகும். இதன் பொருள், அரசர்களாகிய கொடிகள் வளர்வதற்குரிய பற்றுக்கொம்பானவன் என்பதாகும், இவன் தன் ஆட்சியில், மக்கள் யாவரும் மனித உரிமைகளுடன் வாழ வழிவகுத்திருந்தான். அதனுல்.மக்களும் இம்மன்னனைப்'பெரிய பெருமாள்' என்றே அழைத்தனர். தஞ்சை இராசராசேச்சரத்தில் கோயில் அதிகாரியாக இருந்த, ஸ்ரீ கார்யம் தென்னவன் மூவேந்த வேளான் என்பவன், பெரிய பெருமாளாகிய இராசராசனுக்கும், அவன் கோப்பெருந்தேவி ஓலோகமா ேதவிக்கும் சிலைகள் அமைத்துக் கோயிலில் நிறுவியிருந்தான். இவ்வாறு, மக்களும் அதிகாரிகளும் மனமுவந்து போற்றும் தகுதியைப் பெற்றிருந்த இராசராசன் குடி தழுவிக் கோலோச்சியவன் என்பதை, அவன் காலத்துக் கல்வெட்டுச் செய்திகளைக் கொண்டு விளக்குவதே இக்கட்டுரையாகும்.

முடியரசில் குடியரசு கண்டவன் :

இராசராசனுடைய ஆட்சியில், சோழ நாடு, பாண்டிநாடு, சேரநாடு, தொண்டை மண்டலம், கொங்கு மண்டலமாகிய நாடுகள் அடங்கியிருந்தன. அவைகளில் அடங்கியிருந்த கிராமங்கள்தோறும் கிராமசபைகளை அமைத்த இராசராச சோழன் தனது ஆட்சி முறையை மக்கள் ஆதரவில் செயல்படுத்தி வந்தான். அச்சபைக்கு உரிய அதிகாரிகளைக் குடவோலை முறையில்(தேர்தல் முறை) மக்களே தேர்ந்தெடுத்தனர். அந்தச் சபையினரே தத்தம் ஊரிலுள்ள நிலங்களுக்குரிய இறைவரி ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தி, மக்களிடம் பெற்று, அரசனுக்குரிய முறைமையைச் செலுத்தி வந்தனர். ஊரிலுள்ள நிலங்களை விற்கவும், விலைக்குப் பெறவும் உரிமை பெற்றிருந்தனர். மன்னனுயினும் சரி, ஒரு மாநிலம் அறம்செய்ய விரும்பின். அந்நிலமுள்ள கிராம சபையார்க்குத் தன் கருத்தை ஓலை வழியே தெரிவிப்பான். சபையோர் அதனை ஏற்று மன்னனுக்கு அந்நிலத்தை அளந்து எல்லைக்கல் நட்டு அறவோலை செய்து கொடுப்பர். கிராம சபையோரே ஊரில் நிகழும் நன்மை தீமைகளை நேரில் கண்டும் கேட்டும் நன்கு ஆராய்ந்து அதற்கேற்ற உதவியோ, தண்டனையோ விதித்தனர்! நீதி முறையை, தர்மாசனம் என்னும் நீதிமன்றத்திலிருந்து விசாரித்துத் தீர்ப்பு அளித்தனர். இவ்வாறு கிராமசபை என்பது மக்கள் ஆட்சியாகச் செயல்பட்டது. கிராம சபையோரின் உரிமைகளுக்கு அரசு பாதுகாவலாக இருந்தது. இவ்வாறு ஒரு பேரரசின்கீழ் உள்ள நாடுகளில், மக்களாட்சியே மலர்ந்திருந்தது என்பதால், முடியரசில் குடியரசு கண்டவன் முதலாம் இராசராசன் என்னும் உண்மை புலனுகும். இதனை,

''ஸ்ரீ கோவிராஜகேசரி வர்மரான ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தொன்ருவது நாட்டொழுக்குத் திருமுகம்பெற, திருமுகம் கண்டு சபையோர் எதிரெழுந்து சென்று தொழுது வணங்கித் தலைமேல வைத்துப் பிடி

சூழ்ந்து பிடாகை நடந்து எல்லை தெரித்துக் கல்லும் கள்ளியும் நட்டு அறவோலை செய்த நிலம்'' என்று கூறும் ஆனைமங்கலச் சபையோரின் சாசனப் பகுதியால் இதனை நன்கு அறியலாகும்.

பெதுநோக்கால் புகழ் பெற்றவன் :

இராசராசன் கி.பி. 1009-ல் தஞ்சையில் இராசராசேச்சரத்தைக் கட்டி முடித்து அக் கோயிலுக்கு அறங்கள் பல செய்ய எண்ணினான். பாண்டியரையும் சேரரையும் வென்று கொண்டுவந்த பெரும் பொருளைக் கொண்டு, தான் ஒருவனே கோயிலுக்கு வேண்டிய அறங்களைச் செய்யலாகும். இராசராசன் அவ்வாறு செய்ய விரும்பவில்லை. உறவினர், அதிகாரிகள், மக்கள் ஆகியோரைக்கொண்டே அந்த அறம் நிகழவேண்டுமென்று கருதினான். அவ்வளவில் இராசராசனுடைய தமக்கையார் குந்தவைப் பிராட்டியாரும், மனைவியரும், மக்களும், பொன்னும், மணியும் பொருளும் அளித்தனர். அவற்றை ஏற்று மகிழ்ந்த மன்னன், அவ்வறச் செயலை முறையாக,

"பாண்டிய குலாசனி வள நாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர் நாம் எடுத்த திருக்கற்றளி ஸ்ரீ இராசராசேச்சரம். இதற்கு நாம் கொடுத்தனவும் நம் அக்கன் கொடுத்தனவும், நம் பெண்டுகள் கொடுத்தனவும், மற்றும் கொடுத்தார் கொடுத்தனவும் கல்லில் வெட்டுக'' என்று ஆணையிட்டான்; அவ்வாறே மேலே கண்ட கல்வெட்டு. இராசராசேச்சரக் கல்வெட்டுகளின் முகவுரையாகப் புதைக்கப் பட்டது.

இவ்வாறு இராசராசன் தான் அமைத்த கோயிலுக்குரிய அறச்செயலில் எல்லோருக்கும் இடமளித்ததின் நோக்கமென்ன? நாட்டில் எல்லோருக்கும் அவ்வறம் உரியதாயின் நிலையாகப் பாதுகாக்கப்பெறும் என்பதுடன், நாட்டில் உண்டாகும் நல்லறன்களில் எல்லோர்க்கும் பொறுப்புண்டாக்கும் அரசமதி நுட்ப நோக்கமல்லவா? இவ்வாறு தான் செய்தற்கமைந்த அறச்செயலை எல்லோர்க்கும் உரிமையாக்கிய பொது நோக்கால், இராசராசன் மக்கள் விரும்பும் மன்னனாக விளங்கினான்.

மக்கள் உரிமைகளை மதித்தவன் :

இராசராசனுடைய பாட்டன் அரிஞ்சய சோழன் ஆற்றூரில் பகைவரோடு போர் புரிகையில் பிறந்தான். இராசராசன் தன்பாட்டன் நினைவாகப் பள்ளிப்படைக் கோயிலொன்று; நன்கு எழுப்ப எண்ணினான். அவ்வாறே வடாற்காடு மாவட்டம் என்று இப்பொழுது குறிக்கப்பெறும் ஜெயங்கொண்ட சோழமண்டலத்தில், திருவல்லத்திற்கு 6 கல் தொலைவில் மேற்கே உள்ள மேற்பாடி என்னும் ஊரில். அரிஞ்சயேச்சுரம் என்னும் பெயரால் கி. பி 1014-ல் கோயிலொன்று கட்டினான். அக் கோயிலுக்குரிய நாள் வழிபாட்டிற்கும் பிற செலவுகளுக்கும் உரியதாக, இராசராசன் நில புலன்களை அறமாக ஏற்படுத்தவில்லை. காரணம் தன் ஆட்சியில் அமைக்கப்பட்ட கிராம சபையோர்களே ஊரின் எத்தகைய உரிமைகட்கும் பொறுப்புடையவர்கள் என்னும் சட்ட திட்டங்களுக்கு மாறாகத் தான் எதுவும் செய்ய முற்படவில்லை என்பதேயாகும். ஆனால், மேற்பாடியிலுள்ள மக்கள் தங்கள், 5136 குழி நன்செய் நிலத்துடன் நந்தவனத்திற்கு உரிய இடத்தையும், கோயிலுக்கு வேண்டிய இடத்தையும்அளவிட்டு எல்லைக் கல்நட்டுத் தேவதான இறையிலியாக அரசனுக்குக் கொடுத்துள்ளார்கள். இக்கருத்தினை மேற்பாடியிலுள்ள, "உடையார் ராஜராஜதேவர் எங்கள் நகரத்தில் எடுப்பித்தருளிய திரு அரிஞ்சயேச்சரத்து மகாதேவர் ஸ்ரீ கோயிலுக்கும், திருச்சுற்றாலைக்கும், திருமுற்றத்துக்கும் ஆக நாங்கள் இத்தேவர்க்கு அளித்த நிலம்'' எனும் கல்வெட்டு விளக்குகின்றது.

பேரரசனாகிய இராசராசன் தன் ஆட்சியில் எத்தகைய அறச்செயலும் செய்வதற்கு உரிமை உடையானாயினும்; தான் கிராம சபையோர்க்கும், மக்கட்கும் அளித்துள்ள அதிகாரங்கட்கும் உரிமைகட்கும், மாறாக எதுவும் நிகழாமல் குடிதழுவி அறம் செய்துள்ளான். இதனால் இராசராசன் மக்களுக்கு அளித்திருந்த உரிமைகளை முறையாகக் காத்து, செங்கோல் செலுத்திய செம்மல் என்பது தெளிவாகும்.

வருமுன் காக்கும் வள்ளல் :

ஒரு நாட்டில் பருவ மழையின்றி வளங் குறையும் காலத்திலும், பகையால் படை எடுப்போ, போர் நிகழ்ச்சியோ ஏற்படும் காலத்திலும், இயல்பாகவே நாட்டில், மக்களுக்கு உணவுக் கட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுப் பஞ்சம் உண்டாகும். இவ்வாறான காலநிலைத் துன்பம் மக்களுக்கு ஏற்படுமாயின்; அதனைச் சமாளிப்பதற்கு. இராசராசன் முன்னதாகவே எண்ணி,

ஏற்பனசெய்து, வருமுன் காக்கும் மன்னனுக விளங்கினுன்.

பஞ்சவாரம் என்ற பெயரால், நாட்டில் அரசுக்குரிய நிலங்களுள் ஒருபகுதியை ஆங்காங்கே இராசராசன் ஒதுக்கிவைத்தான். கிராமங்கள்தோறும் அமைத்திருந்த சபைகளின் வழியாக மக்களிடத்தில், ‘பஞ்சவாரம், என்னும் பெயரால் விளைவில் ஒரு பகுதியுடன் பொற்காசினையும் வசூல் செய்து, சேமித்து, அதனைத் தஞ்சை யிலிருந்த மூல பண்டாரத்திற்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்க, ‘பஞ்சவார வாரியம்’ என்னும் பெயரால் நிர்வாகத்துறை அதிகாரிகளையும் நியமித்திருந்தான். இவ்வாறு; நாடு முழுவதும் உண்டாகும் விளைவுப் பொருள்களில் நெல், வரகு ஆகிய தானியங்களுடன் பஞ்சவார நிதியையும் மக்களிடம் ஆண்டுதோறும் பெற்று, அவற்றைப் பாதுகாத்து, பஞ்ச காலங்களில் மக்களுக்கு வழங்க ஏற்பாடு செய்திருந்தான். இப்பஞ்சவார மகமை கொள்வதற்குரியதாகப் பஞ்சவார மரக்கால் ஒன்றும் இராசராசன் ஆட்சியில் இருந்தது. கிராம சபையாரின் உட்பிரிவாகிய வாரியத்தாருள், ஒரு பிரிவினர் பஞ்சவார வாரியம் என்ற பெயருடன் செயல் புரிந்தனர், இவ்வாறு பஞ்சவாரமாக அளக்கும் நெல்லுக்கு அரசாங்கவரி இல்லை என்றும் ஆணையிட்டிருந்தான். இக்கருத்தினை,

“இத்தேவதானம் இன்னம்பர் நாட்டு, தத்தங்குடியும், ஒதியங்குடியும்பால் அகழத்துவப் பேறு, நிலம் மூவேலி. இது பஞ்சவாரம் அளக்கும் நெல்லுப் பதின்கலமும், பொன் ஐங்கழஞ்சே முக்காலே மூன்று மஞ்சாடியும் இரண்டு மாவும் இறை நீக்கி”

என்னும், திருவலஞ்சுழிக் கல்வெட்டு தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. இக்கல்வெட்டு இராசராசனுல் கி,பி. 1006-ல் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகும். இவ்வருஞ்செயலால், இராசராசன் மக்கள் வாழ்வில் எத்துணையளவு பொறுப்புள்ளவனுக, வருமுன் காக்கும் மாண்புடன் விளங்கினனென்பது நன்கு புலனுகும்.

உளமறிந்து வளம் செய்தவன் :

இராசராசன், தொண்டை மண்டலம் தன் ஆட்சிக்கு வந்ததும், நாடு முழுவதையும் நில அளவு செய்து வரிவகைகளை முறையாக அமைத்தான். இச்செயல் கி. பி. 1005-ல் நிகழ்ந்ததாகும். அம்மண்டலத்தில் போளூருக்கு அருகிலுள்ள சிற்றூர் திருவைகாவூர் என்பதாகும். அவ்வூரில் ஒருபகுதி மலையாகும். அம்மலையைச் சார்ந்த ஏரி ஒன்று இருந்தது. ஏரி இருப்பினும் அவ்வூரவர்க்கு உரிய நிலங்கள் யாவும் பாசன வசதியின்றிப் புன்செய் நிலங்களாக வானம் பார்த்த பூமியாகவே இருந்தன. மக்கள் உழைப்பாளிகளாக இருந்தும் வறுமை வாய்ந்தவர்களாகவே இருந்தார்கள். இவ் வைகாவூர் மலையிலுள்ள குகையில் குணவீரமா முனிவர் என்ற சமணத்துறவி வாழ்ந்து வந்தார். ஏரி இருந்தும் பாசன வகையின்றி அவ்வூர் மக்கள் படும் துயரைக்கண்ட அம் முனிவர், இச்செய்தியை இராசராசனுக்கு விண்ணப்பம் செய்தார். செய்தி அறிந்த இராசராசன் அப்பொழுது அப்பகுதியைக் கண்காணித்து வந்த தனது நாட்டதிகாரி, வெண்ணுட்டுக் கிழவன் என்பவனுக்கு ஓலை அனுப்பி, ஏரிக்குக் கலிங்கு அமைத்து, ஏரி நீரை வாய்க்கால் வழியாகப் பிரித்து நீர்ப் பாசன வசதி செய்ய ஆணையிட்டான். அவ்வாறே வெண்ணுட்டுக் கிழவன் கலிங்கமைத்து ஏரிநீரை வாய்க்கால் வழியாக வடியச்செய்து, பாசனக் கால் ஆக்கினுன். அதுவரையில், புன்செய்ப் பயிர் நிலங்களாக இருந்த புலன்கள் யாவும் நன்செய்ப் பயிர் நிலங்களாயின. நெற்பயிர் நிமிர்ந்து விளைந்தது. மக்கள் மகிழ்ந்தனர். கலிங்கும் வெண்கிழான் கலிங்கென்று பெயர் பெற்றது. ஆண்டியின் விண்ணப்பத்திற்கு ஆதரவு செய்த மன்னனை மக்கள் வாயார வாழ்த்தினர். குணவீர மாமுனிவர் இராசராசனையும், வெண்ணுட்டுக் கிழவனையும் பாராட்ட விரும்பினுர். கருத்துடைய பாடலொன்று வாழ்த்துரையாக அவர் வாயினின்றும் ஒலித்தது. அப்பாடலை வைகாவூர்ச் சபையார் திருமலையிலுள்ள பாறையில் கல்லெழுத்துக்களால் பொறித்து வைத்தனர். அக்கல்வெட்டுப் பாடல் இன்றும் நின்று, இராசராசன் மக்களின் குறை கேட்டு முறைசெய்த மேன்மையினை விளக்குகின்றது. அக்கல்வெட்டுப் பாடல் :

“அலைபுரியும் புனற்பொன்னி
ஆறுடைய சோழன்
அருமொழிக்கு யாண்டிருபத்
தொன்றுவ தென்றும்,
கலைபுரியும் மதிநிபுணன்
வெண்கிழான் (என்னும்)
கனிச்செக்கர் மருவுபொற்
சூரியன்தன் பெயரால்

நிலைபுரியும் கலிங்கிட்டு
நிமிர்வைகை மலைக்கு

நீடூழி இருமருங்கும்
நெல்விளையக் கண்டோன்

குலைபுரியும் படையரசர்
கொண்டாடும் பாதன்

குணவீர மாமுனிவன்
குளிர்வைகைக் கோவே.''

என்பதாகும். இக்கல்வெட்டுப் பாடல் கி. பி. 1005-ல் தோன்றியதாகும்.

மேற்கண்ட சான்றுகளைக்கொண்டு, முதல் இராசராசனின் அரசியல் எவ்வாறு நிகழ்ந்த தென்பதை ஆராய்ந்து முடிவு செய்வோமானால்,

முடியரசில் குடியரசு கண்டு, தனக்கென வாழாப் பெருந்தன்மையோடு; மக்களின் உரிமைகளை மாண்புறக் காத்து, நாட்டில் வறுமை வாராமல் முறைமை செய்து, குறை யறிந்து நிறைசெய்து அரசு நடத்தினன் இராச ராசன் என்பதை அறியலாகும். எனவே, மக்கள் நலமே மன்னனுட்சிக்கு வளர்ச்சியாகும் எனும் அரசியல் நுண்மதியுடன் மக்களைத் தழுவி மாண்புடன் செங்கோலோச்சியவன் முதல் இராசராசன் ஏன்னும் உண்மை குன்றின் மேல் இட்ட விளக்காகும்.

இராசராசன் சிலை திறப்புவிழாவில், தமிழ்ப்பெருங் கலைஞர், பத்மஸ்ரீ அவ்வை திரு. டி. கே. சண்முகம் அவர்கள், நமது தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டும் வாழ்த்துப்பாவினை இசை நலங்கெழுமப் பாடுகின்ருர்.

அளவையும் - இராசராசனும்

திரு. சா. கணேசன்

அளவை எழு வகையாகும், அவை 1. எண்ணல். 2. நிறுத்தல். 3. முகத்தல். 4, பெய்தல், 5. நீட்டல். 6. தெறித்தல். 7. சார்த்தல் எனப் பெயர்பெறும்.

1, பருப்பொருள்களாய் உள்ளவற்றை ஒன்று இரண்டு நூறு ஆயிரம் என்று எண்ணிக் கணக்கிடுவது எண்ணளவை ஆகும். மற்ற ஆறுவகை அளவைக்கும் எணணளவை இன்றியமையாததாகும்.

2, குன்றி, மஞ்சாடி, கழஞ்சு. பலம், துலாம் என எடைகொண்டு தராசின் உதவியால் நிறுத்துக் கணக்கிடுவது நிறுத்தலளவை ஆகும். எடுத்தல் என்றும் கூறப்படும் இது.

3. நீர், பால், மோர், நெய், எண்ணெய் போன்ற நீரியல்பொருளை உழக்கு, படி போன்றவற்ருல் முகந்து அளப்பது, முகத்தல் அளவை ஆகும்.

4. நெல், வரகு போன்றவற்றைப் படி, மரக்கால் ஆகியவற்றில் சொரிந்து அளப்பது பெய்தலளவை ஆகும்.

5. நூல், விரல், சாண், முழம், குழி என அகல, நீள, உயரத்தைக் கை அல்லது கோல்களால் அளப்பது நீட்டல் அளவை ஆகும்.

6. நொடி, நாழிகை, நாள், கிழமை, திங்கள், ஆண்டு எனக் காலத்தைக் கணித்தளப்பது தெறிப்பளவை ஆகும்,

7. ஒலி, நிறம், ஒளி, தரம், உரு முதலியவற்றைச் செப்பி அல்லது காட்டி ''இப்படி'', ''அதைப்போல'' என்று ஒப்பிட்டு அளப்பது சார்த்தலளவை ஆகும்.

இவ்வகைப்பட்ட ஏழு அளவை முறைகளையும். இராசராசன் மிகச் சிறப்பாகக் கையாண்டிருக்கிருன். அவனுடைய எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்களை ஊன்றிக் கவனிப்போர், எதையும் அவன் எவ்வளவு துல்லியமாக அளவை செய்துள்ளான் என்பதை நன்கறிய முடியும்.

நூலறிவு, கலையறிவு, அறவுணர்வு, மொழிப்பற்று, தெய்வப் பற்று, செங்கோன்மை, பேராண்மை முதலான பல்லாற்ருலும் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவாறு விளங்கிய மன்னர் மன்னன் இராசராசன். ''உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்''. ''சிறியன சிந்தியாமை''; ''செய்வன திருந்தச் செய்தல்'' என்பனவற்றிற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு இராசராசனே. அவனது ஆட்சிக் காலத்தில், அவன் ஆற்றிய பல அருமைப் பணிகளில். அளவை முறையை நெறிப்படுத்திய அழகை எத்துணைப் புகழினும் தகும்,

மேலே கண்ட ஏழுவகை அளவு முறைகளையும், அவன் கல்வெட்டுக்களில் காணலாம். ஆனல் நில அளவில் அவன் மேற்கொண்டுள்ள நெறி, எத்துணைச் செவ்விதென்று ஒப்பிட்டுணர்வார்தாம் உணரமுடியும். அறம் செய்ததோடு அமையாது அவ்வறம் கெடாதிருக்க எவ்வளவு அக்கறை கொண்டு ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தான் இராசராசசோழன் என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்திக் கொண்டிருக்கின்றன.

தெருக்களுக்குப் பெயரிட்டும், தெருக்களில் இரு சிறகுகளில் உள்ள வீடுகட்குத் தனித்தனி எண்ணிட்டும் அமைத்த அருமையை எப்படிப் பாராட்டுவது ? திருக்கோயிலில் எழுந்தருளுவித்த செப்புத் திருமேனிகள் (தெய்வ மூர்த்தி

கள்) பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள், உயரம் முதலிய அளவைகள் இவற்றையெல்லாம் புலப்படுத்தும் அருமையை என்னென்பது ?

பல்வேறு திருமேனிகட்கும் அணிவித்த மணியணிகள் (இரத்தினுபரணங்கள்), பொன்னணிகள் முதலியவற்றில் அடங்கிய நவமணிகளின் வகையும், தரமும், எண்ணிக்கையும், தங்கத்தின் மாற்றும், எடையும் முதலான பல விளக்கங்களைக் காணும்போது எல்லையிலா வியப்பேற்படுகிறது;

இங்ஙனமே திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்வார் (தேவாரம் ஓதுவார்), திருக்கோயிலில் ஆடல், பாடல், பணிபுரியும் தளிச்சேரிப் பெண்டுகள், நட்டவாசிரியம், பின்னியம் கொட்டுவார், கோயிற் பூசைசெய்வார், கணக்கெழுதுவார், நாள்கோள் கணிப்பார், மடைப்பள்ளிப் பணிபுரிபவர், கோவிலையும், திருமேனிகளையும் காவல்புரிவார், விளக்கெரிப்போர், விளக்குகளுக்கு நெய்கொண்டு தருவார், வியஞ்சனம், பழம், வெற்றிலை முதலிய தருவார் போன்ற பற்பல பணியாளர்கள் பற்றியும், அவரவர் அன்றுடக் கடமைபற்றியும், அவரவர்க்குரிய காணி, அல்லது நெல், காசு முதலிய ஊதியம்பற்றியும், இன்னும் இவைபோன்ற பல்வேறு நிலைபற்றியும் வகுத்தருளிய சிறப்பை எல்லாம் எழுத, ஈண்டு இடம் போதாது. ஆதலின் இவனது கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும் அளவை முறைகளைமட்டும் ஈண்டுக் கண்டு மகிழ்வோம்.

1: எண் அளவை :

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜீச்வரம் உடையார்க்குத் திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்ய உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜதேவர் குடுத்த பிடாரர்கள் நாற்பத்தெண்மரும், இவர்களிலே நிலையாய் உடுக்கை வாசிப்பான் ஒருவனும்..... கொட்டி மத்தளம் வாசிப்பான் ஒருவனும் ஆக ஐம்பதின்மர்..." இத்தகைய எத்தனையோ கல்வெட்டுக்களில் எண்ணளவை வருவதைக் காணலாம்.

2. நிறுத்தல் அளவை :

"புல்லிகைக் கண்ட நான் ஒன்றிற்கட்டின வயிரம் ஐம்பத்துநாலும், மாணிக்கம் ஏழும் உட்பட நிறை எண்பத்து முக்கழஞ்சே அரைக்கால்..." இதைப்போல நூற்றுக் கணக்கான இடங்களில் நிறுத்தலாகிய எடுத்தலளவை மிகத் துல்லியமாகக் குறிக்கப்படுவதைக் காணலாம்.

3. முகத்தல் அளவை :

"மாணிக்கநல்லூர் இருக்கும் இடையன் எழுநூற்றுவன் கூத்தனுக்கு அடுத்த பசு நாற்பத்தெட்டினுல் திருவிளக்கு ஒன்றினுக்கு .. நிசதம் அளக்கக் கடவ நெய் உழக்கு" இது போல எத்தனை எத்தனையோ ?

4. பெய்தல் அளவை :

"திருப்பதியம் விண்ணப்பம் செய்வார்... கம்பன் திருநாவுக்கரையனை சதாசிவனுக்கு நிசதம் நெல்லு முக்குறுணி" இப்படியே பதக்கு, குறுணி, முக்குறுணி, மரக்கால், கலம் போன்ற அளவைகள் பற்பல காணப்படுகின்றன.

5. நீட்டல் அளவை :

"அளந்தபடி நிலம் ஐம்பதே எழுமாக்காணிக் கீழ் முக்காலே ஒரு மாவிலும் ($50\frac{2336}{6400}$)ஊர் நத்தமும், குடியிருக்கையும் ஊருணி குளமும், மேய் பாழாகக் கிடந்த நிலமும், கண்மாணச் சேரி குடியிருக்கையும், பிடாரி கோயிலும். திருமுற்றமும். வெள்ளான் சுடுகாட்டுக்குப் போம் வழியும்; வெள்ளான் சுடுகாடும், பறைச் சுடுகாடும், களமாய்க்கிடந்த நிலமும், ஐயன் கோயிலும், திருமுற்றமும், உழப்பறையர் இருக்கும் கீழைச் சேரியும் மேலைப் பறைச் சேரியும், இவ்வூர் நிலத்தாறே ஊடறுத்துப் போன நாட்டார் வாய்க்காலும் ஆக இறையிலி நீங்கு நிலம் இரண்டேகாலே காணிக்கீழ் ஒரு மாவரை அரைக்காணி முந்திரிகைக் கீழரையே இரண்டுமா நீக்கி நிலம் நாற்பத்தெட்டே இரண்டுமாவின் கீழ் அரையே நான்குமாக் காணி கீழ் எட்டுமாவினுல் இறைகட்டின காணிக்கடன் ராஜகேசரியோடொக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் அளக்கக் கடவ நெல் நாலாயிரத்து எழுநூற்று எண்பத்து நாற்கலனே இருதூணி அறுநாழி."

நீட்டளவைக்கோல் எத்தனையோ நுண்ணிய கூருக்கப்பெற்று நிலம் அளக்கப்பெற்றுள்ளது. பயிர் செய்யாத, செய்யமுடியாத, நிலங்களின் விவரங்களையும் அவற்றின் அளவைகளையும் கணித்து, மொத்த நிலத்தில் அவற்றைக் கழித்துக் கணக்கிட்டு வாரம்

இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்துள்ள அருமை இன்றுகூடக் காணமுடியாத சிறப்புடைய தாகும். அதிலும் "இவ்வூர் நிலத்து ஆறே (வழியே) ஊடு அறுத்துப்போன நாட்டார் வாய்க்கால்" என்று ஊருக்குச் சொந்தமான நிலத்தின் குறுக்கே; ஆனல் இந்நிலத்திற்கு அல்லாமல் விலகியிருக்கும் வேறு நிலத்திற்குப் பாசனமாகச் செல்லும் நீர்வாய்க்கால் அமைந் திருப்பதைப் பிரித்துக்காட்டும் பெற்றி பேரரு மையாகும். ஊர் என்பது இக்காலத்துப் பஞ்சா யத்தைப் போன்றது, நாடு என்பது பஞ்சா யத்து யூனியனைப் போன்றது என்பதை மனத் தில் கொள்ளவேண்டும். (ஊர்பல சேர்ந்தது நாடு; நாட்டின் உடைமையான வாய்க்கால் "நாட்டார் வாய்க்கால்" எனப்பெயர் பெற் றன). சுமார் ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே இத்தகைய செவ்விய முறையில் நில அளவை (Land Survey) செய்யப் பெற்றதென்பதை எண்ணிப்பார்க்கும் பொழுது இராசராசன் பெருமை மட்டுமின்றித் தமிழ்நாட்டின் ஆட்சி முறைச் சிறப்பும் புலனுகுமன்றே ?

6. தெறிப்பு அளவை :

"...... ஆலயத்துப் பிள்ளையார் கணபதி யார்க்கு அமுது செய்தருள நிசதம் வாழைப் பழம் நூற்றைம்பதாக, ஓராட்டைக்கு வந்த வாழைப்பழம் ஐம்பத்து நாலாயிரத்துக்குக் காசு ஒன்றுக்கு வாழைப்பழம் ஆயிரத்துநூருக வந்த காசு நாற்பத்து ஐஞ்சுக்குக் காசு ஒன்றுக்கு ஆட்டைவட்டம் அரைக்காற்காசு பொலிசை யூட்டாக (ஆண்டொன்றுக்கு 100-க்கு 12 1/2% வட்டியாக) சந்திராதித்தவல் செல்லவைத்த காசு முந்நூற்றறுபது-"

நாள்தோறும் பண்டம் தர முதலீடாக ஒரு தொகையை வைத்து ஆண்டுதோறும் (முதலி லிருந்து கிடைக்கும் வட்டி வருமானம்) கணக் கிட்டு அதை ஒரு நாளுக்கு இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு அதன்படி கட்டளையாக (ஒரே அளவில்) நடைபெற ஏற்பாடு செய்துள்ளமை தெரிகிறது. இன்னும் இவைபோல, நாள், கிழமை, திங்கள், ஆண்டு அல்லது திதி, நட்சத் திரம் முதலியவற்றைத் தெறிப்பளவை நெறியில் கணிப்பன பலவற்றையும் இராசராசன் கல் வெட்டுக்களில் காணலாம்.

7. சார்த்தல் அளவை :

இந்த முறையை இவனுடைய கல்வெட் டுக்கள் பலவற்றுள்ளும் காணலாம். "திருப் பட்டிகை ஒன்று தண்டவாணிக்குக் கால் மாற்றுத்தண்ணிய பொன்," (சுத்தமான பொன் மாற்றைக் காட்டும் உரையாணிக்குக் கால்மாற் றுக் குறைந்த பொன்). "தட்சிணமேரு விடங்கன்" என்னும் கல்லால் நிறை எடுத்து, (தட்சிணமேரு விடங்கன் என்ற பெயர்கொண்ட தங்கம் நிறுக்கும் எடைக் கல்லால் நிறுத்து). "ராஜகேசரியோடு ஒக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் ...."

நெல் முதலிய தானியங்களை அளக்கப் பல மரக்கால் வழக்கில் இருந்திருக்கின்றன. அவற் றுள் ராஜகேசரி மரக்கால் என்பது ஒன்றென் பதும், அதே அளவில் ஒத்த மற்ருெரு மரக்கால் 'ஆடவல்லான்' என்ற பெயருடையதென் பதும் தெரியவருகிறது. ஆலயப் பொருள்களை அளப்பதற்குள்ள எடைக்கல், மரக்கால், போன்றவற்றிற்குத் தெய்வத் திருமேனிகளின் பெயரே சூட்டப்பெற்றிருக்கும் அருமை உய்த் துணரற்பாலதாகும்,

இங்ஙனமாகத் தமிழ்நாட்டில் வழங்கி வந்த எழுவகை அளவை முறைகளும் செம்மையாக இராசராசன் காலத்தில் கடைப்பிடித்தொழுகப் பெற்றமை நன்கு புலனுகிறது. இவற்றல் அவன் ஆட்சியின் சிறப்பையும், வளத்தையும் அறிந்து பெருமை கொள்ளலாம்,

வாழ்க இராசராசன் ;

வளர்க அவன் புகழ் !!

பன்னிரு திருமுறைகள்

[இராசராச சோழன் "திருமுறை கண்ட சோழன்" எனப் புகழ்ந்து போற்றப் பெறும் சிறப்புடையவன் ஆதலின், "பன்னிரு திருமுறைகள்" என்னும் கவிதை இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றது.

—ஆசிரியர்.]

எத்தனையோ பலநூல்கள் எண்ணற்ற நிலையில்
இருந்துவரும் நம்தமிழில் என்றாலும், அவைகள்
அத்தனையும், தெய்வநல அருட்சிறப்பால் மிகும்நம்
அளப்பருஞ்சீர்த் திருமுறைகட்கு ஈடாக மாட்டா ;
"இத்தரையில் இவைபோன்ற இலக்கியங்கள் யாண்டும்
இறையருளின் நலம்செழிப்ப இல்லைஇல்லை" என்றே
வித்தகராம் மேனாட்டார் வியந்துமிகப் புகழ்ந்தார் ;
மேதகைய திருமுறைச்சீர் விளம்பற் பாற்றோ ? (1)

"இலக்கியங்கள் எலாம், நாட்டின் இயல்பை,வர லாற்றை,
இன்கலையை, எழிற்பண்பை இனிதெடுத்துக் காட்டும் ;
இலக்கியங்கள் நாகரிகத்து எழில்விளக்கம் ; நாட்டை
எழில்வளஞ்செய் இன்னமிழ்தப் பெருவெள்ளம் ; நல்ல
இலக்கியங்கள் எழுந்தனவேல் எழுச்சியுறும் நாடும் ;
இலக்கியத்தின் தரம்குறைந்தால் சமுதாயம் வீழும் ;
இலக்கியங்கள் புரட்சிபல தோற்றுவிக்கும்" என்பர் ;
இணையில்சைவத் திருமுறைக்கும் இவையனைத்தும் பொருந்தும். (2)

சம்பந்தர் :

ஒருநாடும் காணாத ஒப்பில்பெரும் புரட்சி
உருவாகித், தீங்கொழிந்து நன்மையெலாம் ஓங்கத்,
திருஞான சம்பந்தர், திருமுறைகள் செய்த ;
திசையனைத்தும் ஊரூரும் செந்தமிழை வளர்த்த ;
அருள்நாடும் அவர்க்கிணையாம் ஆற்றல்மிக்க தலைவர்
அரியபெரும் பரப்புநர்தாம் தோன்றுகிலர் யாரும் ;
மருள்ஓட வைத்தவர் தமிழ்வளம்தான் ; வீறும்
வளஞ்செறிந்த தமிழ்என்று மகிழ்ந்துரைத்தார் நம்பி. (3)

ஞானத்தின் திருவுருவாம் ஞானசம்பந்தப் பெருமான், நற்றமிழ்க்கண்
தேனத்திற் சிறந்தபல திருப்பதிகம் முன்பின்இலா வகையிற் செய்து,
கானத்தின் களஞ்சியமாய்க் கலைவளங்கள் பெருகுவித்தார் ; தமிழ்த்தாய்க் கன்னி
வானத்தின் இலங்குசைவ மணம்புணரச் செய்தஅவர் மாண்பென் சொல்கேன் ?

அப்பர் :

திருநாவுக் கரசுகள்தம் திருமுறைகள் மூன்றும்
சிறந்தநன்மெய் யுணர்வுவளம் திகழ்ந்தொளிரத் தேற்றும் ;
வரு "ஞானப் பாடல்" எனப் போற்றிமிக மகிழ்ந்தார்
மாதவத்துச் சிவஞான யோகிகள்தாம் ; மாண்பார்
குருநாதர் இவர், குறளில் "மெய்புணர்வு" என் றோங்கிக்
குலவும்அதி காரவைப்பாய்க் கூறுகிற்பர் மேலோர் ;
ஒருநாவுக்கு உரைசெய்ய ஒண்ணுமோ ? "சொற்கண்
உறுதியினுக்கு அப்பர்" என உலகுரைக்கும் அன்றே ! (5)

மெய்யுணர்வு வளஞ்சான்ற மேலோராய் விளங்கும்
வித்தகர்நம் அப்பர்பெம்மான், வியனுலகம் எல்லாம்
உய்யும்வகை உளம்இரங்கி உவந்தருளிச் செய்த
உபதேச வளநலன்தான், உயர்ந்ததிரு விருத்தம்,
செய்யதிரு நேரிசை,சீர்க் குறுந்தொகை, செந் தமிழ்நல்
திருத்தாண்டகம்என்னும் தேன்மழையாய்ப் பெருகித்
தெய்வஅருள் நெறிப்பயிர்தான் செழித்தோங்கச் செய்து,
தேவாரம் எனும்பெயரால் திகழ்ந்தொளிரும் அன்றே ! (6)

சுந்தரர் :

நந்தம்அருட் பெருங்குரவர் நம்பியா ரூரர்
நவின்றதிரு முறைஏழாம் திருமுறையா நவில்வர் ;
சுந்தரமூர்த் திகள்எனும்அத் தூயவன்போல், யாண்டுச்
சூழினும், ஓர் தலைமகன், நற் பெருங்கவிஞன் உண்டோ ?
செந்தமிழ்ச் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம்
செப்புதற்குத் திருத்தொண்டத் தொகைசிறக்கப் பாடித்
தந்து, அவர்தம் காப்பியத்தின் தலைமகனாய் வைகித்
தமிழ்கொண்டு, கடவுளையும் பணிகொண்டான் தானே ! (7)

ஆசில்சீர் நம்நம்பி ஆரூரர் அரும்பெருமை அளத்தற் காமோ ?
நேசமிகப் புகழ்ந்துரைத்து நெடிதேத்த வேண்டும்எனும் நியமம் மாற்றி,
ஏசியும்மிக்கு இகழ்ந்துரைத்தும், இன்றமிழால் இறையருளை எய்தி நின்ற
தேசுடைய சுந்தரர்தம் செந்தமிழ்ச்சொல் நயவளம்தான், செப்பற் பாற்றோ ? (8)

"தேன்படிக்கும் அமுதாம்நற் றிருப்பாட்டு சுந்தரர்தம் திருப்பாட்டு" என்றார்,
வான்படிக்கும் சீர்த்திமிகு வடலூர்நல் இராமலிங்க வள்ள லார்தாம்;
தான்படிக்கும் தமிழ்மறையின் தனிச்சிறப்பைப் பொன்மலைக்கும், சங்க தத்தின்
ஊன்படைக்கும் பழிமறையை அணுநிலைக்கும் ஒப்பிட்டார்; உரைத்தல்
என்னே! (9)

"தேவரெலாம் தொழச்சிவந்த செந்தாள் முக்கட்
செங்கரும்பே; மொழிக்குமொழி தித்திப் பாக
மூவர்சொலும் தமிழ்கேட்கும் திருச்செ விக்கே
மூடனேன் புலம்பியசொல் முற்றுமோ? என்று,
ஏவருமே துதித்துவக்கும் தாயு மானார்
இனிதெடுத்துப் புகழ்ந்தனரேல், இறைய ருட்டான்
பாவருஞ்சீர்த் திருமுறையின் பரிசாம்; இன்பப்
பண்புவளம் செறிஅதன்சீர் பரவற் பாற்றோ? (10)

மணிவாசகர் :

இரும்புதரு மனத்தினையும் ஈர்த்துருக்கி எழிற்பொன்னாய் இனிது மாற்றிக்
கரும்புதரு சுவைபெருக்கிக் கனிவுவளம் திருவாசகம்தான் காட்டும்;
இரும்புவியிற் சிற்றின்பை இணையில்பெரும் பேரின்பாய் இயலச் செய்தே
அரும்புலவோர் புகழ்கோவை, அருள்அனுப வத்தின்வளம் அமைந்து நிற்கும்! (11)

ஒன்பதாம் திருமுறை :

செய்யதிரு மாளிகைநற் றேவர், அருட் சேந்தனார், கருவூர்த் தேவர்
மெய்உயர்கண் டராதித்தர், வேணாட்டார், காடநம்பி, சேதி ராயர்,
பொய்யில்புரு டோத்தமர், சீர்த் திருவாலி அமுதர்எனப் புகலும் சான்றோர்,
உய்யும்வகை புகழ்ந்திசைத்த திருவிசைப்பா, திருமுறையில் ஒன்பதஃ தாகும். (12)

பத்தாம் திருமுறை :

கருமூலம் நாம்அனைவோம் கழன்றுய்யக் கயிலைநின்றும் போந்த சித்தர்,
திருமூல தேவர்அரும் திருமந்தி ரச்சிறப்பைத் தெரிந்து ரைத்தல்,
அருள்மூலம் இலாதார்க்கும் அமையுமோ? தமிழ்நூல்கள் அனைத்தி னுள்ளும்
பெருமூல நூல்என்னப் பிறங்குவது மூலர்நூல்; பிறிதென் சொல்கேம்? (13)

நலன்சிறந்த ஞானமுதல் நால்நெறியும் நவிற்றுவது; நானி லத்திற்
பலன்சிறந்த மந்திரங்கள் சக்கரங்கள் பயிற்றுவது; பரிந்தி ரங்கிக்
குலன்சிறந்த அறவுரைகள் கொள்கைகள்தாம் கூறுவது; குறிக்கொண் டுய்யத்
திறன்சிறந்த நுண்பொருள்கள் தெருட்டுவது; திருமூலர் திருமந் திரம்! (14)

பதினொன்றாம் திருமுறை :

ஆலவாய் அண்ணல், அருட்காரைக்கால் அம்மையார், காட வர்கோன்;
சீலமார் சேரமான் பெருமாள், நக்கீரரொடு, சீர்க்கல் லாடர்,
ஏலஉயர் கபிலரொடு பரணர், இளம் பிரான், அதிரா அடிகள் ஏத்தி
ஞாலமகிழ் பட்டினத்தார், நம்பியாண்டார் நவின்ற, பதினொன் றாகும்! (15)

பெருகுபல சிறப்புடைய நாற்பதுநூற் பிரபந்தம் பிறங்கும் இஃதில் ;
முருகனுக்கும் ; விநாயகர்க்கும், முதன்மைமிகும் அடியவர்க்கும், முதல்வ னுக்கும்,
உருகுசுவை அமைந்தொளிரும் உலாமுதல்நூல் இருபத்தொன் றிதன்கண் உண்டு;
அரியதமிழ் நூற்பெருக்கில் பதினொன்றும் திருமுறைச்சீர் ஆற்ற நன்றும் ! (16)

பன்னிரண்டாம் திருமுறை :

சுவைகள்என எட்டிணையே சூழ்ந்துணர் **தொல் காப்பியனுர்** சொல்லிப் போந்தார் ;
நவையறுசீர் நூலினுக்கு நல்லமைதிச் சுவைஒன்றும் நலக்கச் சேர்த்தே,
உவகைதரும் நூற்சுவைகள் ஒன்பஃதென் றேபுலவோர் உரைத்துப் போந்தார்;
அவைகளின்மேல் அரியபக்திச் சுவையதனைச் **சேக்கிழார்** ஆக்கித் தந்தார் ; (17)

''வரலாற்றின் உணர்வுசற்றும் வாய்த்திலது தமிழ்மக்கட்கு'' என்றே வாய்சோர்ந்
உரையாற்றி மகிழ்வர்சிலர் ; உண்மையது சிறிதெனினும், ஓர்த்துணர்ந்தே (து)
நிரலாற்றிற் **சேக்கிழார்** நெடிதாய்ந்து வழங்குபெரு நூல் நினைப்பின்,
திறனுற்றும் தமிழகத்தின் தேசியநற் காவியம்அஃ தேயாம் அன்றே ? (18)

(வேறு)

திருமுறை நூல்களின் நெய்வநலம் சான்ற
பெருமைகள்தாம் எல்லையிலாப் பெற்றித்(து) ;—அருமைமிகும்
நல்ல மறுமலர்ச்சி நூல்கள்என நாம்அவற்றைச்
சொல்லலாம் உண்மை துணிந்து. (19)

இயற்கைஎழிற் கின்புறுதல், வாழ்விய லைத் தேர்தல்,
மயற்கையறும் மெய்யறிவு வானில்—உயர்ச்சியுறல்,
நல்லொழுக்கில் நின்றருளை நாடல், உடையவர்கட்(கு)
இல்லை **திருமுறைபோல்** இன்பு. (20)

மனக்கவலை மாற்றும் மருந்தாகும் ; எல்லா
நினைப்பரிய தீக்குணமும் நீக்கும் ;—தனக்கிணையில்
தெய்வத் திருமுறைநற் செந்தமிழ் நூல்களைப்போல்
வையத் துயர்ந்தனஇல் மற்று. (21)

கலைநிரம்பிக் கற்றற் கினிதாய், அறிவின்
நலம்நிரம்பிச் சொற்பொருள்கள் நன்றாய் ;—விலைவரம்பின்று
உள்ளுதொறும் உள்ளுதொறும் உள்ளம் உவப்பிக்கும்
தெள்ளு திருமுறைநூற் சீர் ! (22)

—ஆசிரியர்.

தூய தோமையர் மாபெரும் விழா

[உலகப் பெருஞ் சமயங்களுள் ஒன்றாகப் பரவிப் பெருகித் திகழ்வது, கிறித்தவ சமயம். இயேசுகிறித்து பெருமானின் சீடர்கள், பன்னிருவருள் ஒருவராக விளங்கியவர், தூய தோமையர். அவ்வருட் பெருஞ் சான்றோர், இற்றைக்கு 19 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர், நமது தமிழகத்திற்குப் போந்து. நம் சென்னைக்கண் உள்ள திருமயிலை, பறங்கிமலை, சின்னமலை ஆகிய இடங்களில் தங்கி வதிந்து, தமிழோடும் தமிழரோடும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, அரும்பணிகள் பல ஆற்றியருளி மறைந்தருளினர்.

''வணங்கும் துறைகள் பலபல ஆக்கி, மதிவிகற்பால் பிணங்கும் சமயம் பலபல ஆக்கி, அவை அவைதோறு அணங்கும் பலபல ஆக்கி, நின் மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்'' என நம்மாழ்வாரும் ; ''மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டிற்கு அப்பால் முதல்வனர் அடிச் சார்ந்த முறைமையோரும், நாவேய்ந்த திருத் தொண்டத் தொகையிற் கூறும் நற்றொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும் இறையடிச் சார்ந்தார் அனைவரும் அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார் ஆவர்'' எனச் சேக்கிழார் பெருமானும் அருளிச் செய்ததற்கேற்ப, நாம் பெரிதும் துதித்துப் போற்றத்தக்க நிலையில் திகழ்பவர், தூய தோமையர் !

இத்தகைய சிறப்புமிக்க தூயதோமையரின் 19-ஆம் நூற்றாண்டு நினைவு விழாவினைப் பற்றிய செய்திக் குறிப்பும், அதன்கண் நமது தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு தமிழவேள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் ஆற்றிய சிறப்புரையும், இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றன,

—ஆசிரியர்,]

கி. பி. 72-ல் தமிழகத்திற்கு வந்த-இயேசுவின் சீடருள் ஒருவரான தூய தோமையரின் 19-வது நூற்றாண்டு விழா. 15—4—72 அன்று தீவுத்திடலில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. தமிழக ஆளுநர் மேதகு. கே. கே ஷா, மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர், போப் பாண்டவரின் சிறப்புத் தூதுவரான வில்லியம் கர்த்தினல் கன்வே முதலானோர், இவ்விழாவில் பங்குகொண்டு சிறப்பித்தனர். மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பேராசிரியர் திரு. க. அன்பழகன், திரு. என், வி. நடராசன், மற்றும் இராஜாசர் முத்தையா போன்ற பெருமக்கள் பலர், இந்த விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்தனர்.

வணக்கத்திற்குரிய ஆர்ச் பிஷப் திரு அருளப்பா அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்றினர். வில்லியம் கர்த்தினல் கன்வே, கர்த்தினல் பரகாசில், பிஷப் லெஸ்லி நியூபிகின், டாக்டர் ஹென்றி ஆஸ்டின் எம். பி. ஆகியோர், தூய தோமையரின் அருமை பெருமைகளை விளக்கிப் பேசினர்கள்.

தமிழக ஆளுநர் மேதகு' கே. கே.ஷா அவர்கள் பேசியதாவது ; ''தோமையர் இந்தியாவைத் தேர்ந்தெடுத்து இங்கு வந்ததன் காரணமே உபதேசிக்கச் சிறந்த இடம், உபதேசத்தைக் கேட்டு நடப்போர் மிகுந்த இடம் என்பதால்தான். கிறிஸ்துவம் என்பது ஒரு சமாதான அமைதிப்பாதை. இதனால் எங்கும் சண்டை உண்டாகியதில்லை. எந்த நாட்டிலும் அரசியல் பின்னணியில் கிறிஸ்துவம் வளர்ந்ததில்லை. அத்தகைய மதத்தின் காவலராய்த் திகழ்ந்த புனித தோமையரின் பெருமையைப் பேசுவதென்பது, எல்லோராலும் சம்மதிக்கக் கூடிய ஒன்றேயாகும்'' இவ்வாறு ஆளுநர் ஷா அவர்கள் பேசினர்கள்.

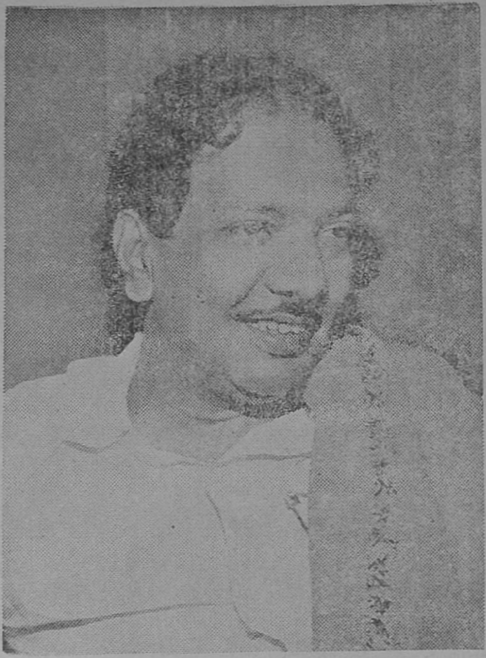

என வினு எழுந்ததாம் அக்காலத்தில் இந்த நாடு பிரிட்டிஷார் வசமிருந்தது. கிறிஸ்துவால் அளிக்கப்பட்ட பன்னிரண்டு மாணவர்களில் ஒருவரான புனித தோமையர் இந்தியாவுக்கு, அதிலும், தமிழகத்திற்கு வந்து, இங்கேயே-இந்த மண்ணிலேயே புதையுண்டார் என்று அவரது வாழ்க்கை வரலாற்றில் நான் படித்தேன்.

எந்தக் கொள்கைக்காக இங்கு வந்தாரோ அதில் அவர் வெற்றி பெற்ருர் என்ருல் மிகையாகாது. அந்த நல்லவரை - உத்தமரை - ஒரு கொலை வெறியன் கொன்று விட்டான் என்று படித்தபோது, தமிழகத்திற்கு இப்படி ஒரு இழுக்கு வந்துவிட்டதே என்று தோன்றிய வருத்தத்திற்கு நடுவிலும் ஒரு நிம்மதி. அவருடைய குருநாதர் இயேசு பெருமானும் கூடச் சிலுவையில்தானே அறையப்பட்டிருக்கிருர்: அந்த அளவுக்கு, அந்தக் காலம் மௌடீகத்தில் ஆழ்ந்திருந்தது.

கருத்துக்குக் கருத்து, எழுத்துக்கு எழுத்து, பேச்சுக்குப் பேச்சு கொள்கைக்குக் கொள்கை என்று வைக்க முடியாமல், கொலை வாளைத் தூக்கும் நிலை, அந்தக் காலத்திலேயே இருந்திருக்கிறது. கொள்கைக்குக் கொள்கை என்பதில்லாமல் கொலைவாளைத் தூக்குவது முட்டாள்தனமான செயலாகும். நெல்லை உரலில் போட்டுக் குத்தினுல், உமி தனியே பிரிந்துவிடும். முட்டாளை உரலில் போட்டு என்னதான் குத்தினுலும் அவனிடமிருக்கும் முட்டாள்தனம் அவனைவிட்டுப் பிரியவே பிரியாது என்று, பைபிளிலேயே ஒரு வாசகம் இருக்கிறது.

நான் இங்கே பேசுவதால் – கருணுநிதி என்ன கருத்துக் கொண்டிருக்கிருன் என்கிற சந்தேகம், சிலருக்கு உண்டாகக் கூடும். எனக்கிருக்கிற தெளிவெல்லாம், நான் கடவுளை ஏற்கிறேனு என்பதல்ல; நம்மைக் கடவுள் ஏற்றுக் கொள்கிருரா என்பது தான். இந்த உலகத்திலிருந்து தப்பி மறு உலகத்திற்குப் போய்விடலாம் என்று பலபேர் கருதிக் கொண்டிருப்பதாக, இங்கே பேசிய நியூ பிகின் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி ஒரு சுகம் நிறைந்த மறுவுலகம் என்ற ஒன்று இருக்குமானுல் அங்கே

முதல்வர் கலைஞர்:

முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் பேச்சு விவரம் வருமாறு:

"முதல்வர் என்ற முறையிலே மட்டும், நான் இந்த விழாவிலே பங்கு கொள்ளவில்லை. தாமஸ் அவர்கள் வாழ்ந்த சின்னமலை, என்னுடைய சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியிலேதான் இருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினுலேயும், இவ்விழாவிலேநான் பெருமகிழ்ச்சியோடு வந்து கலந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்த நாட்டில் கிறிஸ்தவர்கள் சிறுபான்மையினர் தானே, அவர்களுடைய நலன்காக்கப்படுமா! உரிமைகளுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கப்படுமா? என்ற அச்சம் யாருக்காவது இருக்குமேயானுல், இந்த அச்சம் தேவையேயில்லை என்கிற பதிலாகத்தான், இங்கே இந்தக் கட்டம் அமைந்திருக்கின்றது.

"அடைக்கலம் அவர்களிடம், தூயதோமையருக்குப் பத்தொன்பதாம் நூற்ருண்டு விழா கொண்டாடப்படுகிறதே. இதேபோல் பதினெட்டாம் நூற்ருண்டு விழா கொண்டாடப்பட்டதா?

செல்லத்தக்க பணிகள் என்று கூறப்படுபவை களை இங்கேயே செய்து கொண்டிருக்கலாமே.

கிறிஸ்துவ சமுதாயமும் தமிழும் :

கிறிஸ்துவ சமுதாயம் தமிழ் மக்களோடும், தமிழோடும் மிகமிகத் தொடர்புகொண்ட சமுதாயமாகும். நியூ பிகின் இங்கே தமிழில் பேசினர். அவருடைய அந்த மழலைப் பேச்சே, தமிழின்மேல் அவருக்குள்ள ஆர்வத்தை நமக்கு உணர்த்தியது. இதேபோல் தமிழின் மேல் ஆர்வம் மிகக்கொண்டோர் பலர் கிறிஸ்துவச் சமுதாயத்திலே இருந்திருக்கிறார்கள். 'தேம்பாவணி கண்டார் வீரமாமுனிவர்; தமிழ் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து ஒப்பிலக்கணம் கண்டார் கால்டுவெல். திருக்குறள் திருவாசகம் நாலடியார் என்பவற்றை ' ஆங்கிலத்திலே மொழி பெயர்த்தார் போப்பையர்.

இப்படி, தமிழோடும் தமிழர்களோடும் நெருங்கிப் பழகிப் பணிபுரிந்த கிறிஸ்தவச் சான்றோர்களின் தொடர்புடைய கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தை—கிறிஸ்துவப் பெரியார்களை நாம் அந்நியராகக் கருதியதில்லை, அதன் காரணமாகத்தான் 1968-ஆம் ஆண்டு இங்கே – இதே இடத்தில் கூடிய உலகத் தமிழ்நாட்டின்போது-இந்தச் சென்னை மாநகரில் வீரமாமுனிவருக்கும், கால்டுவெல்லுக்கும், போப்பையருக்கும் சிலை வைத்தோம் நாம். அத்தகைய பெருமையுடைய அரசு இது.

என்னை வளர்த்து ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்வதுபோல, நான் ஒரு சிலுவை அணியாத கிறிஸ்தவன். கைலி கட்டாத முஸ்லீம். திருநீறு அணியாத இந்து. சந்நியாசம் கொள்ளாத பௌத்தன் என்று சொல்லிக் கொள்வதிலே நான் பெருமைப் படுகிறேன்.'' இவ்வாறு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் பேசினார்கள். செவிலியர் அருள்தாஸ் நன்றி கூறினார்.

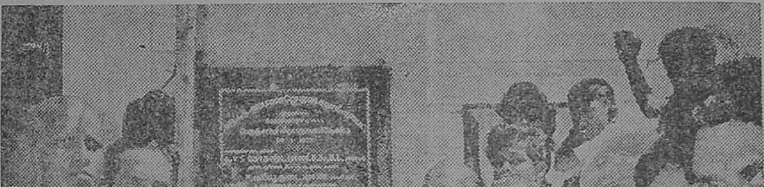

திருத்துறைப்பூண்டி வட்டம், ஓரணியம்பலம் அருட்டிரு. அம்பலவாணேசுவர சுவாமி கோயிலில் நிகழ்ந்த குடமுழுக்கு விழாவில், தஞ்சைத் துணையாணையர் திரு. வி. எஸ், கோதண்டபாணி, B.Sc., B.L., அவர்களும் நாகப்பட்டினம் உதவியாணையர் திரு. பி. புலியூருடையான் அவர்களும் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தல். (26—1—72)

தலைசிறந்த தமிழ்ப் பேரரசன்

பேராசிரியர் திரு. அ. மு. பரமசிவானந்தம், M.A., M.Litt,
பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை.

இராசராசன் இளமை :

தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிலேயே சிறந்த மன்னராகப் போற்றப் பெறுபவர்களுள், இராசராசன் தலைசிறந்த ஒருவனாவன். இராசராசன் பராந்தகனுக்கு வானவன் மாதேவி வழியாகப் பிறந்தவன். இவன் ஐப்பசிச் சதய நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவன். திருவெண்காட்டில் அந்நாளில் இவன் இறைவனுக்கு விழாச் செய்து வந்தான். இவன் ஆட்சி பற்றிப் பலரும் பலவாறு புகழ்ந்துள்ளனர். உலகத்தைத் தான் தாங்கிக்கொண்டு, ஆதிசேடனுக்குண்டான பளுவைக் குறைத்தவன் என்று இவனைப் புகழ்ந்தனர். இவன் கையில் சங்கு சக்கரக் குறிகள் இருந்தமையின், இவன் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலின் அவதாரமே என்றனர். இவன் இயற்பெயர் அருள்மொழித் தேவன் என்பது. இவனது ஆட்சி ஆண்டு நான்கில் மதுராந்தகக் கல்வெட்டு 'மும்முடிச் சோழன்' எனப் புகழ்வதால் இவன் ஆட்சி ஆண்டு மூன்றிற்குள் மற்ற இருபெரு வேந்தரையும் வென்றவனாதல் வேண்டும். எனவே, மேலைக் கடற்கரையில் காந்தளூர்ச் சாலையில் கலமறுத்த போர் அதற்கு முந்தியதாக வேண்டும். அந்த வெற்றி ஆண்டிலிருந்து இவன் இராசராசன் எனவே சிறக்க வழங்கப் பெற்றான். இவனது தில்லைப் பணிகளைப் பாராட்டிக் கி.பி. 1004-ல் இவனுக்குத் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் இராசராசன் எனப் பெயரிட்டனர் என்பது பொருந்தாது. 1004-க்கு முன்பே இவனுக்கு இராசராசன் என்ற பெயரே நிலைத்து விட்டது. இவன் தன் சிறிய தந்தை உத்தம சோழனுக்குப் பின் 985-ல் பட்டத்துக்கு வந்தான் ; இராசகேசரி என்ற பட்டம் புனைந்தான். இளமையில் பெற்றோரை இழந்த இராசராசனைக் கண்டராதித்தரும், தமக்கை குந்தவையும் வளர்த்தனர் எனலாம்.

போர்ச்செயல்கள் :

இவன் காலத்திலேதான் கல்வெட்டுக்கள் மேல்கண்ட இலக்கணப்படி அகவற்பாவில் உருவாக்கப் பெற்றன. இவனது மெய்க்கீர்த்திகளில் இவன் காந்தளூர்ச்சாலையில் கலமறுத்த வரலாறே சிறக்கப் புகழப் பெற்றுள்ளது. காந்தளூர்ச்சாலை திருவனந்தபுரத்தில் ஒருபகுதி என்பர். அக்காலத்தில் சேரநாட்டை ஆண்ட மன்னன் பாஸ்கர இரவிவர்மன் (976-1036) ஆவன். அவன் சோழர் தூதனைச் சிறைப் பிடித்து உதகையில் வைத்திருந்தான். உதகை என்பது இக்கால உதகமண்டலமன்று ; நாகர் கோயில் பக்கத்திலுள்ள ஒரு சிற்றூர். அதை அடுத்து இருந்ததே காந்தளூர்ச்சாலை. இராசராசன் படையெடுத்துச் சென்று காந்தளூர்க் கலமறுத்து வெற்றிகொண்டு தன் தூதனையும் மீட்டு வந்தான். உதகையில் கடல் நடுவே கலங்களில் தூதுவன் வைக்கப்பட்டான் போலும். எனவே, அவற்றை அழித்துத் தூதுவனை மீட்டுவந்தான் இராசராசன் என்பது பொருந்தும்.

சேர நாட்டுக் காந்தளூருக்குச் சோழன் செல்ல வேண்டுமாயின், அவன் பாண்டி நாட்டு எல்லையைக் கடந்தே செல்ல வேண்டும். அக்காலத்தில் பாண்டிநாட்டை அமர புயங்கன் என்னும் பாண்டியன் ஆண்டு வந்தான். எனவே, அப்பாண்டியனுடன் போர் செய்து வெற்றிகண்ட பிறகே இராசராசன் காந்தளூர் சென்றான் எனக்கொள்ளல் வேண்டும். எனவே, தன் ஆட்சி ஆண்டு மூன்றில் பாண்டியரையும் சேரரையும் வென்று, மும்முடிச்சோழன் ஆனான்.

அங்கிருந்து திரும்பிய பின் அவன் தன் பிறந்த நாளாகிய ஐப்பசிச் சதயநாளில் சோழ நாட்டில் பெருவிழாச் செய்தான்.

இராசராசன் போர்களைப் பற்றித் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் ஒருவகையில் விளக்கிக் காட்டுகின்றன. முதலில் அமரபுயங்கப் பாண்டியனை வெற்றிகொண்ட இராசராசன் பின்பு சேரனைக் கொல்லம், கொடுங்கோளூர் முதலிய இடங்களில் தோற்றோடச் செய்தான், பின்பு குடமலை நாட்டில் பனசோகை என்ற இடத்தில்போர் நடைபெற்றது. அப்போரில் உதவிய 'பனிஜா' மன்னனுக்குத் தான் வெற்றி பெற்ற நாட்டை அளித்துத் திரும்பினான். பின்பு மைசூர், சேலம் பகுதிகளில் உள்ள குடநாட்டுக் கங்கபாடி நுளம்பபாடி நாடுகளையும் வெற்றி கொண்டான் இராசராசன். பின்பு மைசூர்ப் பகுதியிலுள்ள தடிகைப்பாடியை வென்றான். 991-ல் அங்கு இராசராசனது சிறப்புப் பெயராகிய சோழ நாராயணன் என்னும் பெயரால் ஒரு கல்வெட்டு உண்டு. இப்போர்களிலெல்லாம் படைத்தலைமை பூண்டு, படையைச் செலுத்தினவன் இவன் மகன் இராசாந்திரனே யாவான். எனவே, இப்போர்களை எல்லாம் இராசேந்திரன் மேல் ஏற்றிக் கூறுவதும் உண்டு.

ஈழப்படை எடுப்பு :

இராசராசன் காலத்தில் ஈழநாட்டில் ஐந்தாம் மகிந்தன் ஆட்சி செய்து வந்தான். அவன் இராசராசனோடு மாறுபட்ட பாண்டியனுக்கும் சேரனுக்கும் உதவியவன். எனவே, இராசராசன் அந்நாட்டின் மேல் படையெடுத்துச் சென்றான். இவன் படை வருவதறிந்து மகிந்தன் அஞ்சித் தென்கிழக்கு இலங்கையில் ஓடி (இப்போதைய கதிர்காமப் பகுதி) ஒளிந்து கொண்டான். மகன் இராசேந்திரனே படையைச் செலுத்திச் சென்றான். அவன் படையால் அனுராதபுரம் நிலைகுலைக்கப் பெற்றது. 'பொலனருவா'வைக் கைப்பற்றி அதைச் சோழர் தலைநகராக்கினான் இராசேந்திரன். ஈழநாடு 'மும்முடிச் சோழமண்டலம்' என்று சிறந்த வகையில் இராசராசன் பட்டப்பெயரால் வழங்கப்பெற்றது. தமிழ்நாட்டு முறையில் அங்கேயும் பல கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அவற்றிற்கெனப் பல தானங்களும் வழங்கப் பெற்றன. இவ்வாறு தமிழ்நாடு முழுமையும் தெற்கேயுள்ள ஈழநாட்டையும் தன் கீழ்ப் படுத்தி எதிரிகளே இல்லை என்னுமாறு சிறக்க வாழ்ந்தான் இராசராசன். பொலனருவா இன்றும், அன்றைய சோழர் ஆக்கப்பணிகள் சிலவற்றைத் தாங்கி, தான் சோழர் தலைநகராய் இருந்ததை மெய்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வடநாட்டுப் போர்கள் :

தென்னாட்டைத் தன் ஆட்சிக்கு உட்படுத்திய இராசராசன் வடக்கு நோக்கித் திரும்பினான். மேலைச் சளுக்கிய மன்னனாகிய சத்தியாசிரயனை வென்றான் எனத் திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகள் குறிக்கின்றன. இவ்வெற்றியைப் புகழாவிடினும், இவன் சளுக்கிய நாட்டைச் சூறையாடிய செய்தியைத் தார்வார் மாவட்டம் கொறட்டூர் கல்வெட்டு (1007) ஒன்று குறிக்கிறது. இவன் ஆட்சி எல்லை வடமேற்கே துங்கபத்திரை ஆறுவரை பரவியிருந்தது எனலாம்.

அடுத்து வடக்கே கோதாவரி கிருஷ்ணை ஆறுகளுக்கு இடையிலுள்ள வேங்கை நாட்டின் மேல் இராசராசன் போர் தொடுத்தான், அங்கு ஆண்ட கீழைச்சாளுக்கிய மன்னனாகிய சத்திவர்மன் சோழனிடம் அடைக்கலம் புகுந்தான். சத்திவர்மன் மகனாகிய விமலாதித்தனே பின் இராசராசன் மகளாகிய குந்தவையை மணம் புரிந்துகொண்டான். எனவே, கீழைச் சாளுக்கியர் சோழருடன் நட்பினராகவே இருந்து வந்தனர்.

பின்னர் இராசராசனுனவன் நெல்லூர் மாவட்டத்தின் வட பகுதிகளாகிய சீட்புலிநாடு, பாகிநாடு முதலியவற்றின்மேல் படையெடுத்து வெற்றிகண்டான். அவற்றுடன் மகாநதிக் கரையிலுள்ள கலிங்க நாட்டிற்கும் (தற்போதைய ஒரிசா) அவன் படையெடுத்து வெற்றி கண்டான்; அங்கும் இராசராசன் கல்வெட்டுக்கள் உள்ளனவாம்.

கடல்கடந்தும் போர் :

இறுதியில் முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீராயிரத்தை இவன் வெற்றி கொண்டான் என்று கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. இது அரபிக் கடலிலுள்ள லட்சத்தீவுகள். மால்டாத் தீவுகள் என்பர் ஆய்வாளர். சேரநாட்டுக்குத் தென்மேற்கே உள்ள அத்தீவுகளில் வாழ்வோரால் சேரநாட்டுக் கடல் எல்லையில் அடிக்கடித் தொல்லைகள் நேர்ந்திருக்கக் கூடும். ஒருவேளை சேர பாண்டிய நாடுகளில் தோற்ற பகைவர்

சிலர் அங்குச் சென்று மறைந்திருந்து பின்னர்த் தொல்லை தந்துமிருக்கலாம். எனவே, அவர்களை அடக்க அத்தீவுகளையும் கொள்ள வேண்டிய தாயிற்று. இதனால் அந்தத் தீவுகளின் மேல் இறுதியாகப் படையெடுத்துச் சென்று அவற்றையும் தன்னடிக்கீழ்க் கொணர்ந்தான். இவ்வாறு காந்தளூர்ச் சாலையில் தொடங்கிய இராசராசன் போர், அக்காந்தளூர்ச் சாலையை அடுத்த பழந்தீவு பன்னீராயிரத்தில் முடிவுற்றது. மீண்டும் அவன் மகனாகிய இராசேந்திரன் சேனைத் தலைவனாய் நின்று வெற்றி வீரனாகவே திரும்பிவந்தான்,

போர்க்கிடையில் அமைதி :

இவ்வாறு ஆட்சித் தொடக்கநாள் முதல் போரே புரிந்து நின்ற இராசராசன் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை செய்தான் என நினைக்கக் கூடும். போரே வாழ்நாளில் சிறந்திருந்தால் நாட்டில் அமைதி எங்கே நிலைக்கும் எனவும் எண்ணலாம். என்றாலும், இராசராசன் காலத்தில் தமிழ்நாடு நல்ல அமைதியிலே பல நலன்கள் பெற்றுச் சிறக்க விளங்கிற்று. மேலே கண்டபடி வலியவந்த போர்களிலும் பிறவற்றிலும் வெற்றிகண்ட இராசராசன், நாட்டை அமைதி முறையில் ஆளவும் வழி வகுத்தான். தன் மகன் இராசேந்திரனுக்கு 1012-ல் இளவரசுப் பட்டம் கட்டினான். அவனது ஆட்சி ஆண்டு 29-க்குப் பிறகு கல்வெட்டுக்கள் இல்லை. இளவரசுப்பட்டம் கட்டி இரண்டாண்டுகள் கழித்து 1014-ல் அவன் மறைந்தான் போலும் ; அவன் பரம்பரையினர் செய்தமைபோன்று அவனும் துலாபாரம் ஏறினான். அவன் மனைவியாகிய உலகமாதேவி இரணிய கருப்பம் புகுந்தாள். அவனது ஆட்சி இறுதியில் நாட்டுக்கு அவன் செய்த நலங்கள் பலப்பல.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் :

இன்றளவும் தன் பெருமை குன்றாது, இராசராசன் பெயரை உலகுக்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கும் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவன் இராசராசனே. அக்கோயிலைக் காண்பார் அவனை வியவாதிரார். பல்லவர் ஆட்சிக்குக் கயிலாசநாதர் கோயில் எவ்வாறு மைல்கல்லாய் அமைந்ததோ, அவ்வாறே இந்தப் பிற்காலச் சோழர் ஆட்சிக்கு இத்தஞ்சைப் பெரிய கோயில் மைல்கல்லாய் அமைந்தது. இக்கோயில் 793 அடி நீளமும் 397 அடி அகலமும் உள்ளது. விமானம் 216 அடி உயரம் உள்ளது. இராசராசன் ஆட்சி ஆண்டு 19-ல் தொடங்கி 24-ல் முடிக்கப்பெற்ற கோயில் இது. கருங்கல்லே காண இயலாத அந்தக் காவிரிக் கரையில் எங்கிருந்தோ கற்களைக் கொண்டு வந்து இத்தனைப் பெரிய கோயிலை நான்கே ஆண்டுகளில் கட்டி அமைத்த இராசராசனை வியவாதிருக்க முடியுமோ ? கி.பி. 1010-ல் தன் ஆட்சி ஆண்டு 25-ல் விழா எடுத்துக் கோயிலைச் சிறப்பித்தான் இராசராசன். இதன் வாயில்களுக்கு அவன் பெயர்களே இடப்பெற்றுள்ளன. கேரளாந்தகன் வாயில், இராசராசன் வாயில் என்பன அப்பெயர்கள். இக்கோயிலுக்குக் கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பாப் பதிகமும் உண்டு. இக்கோயிலும் தேவாரத்தில் வரும் தஞ்சைத் தளிக்குளமும் ஒன்று என்பர், திரு. பண்டாரத்தார் அவர்கள். எனினும், சிலர் அது வேறு என்றும், திருவாரூர்ப் பக்கத்திலிருந்த ஒரு சிற்றூர்க் கோயிலே அது என்றும் கூறுவர். தேவார காலத்தில் தஞ்சாவூர் இன்மையில், அவர் கூற்று மெய்யெனவே கொள்ளத் தகும். ஆய்வாளர் இதுபற்றி மேலும் ஆய்ந்து முடிவு காண வேண்டும். இவ்வாறு கோயில் அமைத்து அழியாப் புகழ்பெற்ற இராசராசன், சிவபாதசேகரன் எனப் புகழப் பெற்றான். 'சிவனுடைய பாதங்களைத் தலையில் தாங்கியவன்' என்பது இதன் பொருள்.

இவன் சிறந்த சைவனேயாயினும் பிற சமயங்களை வெறுத்தானல்லன். இவன் காலத்தில் கடாரத்தரசன் சூளாமணிவர்மன் நாகபட்டினத்தில் சைவர்களுக்காகக் கட்டிய இக்கோயிலை 'இராசராசப்பள்ளி' என்றே வழங்கியமை இவனுடைய பரந்த நோக்கை நமக்குக் காட்டுமன்றோ ? இவன் திருமாலுக்குச் 'சயங்கொண்ட சோழ விண்ணகரம்' எனப் பங்களூர் மாவட்ட மணலூரில் ஒரு கோயிலும், தலைக்காட்டுக்கு அருகில் மற்றொரு கோயிலும் அமைத்தான் என்றும் கூறுவர். எனவே, இவன் சமயக் காழ்ப்பற்ற சிறந்த மன்னனாய் விளங்கினான் என்பது பெறப்படும்.

நில அளவை :

இவன் காலத்தில் தமிழ்நாடு பல நன்மைகளைப் பெற்றது என்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று நில அளவை. சோழ இராச்சியத்தில் உள்ள நிலங்கள் அனைத்தும் இவன் காலத்தில் (கி.பி, 1000-ல்) அளக்கப்பெற்றன. அதனால், இவன் உலகளந்தான் என்ற சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றான். அந்த அளவு கோல் 15 சாண் நீளமிருந்ததாம். 'மாராயன்' என்ற பெயர் அதற்கு

உண்டு என்பர். இவ்வாறு நிலத்தினை அளந்து பிரித்துப் பல்வேறு வகையினில் நிலத்தின் தரம் கண்டதோடு, நீர்ப்பாசன வசதிகளும் செய் தமைத்து நல்ல விளைவுகளைப் பெருக்கினன் இராசராசன்.

நாட்டுப் பிரிவுகள் :

நாடு, ஆட்சி முறையில் எளிமைக்காகப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது, ஒவ்வொரு பிரிவும் தக்கவர் தலைமையின்கீழ்ப் பாது காக்கப்பட்டது, நாட்டிலுள்ள ஊர்கள் பெரும் பாலும் சுதந்திரம் பெற்ற வகையில் தம் தம் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொண்டன. ஊர்ச் சபைகளே ஊர்களின் நிர்வாகத்துக்கும் பொறுப்பாய் இருந்தன. இராசராசனுக்கு உதவி யாகப் பல சிற்றரசர்களும், பல அரசியல் அதி காரிகளும் இருந்தனர். பல குறுநில மன்னர் திறை செலுத்தினர். பழுவேட்டரையன் (திருச்சி), கொல்லிமழவன், சங்கரதேவன் (திருவல்லம்), வேளான் சுந்தரசோழன் (கொடும்பாளூர்); நன்னமரையன் (கடப்பை), இலாடப்பேரரையன், வாணகோவரையன் முத லியோர் அவருள் முக்கியமானவர். அவர்களைப் போன்றே பல நல்ல அரசியல் அதிகாரிகள் இராசராசனுக்கு அரச காரியங்கள் செவ்வை யாக நடைபெற உதவினர். இவன் வரலாற் றைக் கூறும் ‘இராசராச விசயம்’ என்னும் நூல் இருந்ததாகக் கல்வெட்டால் அறிகிறோம். இன்னும் இவன் குடும்பத்தாரும் இவன் காலத் தில் செய்த அறங்கள் பலப்பல. தலைசிறந்த தமிழ்ப் பேரரசர்களுள் ஒருவனாகிய இராசராச சோழன் ஆண்ட காலம், தமிழகத்தின் பொற் காலம் எனலாம். ★

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், காரைக்குடி திரு. கொப்புடைய நாயகி அம்மன் கோயிலுக்கு, நமது அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள் வருகைதந்து சிறப்பித்தல். திரு. சித. சிதம்பரம். M.L.A. அவர்களும், மதுரைத் துணையாணையர் திரு. எம். ஏ. முருகேசன் B.A., B.L., அவர்களும் பிறரும் உடனிருக்கின்றனர். (12—4—72)

திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் சிறப்பு

[தமிழ்நாட்டின் இரண்டு சிறந்த கண்கள் போலச் சைவம் வைணவம் என்னும் இரு பெருஞ் சமயங்களும், தொன்றுதொட்டு நின்று நிலவி விளங்கி வருகின்றன. சைவ சமயத்தில் நாயன்மார்கள் பாடிய திருமுறைகள் போல, வைணவ சமயத்தில் மயர்வற மதிநலம் அருளப் பெற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த நாலாயிரப் பிரபந்தம் சிறந்து விளங்கிப் போற்றப் பெற்று வருகின்றது. அவற்றின் இயல்பும், சிறப்பும், இக்கட்டுரையிற் சுருக்கமாக விளக்கப்படுகின்றன. —ஆசிரியர்]

முன்னுரை :

மயர்வற மதிநலம் அருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த அரும்பெரும் தெய்வத் தமிழ் நூல்களே, திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் எனப் போற்றப் பெற்று வருகின்றன. திவ்வியம் என்பது தெய்வத்தன்மை. மிகவும் சிறந்த தலங்களைத் திவ்விய தேசம் என்றும், மிகவும் சிறந்தவர்களாகிய நித்திய சூரியர்களைத் திவ்விய சூரிகள் என்றும் வழங்குதல் காணலாம். அம்முறையில் மிகவும் சிறந்த 'தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த நூல்கள்' 'தெய்வத் திருவருளை விளக்கும் நூல்கள்' என்னும் கருத்தில் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களைத் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் என வழங்குகின்றோம்.

உலகத்தில், குறிப்பாகத் தமிழ்மொழியில், பிரபந்தங்கள் எனப் பொதுவாக வழங்கப்பெறும் நூல்கள் பல உண்டு. அவற்றைத் தமிழ் இலக்கண நூலார் 96 வகைகளாகப் பிரித்துக் கூறுவர். அவைகள் பெரும்பாலும் உலகியற் பொருள்களையே பற்றிக் கூறும் சாதாரணப் பனுவல்கள். இவைகளோ உயர்வற உயர் நலம் உடைய தெய்வத்தினைப் பற்றி விளக்குபவை. ஆதலின் பிற சாதாரண நூல்களினின்று பிரித்து, இவைகளின் சிறப்பையுணர்த்தி விளக்கும் முறையில், ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களைப் பெரியோர்கள் 'திவ்வியப் பிரபந்தங்கள்' என்னும் சிறந்த பெயரால் விசேடித்து வழங்கி வருகின்றார்கள். இவைகள் ஏறத்தாழ 4000 பாடல்களைக் கொண்டிருத்தலின், இவைகள் 'நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்' எனவும் வழங்கும்.

ஆழ்வார்கள் :

பகவானுடைய சொருபரூப குணவிபூதிகளை, ஆழ்வார்கள் பரபக்தி பரஞானம் பரமபக்தி என்பவற்றால் நன்கு ஈடுபட்டு அநுபவித்து மகிழ்ந்தார்கள். பரபக்தியாவது இறைவனின் தொடர்பில் இன்பமும், பிரிவில் துன்பமும் அடையும் நிலை. பரஞானம் என்பது இறைவனைத் தெளிவாக நேரே கண்டு அநுபவித்து அறிதல். பரம பக்தியாவது இறைவனை நினைப்பளவிற் பிரிய நேர்ந்தாலும் தாங்க முடியாமல் உயிர் இழக்கும் எல்லையற்ற பேரன்பு. இத்தகைய பரபக்தி பரஞானம் பரமபக்திகளால், இறைவனின் இயல்பு - திருமேனியழகு - உயரிய பண்பு நலங்கள் ஆகிய மேன்மைகளில் உள்ளம் துவக்குண்டு ஆழங்காற்பட்டு ஆழ்ந்து திளைத்து அநுபவித்து மகிழ்ந்த பெருமக்களே ஆழ்வார்கள் எனச் சிறப்பித்துப் புகழப் பெறுவர். தாம் பெற்றுத் திளைத்த இறையருள் இன்ப அநுபவம், தம் உள்ளத்தின் உள்ளே அடங்காமல், எல்லையின்றிப் பொங்கி வழிந்து புறப்பட்ட நிலையில், ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த தமிழ் வேதங்களே, திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் எனப் போற்றப்பெறுகின்றன.

வண்டுகள் மலர்களில் தேனையுண்டு பிரீதிக்குப் போக்குவிட்டு முரன்றதுவே இசையாய் விழுந்தாற்போல, ஆழ்வார்கள் ஆகிய வண்டுகள், பகவானின் திருவடிகள் ஆகிய மலர்களிலே, பகவத் கிருபை அநுபவம் ஆகிய தேனை உண்டு மாந்தித் திளைத்து, அம் மகிழ்ச்சிக்குப் போக்குவீடாகத் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்தனவே திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் என்னும் ஒப்புயர்வில்லாத நூல்கள் ஆகும்.

திருமாலவன் கவி :

பெரியோர்கள், நூல்களைப் பலவகைகளாகப் பாகுபாடு செய்வர். நூல்களிற் பெரும்பாலானவை சாரமில்லாதனவாக இருப்பது உண்டு. சில சிறிதளவே சாரமுடையனவாக இருக்கும். அவற்றுள்ளும் ஒரு சிலவே மிகுந்த சாரம் உடையனவாகத் திகழும். அவைகளிலும் ஒரு சில மட்டுமே, மிகவும் உயர்தரமான சாரம் நிரம்பிப் பெரும்பயன் விளைப்பனவாய் விளங்கும். இவற்றை அசாரம் - அல்பசாரம் - அதிசாரம்-சாரதமம் எனப் பெரியோர்கள் வழங்குவர். இவற்றில் 'சாரதமம்' என்னும் படி, உயர்தரமான சாரம் பெரிதும் நிரம்பி மிகுந்த பயன்களை விளைவிக்கும் நூல்களின் வகையினைச் சேர்ந்தவை, திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் என்பது, சான்றோர்கள் அனைவரும் ஆராய்ந்து ஒருமுகமாகக் கண்ட முடிவு.

வேறு பல நூல்களில், எடுத்த பொருளுக்குப் புறம்பான - சாதாரணப் பொருள்களும் கலந்து வரப் பெறும். உதாரணமாக, 'இராமாயண காவியம் செய்கின்றேன்' என்று கூறித் தொடங்கும் வால்மீகி முனிவர், கங்கையின் தோற்றம், காங்கேயன் ஆகிய முருகனின் அவதாரம், புஷ்பக விமான வருணனை முதலிய வேறு பல பொருள்களைப்பற்றியும் இடையிடையே இயம்பிச் செல்கின்றார்.

'நார்ாயணனுடைய கதையினை நவிலுகின்றேன்' என்று தொடங்கும் வியாசமுனிவர் பீஷ்மன் முதலாகப் பலருடைய பிறப்பு வளர்ப்புகளைப்பற்றியும், குருக்ஷேத்திர பூமியில் நிகழ்ந்த பயங்கரமான கொடிய பாரத யுத்த நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றியும் கூறிக்கொண்டு போகின்றார். இங்ஙனமெல்லாம் இல்லாமல் " திருமாலவன் கவி" என்ற வாயோலைப்படியே, முற்றிலும் நூற்றுக்கு நூறு பகவானுடைய திருவருட் செய்திகளையே கூறிச் செல்லுகின்றன திவ்வியப் பிரபந்தங்கள். இதனை,

" இராமாயணம்—நாராயண கதை
என்று தொடங்கி,
கங்கா காங்கேய சம்பவாதி அசத்
கீர்த்தனம்
பண்ணின எச்சில்வாய் சுத்தி பண்ணுமல்
திருமாலவன்கவி – என்ற வாயோலைப்
படியே,
மாற்றங்கள் ஆய்ந்து கொண்டு உரிய
சொல் வாய்த்த இது, வேதாதிகளில்
பௌருஷ மானவ கீதா வைஷ்ணவங்கள்
போல அருளிச் செயலில் சாரம்"

எனவரும் 'ஆசாரிய இருதயம்' முதலிய நூல்களின் விளக்கங்கள்கொண்டு தெளிவுற அறியலாம். திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் வேதங்களுக்குச் சமமான சிறப்புடையவையாகும். நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவிருத்தம்	—இருக்குவேதம்
திருவாசிரியம்	—எசுர்வேதம்
பெரிய திருவந்தாதி	—அதர்வணவேதம்
திருவாய்மொழி	—சாமவேதம்

என்று பெரியோர்கள் போற்றியுள்ளனர். இதனை,

" இயற்பா மூன்றும் வேதத்ரயம்போலே;
பண்ணார் பாடல் (திருவாய்மொழி), இசை
கொள்
வேதம் (சாமம்) போலே"

என அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார் அழகுற அருளிச் செய்திருத்தல் கொண்டு உணரலாம்

மாறன் மறைக்கு ஆறங்கம் :

வேதங்கள் நான்கிற்கும், சார்பாக அங்கங்கள் உண்டு. அவைகள் ஆறு எனக் கூறப்படும். நம்மாழ்வார் பாடிய தமிழ் வேதங்கள் நான்கிற்கும், சார்பாக ஆறு அங்கங்கள் உண்டு. அவைகள் திருமங்கையாழ்வாரால் அருளிச் செய்யப் பெற்றுள்ளன.

பெரிய திருமொழி
திருக்குறுந்தாண்டகம்
திருநெடுந்தாண்டகம்
திருவெழுகூற்றிருக்கை
சிறிய திருமடல்
பெரிய திருமடல்

எனத் திருமங்கையாழ்வார் அருளிய ஆறு பிரபந்தங்களும், வேதங்களுக்குரிய சிட்சை வியாகரணம் நிருக்தம் சந்தஸ் கல்பம் சோதிடம் என்பன போல, நம்மாழ்வார் தமிழில் அருளிய நான்கு வேதங்களுக்கும் உரிய ஆறு அங்கங்கள் ஆகும்.

'' மாறன் பணித்த தமிழ்மறைக்கு
மங்கையர்கோன்
ஆறங்கம்கூற அவதரித்தான் ''

எனவரும் உபதேச ரத்தினமாலைச் செய்யுளும், இங்கு நாம் உணரத் தக்கது.

எண்மர் நன்மாலைகள் :

வேதங்களுக்கு உபவேதங்கள் என்றும், உபாங்கங்கள் என்றும் சில உண்டு. புராணம் நியாயம் மீமாம்ஸை ஸ்மிருதி என்பன உபாங்கங்கள். ஆயுள் வேதம், வில்வேதம், காந்தருவ வேதம், அர்த்த சாஸ்திரம் என்டன உபவேதங்கள். இவைகளை யெல்லாம் சேர்த்து "அஷ்டா தச (18) வித்தைகள்" என்று அறிஞர்கள் வழங்குவர். இம்முறையில் நம்மாழ்வார் அருளிய தமிழ் வேதங்களுக்கும், உபவேதங்களும் உபாங்கங்களும் உண்டு.

'' வேத சதுஷ்டயஅங்க உபாங்கங்கள் பதி
ஞலும்போலே, இந்நூலுக்கும்
இருந்தமிழ்நூற்
புலவர் (திருமங்கை மன்னர்)
பனுவல்ஆறும்,
மற்றை எண்மர் நன்மாலைகளும் ''

இக்கருத்தினை 'ஆசார்ய இருதயம்' அமைவுற விளக்கி யிருத்தல் காணலாம். இதன்படி ஏனைய எட்டு ஆழ்வார்களும் அருளிச்செய்த நூல்கள், உபவேதங்களும் உபாங்கங்களும் ஆகும். அவைகள் வருமாறு :—

1. பொய்கையார் - முதல்திருவந்தாதி
2. பூதத்தார் - இரண்டாம் திருவந்தாதி
3. பேயார் - மூன்ரும் திருவந்தாதி
4. திருமழிசையார் - நான்காம் திருவந்தாதி
5. குலசேகரர் - பெருமாள் திருவந்தாதி
6. பெரியாழ்வார் - பெரியாழ்வார் திருமொழி, திருப்பல்லாண்டு
7. தொண்டரடிப் பொடி – திருமாலை, திருப்பள்ளி எழுச்சி
8. திருப்பாணுழ்வார் – அமலனுதிபிரான்

உபப்பிரும்மணங்கள் :

வேதங்களுக்கு 'உபப்பிரும்மணம்' எனச் சில நூல்கள் உண்டு. 'உபப்பிரும்மணம்' என்பது வேதப் பொருளையே விவரித்துக் கூறும் நூல். அம்முறையில், பின்வரும் அருளிச் செயல்களைக் கொள்ளலாம்.

1. மதுரகவிகள் - கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு
2. ஆண்டாள் - திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி
3. திருவரங்கத்தமுதனுர் - இராமாநுச நூற்றந்தாதி

மதுர கவிகள் பாடியருளிய 'கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு' என்பது நம்மாழ்வார் மேற்பாடப் பெற்றது. ஆசார்ய பக்தியின் அருமைப் பாட்டினை விளக்கியருள்வது. ஆண்டாள் பாடியருளிய பிரபந்தங்களோ '' வேதம் அனைத்துக்கும் வித்தாகும் கோதை தமிழ் '' எனப்புகழ்ந்து பாராட்டப் பெற்றவை. திருவரங்கத்தமுதனுர் இயற்றியருளிய இராமாநுச நூற்றந்தாதியோ, '' பிரபந்த காயத்திரி'' எனச் சிறந்தெடுத்து வழங்கப்பெற்று வருவது. இவ்வாற்ருல் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் ஆகிய ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்கள், வேதங்களோடு ஒத்த சிறப்பும் பெருமையும் உடையவாதல் காணலாம்.

வேதங்களிலும் மேம்பட்டவை :

இனி ஒருவகையில் இவைகளை வேதங்களைக் காட்டிலும் கூடப் பெரியோர்கள் விசேடித்துக் கூறியிருக்கின்ருர்கள், வேதங்கள் உரைகாரர்கள் பலரும் கலக்கியது ; திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் '' நன் ஞானத்துறை படிந்து ' என்றபடி தெளிவும் தூய்மையும் மிக்கவை. தக்கார் ஒரு சிலரே ஓதத் தக்கனவாதலின் வேதங்கள் மட்குடம் போன்றவை . அனைவருமே ஓதிப் பயன்பெறக் கூடியவை யாகலின் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் பொற்குடம் போன்றவை. உப்புத் தன்மை மிக்குக் குடிக்க இயலாத கடல்நீர் போன்றவை வேதங்கள். திவ்வியப் பிரபந்தங்களோ யாவரும் பருகுதற்கு எளிய இனிய சிறந்த சாய்கரக நீர் போன்றவை. மேலும் வேத வேதாந்தங்களின் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியாத பொருள் நலங்களையும், நாம் திவ்வியப் பிரபந்தங்களின் மூலம் எளிதில் இனிதாகத் தெளிந்துகொண்டு பயன்பெறலாம்.

'' பாஷ்யகாரர் இதுகொண்டு

சூத்திர வாக்கியங்களை ஒருங்க விடுவர் '' எனவரும் ஆசார்ய இருதயத் திருமொழியினுலும்,

'' பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ் வார்தண்
பொருநல்வரும் குருகேசன் விட்டு சித்தன
துய்யகுல சேகரன்நம் பாண நாதன்
தொண்டரடிப் பொடிமழிசை வந்த சோதி
வையமெலாம் மறைவிளங்க வாள்வேல் ஏந்தும்
மங்கையர்கோன் என்றிவர்கள் மகிழ்ந்து பாடும்
செய்யதமிழ் மாலைகள்நாம் தெளிய ஓதித்
தெளியாத மறைநிலங்கள் தெளிகின்ருேமே''

என 'அதிகார சங்கிரக' நூற்செய்யுளில் வேதாந்த தேசிகர் அருளிச் செய்திருத்தல் கொண்டும். இவ்வுண்மை தெளியலாம்.

பண்பாடு வளர்க்கும் பனுவல்கள்:

திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் மக்களுயிர்க்கு உறுதி பயக்கின்ற உயர் பொருள்களைக் கூறும் நூல்களுள் தலை சிறந்தவை, இவற்றில் வரும் சொல்லும் பொருளும் குற்றம் அற்றுச் சுவை நிரம்பி ''அப்போதைக்கு அப்போது என் ஆராஅமுதமே'' என்றபடி, ஓதிஓதி யுணருந் தொறும் புதிய புதிய இன்ப அனுபவங்களைப் பயக்கும் பண்புடையவை' முமுட்சுக்கள் விரும்பும் பொருள்கள் முற்றிலும் இவற்றின்கண் நிரம்பியுள்ளன. எல்லாரிலும் மேம்பட்டு விளங்கும் ''திருமகள் கேள்வன்''தான், இப்பிரபந்தங்களின் தலைவன். இப் பிரபந்தங்களின் சுவையினை முமுட்சுக்களும் முக்தரும் நித்யரும் எம்பெருமானும் இடைவிடாது நுகர்ந்து இன்புறுகின்றனர். பயில்வோர் உள்ளத்தில் இவைகள் பக்தியுணர்வைத் தோற்றுவிக்கின்றன. தோன்றிய பக்தியுணர்வினை மேலும் மேலும் வளர்த்து, நம்மைப் பண்பாடு அடையச் செய்கின்றன.

முடிவுரை:

இயற்பாக்களான் இயன்று, இசைத்திறம் அமைந்து, ''அரையர்'' என்பவர்களால் அபிநயித்துத்துக் காட்டவும் பெற்று வருதலின், இயல் இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ்க்கும் திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் சிறந்த நிலைக்களமாகத் திகழ்கின்றன, மாறன் அலங்கார உரையாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி; சித்து-அசித்து-ஈசுவரன் என்னும் முப்பொருளின் இயல்புகளையும் செப்பமுற விளக்குதலாலும், இவைகளை ''முத்தமிழ்'' நூல்கள் என்றல் பொருந்தும். எனவே, தமிழ் மக்களாகிய நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற தெய்விகக் கலைச் செல்வங்கள், திவ்வியப் பிரபந்தங்கள் என்று நாம் பெருமிதம் கொண்டு மகிழலாம். தமிழ் மக்களாகிய நாம் அனைவரும் இவற்றைப் போற்றிப் பயின்று பயன்கொண்டு உய்வோமாக.

—ஆசிரியர்.

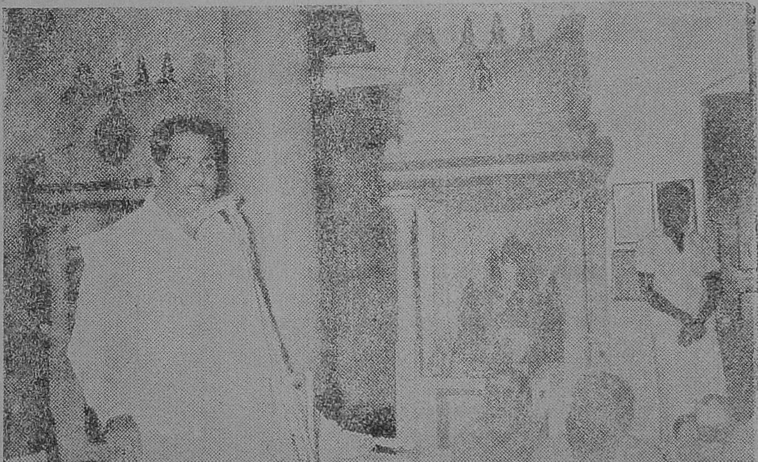

கோவை சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயத்தில். அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள், அன்னதான மண்டபத் திறப்புவிழா நிகழ்த்திச் சிறப்பித்தருளினர்கள். தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள், தவத்திரு, இராமசாமி அடிகள் முதலிய பெருமக்கள் பலரைப் படத்திற் காணலாம்.

வாழ்த்துவோமே

(புத்தனேரி திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்)

★

[புத்தாண்டுப் பிறப்புநாள் ஆகிய சித்திரை முதல் நாளில் (13—4—72) தஞ்சை மாநகரில். இராசராச சோழன் சிலை திறப்பு விழா நிகழ்ந்த பொழுது, நமது தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு தமிழவேள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைப் பாராட்டிப் போற்றும் வாழ்த்துப் பாடல்கள் இரண்டினைப் பத்ம ஸ்ரீ அவ்வை திரு. தி. க. சண்முகம், M. L. C. அவர்கள் இசை நலங் கெழுமப்பாடி, அனைவரையும் மகிழ்வித்தார்கள். அப்பாடல்கள் இங்கு வெளியிடப் பெறுகின்றன. [ஆசிரியர்]

மலையாதும் இல்லாத தஞ்சை மண்ணில்
மலைபோலப் பெருங்கற்கள் குவிய வைத்து
நிலையான கலைக்கோயில் கண்ட சோழன்
நிகரற்ற மாமன்னன் இராஜ ராஜன்
சிலைதன்னை அவன்தந்த கோயில் உள்ளே
திறப்பதற்குத் தடைகண்டு, கலைஞர் பொன்னித்
தலைநகரின் தனிமுனையில் சிலையை நாட்டித்
தமிழ்மானம் காத்தபுகழ் வாழ்த்து வோமே! (1)

மன்னவனே! முடியரசு வகித்த போதும்
மக்களது குடியரசு மாண்பு பேணித்
தென்னகத்துக் கப்பாலும் தமிழர் வீரச்
சிறப்பதனைப் பரப்பியதை மறப்பார் யாரே?
இன்கலைகள் வளர்த்தவனே! எழுச்சி பொங்க
இமயத்தில் கொடிபொறித்த மன்னர் மன்னு!
உன்புகழின் சிலையதனைக் கலைஞர் நாட்டி
உலகறிய வைத்தபுகழ் வாழ்த்து வோமே! (2)

கல்வெட்டும் சமயநெறியும்

தவத்திரு. சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்,

பேரூராதீனம், பேரூர்.

தோற்றுவாய் :

தமிழகம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகப் பண்பட்ட சமய நெறியைப் போற்றி வருகிறது. சமயக் கொள்கைகள் மக்களிடையே ஊன்றி வளர்ந்த பாங்கைச் சங்க இலக்கியங்களிலும், அவற்றை யொட்டி எழுந்த பேரிலக்கியங்களிலும் காண முடிகிறது.

சமய ஆசிரியர்கள் :

அயல் வழக்குகள் தமிழ்நெறியைத் தடைப்படுத்த முயன்றன. எனினும் செந்தமிழ்ச் சான்றோர்கள் தமிழ்ப் பாடலால் தமிழ்ச் சமயத்தை, தமிழ் நெறியை வளர்த்தனர். பல்வேறு ஆதிக்கங்களால் வருந்திய தமிழ் மரபினர் ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு, மீண்டும் புத்துணர்ச்சியுடன் மொழியாலும், கலையாலும், நாட்டாட்சியாலும் மேம்பட்டனர். முடியுடை மூவேந்தர்களது ஆட்சி மீண்டும் புத்தொளியுடன் பரவத் தொடங்கியது.

அரசர்கள் :

அரசர்கள் அங்கங்கே பல கோயில்களை எடுத்தனர். சமய குரவர்கள் அருளிய திருமுறைகளும், ஆழ்வார்கள் அருளிய நற்றமிழ்ப் பாடல்களும், மக்களது சமய உணர்வைத் தூண்டி நெறிப்படுத்தின. திருக்கோவில்களில் நாள் வழிபாடும். சிறப்பு வழிபாடுகளும், மேம்பட்டு விளங்கின. வழிபாடு சிறக்கவும், விழாக்கள் இனிது நடைபெறவும், கோவிலுக்கு உரிமையுடைய குடிமக்கள் அறங்களை ஏற்படுத்தினர்.

சோழப் பேரரசு :

இத்தகைய பண்பான தெய்வீகநெறி 9-ஆம் நூற்றாண்டின், இடைப்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் குறிப்பாகச் சோழநாட்டில், ஒவ்வொரு குடிமக்களிடத்தும் பரவியிருந்தது. காரணம் "மன்னன் எவ்வழி மன்னுயிர் அவ்வழி" என்பதற்கேற்ப அரசனது பக்தியுணர்வும், தமிழ்நெறியுணர்வும் அவ்வாறிலங்கியது. 9-ம் நூற்றாண்டிறுதியில் தஞ்சைப் பகுதி பாண்டிய குலாசனி வளநாடாகத் திகழ்ந்தது. முதலாம் இராசராசனும் அவன் முன்னோரும் ஆட்சியை விரிவுபடுத்துவதிலும், நாட்டை உயர்வடையச் செய்வதிலும், பெரிதும் மனஞ்செலுத்திச் சமய நெறியை வளர்த்தனர். மக்கள் சமய நெறியில் ஈடுபட்டிருந்த பாங்கினை, இராசராசனது பதினெட்டாவது ஆட்சி ஆண்டிலெழுந்த மிலட்டூர்க் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன. பாண்டிய குலாசனி வளநாட்டு விறைக்கூற்றத்து திவ்வியப் பகுதியாகிய இவ்வூர் அகத்தீச்சுரமுடையார் திருக்கோயில் திருப்பணிகளுக்காக, ஆளும் நாயன் என்பான் நிலம் அளித்தான், என்று ஒரு கல்வெட்டு கூறுகிறது. (தெ, இ. கோ. சா. 661) அவ்வூரார் கோயில் திருப்பணிக்கும் சிறப்பு வழிபாடுகட்கும் பூசத் திருநாள் விழாவுக்குமாக நிலங்கள் அளித்தனர். அவ்வூரில் ஆதி சண்டேசுவரத் தேவர் திருவாதிரை நாள், இடபவாகனத் திருநாள் முதலியன நடைபெற அறங்கள் ஏற்படுத்தினர் (தெ. இ. கோ. சா. 664 - 665) என்ற செய்தியைக் கல்வெட்டுக்கள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறு அறங்கள் நிகழக் காரணமாக இருந்தவை திருமுறைகள். அப்பரடிகள் திருவாதிரைத் திருநாள் திருஆரூரில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டதைத் தாமும் உடனிருந்து உணர்ந்தாங்கு.

"நணியார் சேயார் நல்லார்
தீயார் நாடோறும்
பிணி தான்தீரு மென்று
பிறங்கிக் கிடப்பாரும்
மணியே பொன்னே மைந்தா
மணாளஎன மயங்கிக் கிடப்பாரும்
அணியார் ஆரூர் ஆதிரை
நாளால் அதுவண்ணம்"

என அருளியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் திருமயிலாப்பூரில் சுட்ட வெள்ளென்பு ஒரு தோகை நல்லாள் எனத் தோன்ற அருளிய பதிகத்தில்,

"மைப்பூசும் ஒண்கண்மட நல்லார்
மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றான் கபாலீச்
சரம் அமர்ந்தான்
நெய்ப்பூசும் ஒண் புழுக்கல்
நேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ
பூம்பாவாய்."

என அருளியுள்ளார்.

இத்தகைய அருளாரமுதப் பாடல்களை ஓதியுணர்ந்த மக்கள், காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கும் முறையில் விழாக்களை யெடுத்தனர். அறங்கள் நிறுவினர். அரசும் துணையாக இருந்தது. இவற்றால் நாட்டிலுள்ள மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரியராய்ச் சிறப்பொடு பூசனைகளைச் செய்து தானம்தவம் உலகில் நிலைபெறச் செயலாற்றி வாழ்ந்து வந்தனர். விழாக்கள் எடுப்பதும் திருக்கோயிலைப் பேணுவதும், கண்டு மகிழ்வதும், மற்றவர்க்கு வழி காட்டுவதுமாக வாழ்ந்தனர். அவர்கள் குறைவில்லாத வருவாய்க்குரிய விளைச்சல்களாலும் பண்புடைய தகுதியாலும், செல்வச் சிறப்பாலும் சிறந்திருந்தனர் என்பது புலனாகிறது. இத்தகைய நாட்டினை ஆண்ட சோழன், அருள்மொழி வர்மன் என்ற பெயருடன் திகழ்ந்து, பாண்டிய குலாசனி என்ற பெயர் பெற்றான். பின், மும்முடிச் சோழனாகி மேலும் நாட்டை விரிவுபடுத்தினான். கடல்கடந்த நாடுகளையும் தன்னகப்படுத்தி, கடற்படைகளை யுடைய மாமன்னனாக விளங்கினான். அதனால் இராசராசன் என்று பெயர் வந்தது.

இராசராசனாகிய இம் மாமன்னன் 18, 19-வது ஆட்சியாண்டில் (கி. பி. 1003 தொடக்கத்தில்) இவ்வாறு சிறப்புற்றுத் தெய்வத் தமிழும், சிவநெறியும் செழிக்கப்பணி புரிந்தான். தில்லைப் பெருங்கோயிலுக்கு அறங்கள் பல செய்தான். கூத்தப்பெருமானிடத்து அயரா அன்புடையவன் ஆயினன். எனவே தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் 'சிவபாதசேகரன்' என்ற பெயரைச் சூட்டினர் எனக் கருதலாம்.

நாடு பலவற்றையும் தன்னகப்படுத்தி வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் அயரா அன்பில் சிவனடி மறவாச் சிந்தையனாகிய இராசராசன் தலைநகராகிய தஞ்சையில் தனக்கு முன்னும் பின்னும் எவரும் செயற்கரிதாகிய ஒரு பெருங்கோயிலை அடிமுதல் முடிவரை கருங்கல்லால் அமைக்கத் தொடங்கினான் என்பது புலனாகிறது. அவன் இத்திருப்பணியைத் தொடங்கிய அத் திருப்பணி தமிழகத்தின் சிறந்த கலைஞர்களது கைவண்ணத்தில் ஆறு ஆண்டில் நிறைவுற்றிருக்க வேண்டும்.

ஏனெனில் இராசராசேசுவரமாகிய இத் திருக்கோயிலில் விமானத்தின் உச்சியாகிய தூபித்தறியில் நிறுவிய செப்புக் கும்பத்தின் அளவும், பிறதகடுகளின் நிறையும்பற்றி, அவனது 25-வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக் கீழ்வருமாறு கூறுகிறது.

'யாண்டு இருபத்தைஞ்சாவது நாள் ஒரு நூற்றெழுபத்தைஞ்சினால், உடையார் ஸ்ரீராசராசதேவர் ஸ்ரீராசராசேசு வரமுடையார் ஸ்ரீவிமானத்துச் செம்பின் தூபித்தறியில் வைக்கக் குடுத்த செப்புக்குடம் ஒன்று நிறைமூவாயிரத்து எண்பத்து முப்பலத்தில் சுருக்கிய தகடு பலபொன் ஆடவல்லா னென்னுங் கல்லால் நிறை இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத்தறு கழஞ்சரை"

என்னும் கல்வெட்டால் இராசராசனது 25-வது ஆண்டு நூற்று எழுபத்தைந்தாம் நாளில் நம்மை ஆளுடைய பெருமானாகிய, இராசராசேச்சுவரம் உடையார் திருவிமானத்து உச்சியில் பதித்துள்ள நடுதறியில் (கவசம் நிற்பதற்காக உச்சியில் நாட்டியுள்ள கட்டை) பொருத்துதற்குக் கொடுத்த செம்பாலாகிய கும்ப வடிவத்தின் எடை மூவாயிரத்து எண்பத்துமூன்று பலம். அதற்குமேல் கலசத்தில் சுருங்கிய பகுதிகளாக வாழைப்பூ அமைப்பில் செய்த கலசத் தகடுகளின் எடை இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்து இருபத்தாறரைக்

கழஞ்சு. இவை இராசராசனுக்கு வழிபடு கடவுளாக விளங்கிய கூத்தப்பெருமான் பெயரால் தன் நாட்டில் எடைக் கல்லாக வழங்கப் பெற்ற ஆடவல்லான் என்னும் கல்லால் நிறுக்கப் பெற்றது. இக்கலசத்தில் பல பொன்னும் கலந்து மேற்பகுதி விளங்குகிறது. ஐம்பொன்னும் ஆடகம், கிளிச்சிறை ஆதியனவும் அதில் சேர்ந்திருக்கலாம்: இராசராசனது ஆட்சி யாண்டு இருபத்தைந்தின் நிறைவில் இத்திருக்கோயிலில் கருவூர்த்தேவர் நற்றுணையுடன் குடமுழுக்கு நடந்திருக்கிறது. இத்திருக்கோயிலைப் பற்றிக் கருவூர்த்தேவர்,

"உலகெலாம் தொழவந் தெழுகதிர்ப் பரிதி
ஒன்றுநூ றுயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம் பச்சோ !
அங்ஙனே யழகிதோ ! அரணம்
பலகுலாம் படைசெய் நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர் வெண்டிங்கள்
இலைகுலாம் பதணத் திஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசராசேச் சரத்தி வர்க்கே''

எனப் பாடியுள்ளார்.

இராசராசனது இருபத்தாருவது ஆட்சி யாண்டில் அரசன் தமக்கையர், மனைவியர், சுற்றத்தார் ஆகியோர் பெரிதும் ஈடுபாட்டுடன், தஞ்சைப் பெரிய கோயிலாகிய கலைக் கருவூலம் உள்ளக்கிழியின் உருவெழுதும் திருவுருவங்களாலும், அணிகலன்களாலும் சிறந்து மிளிரப் பணியாற்றினர். அவர்கள் யார்? யார்? எந்தெந்த வகையில்? வழங்கினர் என்பதைத் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் விமானத்துக் கல்லிலே வெட்டுமாறு ஆணை பிறப்பித்தமையை,

"இராஜராஜ தேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தாருவது நாள் இருபதினல், உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜ தேவர் தஞ்சாவூர்க் கோயிலினுள்ளால், இருமடி சோழநின்கீழைத் திருமஞ்சந சாலையில் தாநஞ் செய்தருளாவிருந்து, பாண்டிய குலாசநி வளநாட்டுத் தஞ்சாவூர்க் கூற்றத்துத் தஞ்சாவூர், நாம் எடுப்பிச்ச திருக்கற்றளி ஸ்ரீ ராஜராஜீஸ்வர முடையார்க்கு, நாம் குடுத்தனவும், அக்கன் குடுத்தனவும், நம் பெண்டுகள் குடுத்தனவும், மற்றும் குடுத்தார் குடுத்தனவும். ஸ்ரீ விமானத்துக் கல்லிலே வெட்டுக.'' எனவரும் கல்வெட்டால் அறியலாம்.

இவ்வாறு சீரும் சிறப்பும் மிக்க பெருங் கோயிலை எடுப்பித்துத் தன்னைச் சூழ்ந்தார் பலரும் பன்னி ஆதரித்து ஏத்தி வழிபடுமாறு இறைவனது திருவுருவங்களையும், அம்மையினது திருவுருவங்களையும், எடுத்தருளச் செய்தனர். மேலும் திருமுறைகண்ட சோழனுகிய இப்பேரரசன், திருமுறையிடத்தும், அடியார்களிடத்தும் பெரும்பற்றும், பேரன்பும் உடையவனுக விளங்கினுன். அவனைப் போன்றே சுற்றமும் மக்களும் பெரிதும் ஈடுபாடுடையவர்களாக விளங்கினர் என்னும் செய்திகளைப் பல்வேறு கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்ருேம்.

இராசராசன் தனது இருபத்தாருவது ஆட்சியாண்டு முந்நூற்றுப் பத்தொன்பதாம் நாட்களுக்கு முன் பாண்டியரையும் சோழரையும் வென்று மலைநாட்டைத் தன் கைப்படுத்தி அங்குள்ள கருவூலத்திலிருந்த பொன்கொண்டு சின்னங்கள் செய்துள்ளான். இத்திருக்கோயில் திருப்பணி நடைபெறும் காலத்திலேயே மேலைச் சாளுக்கியரை வென்றதன் நினைவாகப் பொன்னுலாகிய மலரிரண்டை இறைவன் திருவடிக்கு உரியதாக்கினுன் என்பதை,

"சத் யாச்ரயனை எறிந்து எழுந்தருளி வந்து ஸ்ரீபாத புஷ்பமாக அட்டித் திருவடி தொழுதனன்...''

என்று கூறுகிறது. அப்பொற்பூவின் எடை ஒவ்வொன்றும் பத்துக் கழஞ்சுகளாக இருபது கழஞ்சு என்று அறிகிருேம்.

இராசராசன் 'தட்சிணமேரு' என்னும் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் செப்புத் திருவுருவங்களாக, தஞ்சை விடங்கர், உமாபரமேசுவரியார், ஆடவல்லான் தக்கணமேருவிடங்கர் உமா மகேசுவரியார் என்னும் பெயர்களால் எழுந்தருளச் செய்து பல்வகைச் சிறப்புக்களுடன் வழிபாடுகள் நடத்தியுள்ளான். தஞ்சைவிடங்கர் என்பது திருவாரூர்த் தியாகராசரையும், ஆடவல்லான் தக்கண மேருவிடங்கர் என்பன தில்லைக் கூத்தப்பெருமானையும் மனத்தகத்து மாரு வழிபாட்டில் கொண்டு இங்கு எழுந்தருளச் செய்துள்ளான் எனக் கருதலாம், திருமாலின் செப்புத் திருவுருவம் ஒன்றைத் தனது அதே இருபத்து ஒன்பதாவது ஆட்சியாண்டில் திருவடி முதல் முடிவரை, பத்தொன்பது விரல், ஆறுதோரை உயரத்து நாலு திருக்கரங்களுடன் எழுந்தருளச் செய்தான் என்பது கல்வெட்டால் அறிகிருேம். இவ்வரசனது மனைவி உலகமா தேவீயார் தஞ்சைக் கோவிலில் பீச்சதேவரை

எழுந்தருளுவித்து அணிகலன்களையும் திருவமுதுக்கு வேண்டிய அறக்கட்டளைகளையும் ஏற்படுத்தினர்.

பொய்கை நாடுகிழவன் ஆதித்தன் சூரியனை தென்னவன் மூவேந்த வேளான் தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் நம்பியாரூரர், நங்கை பரவையார், அப்பரடிகள், திருஞானசம்பந்தராகியோர், திருவுருவங்களை எழுந்தருளச் செய்தான்; தேவார தேவராகிய சந்திர சேகரரையும் எழுந்தருளச் செய்தான் என்பதை, "தென்னவன் மூவேந்த வேளான் ஸ்ரீ ராசராசேசுவரமுடையார் கோயிலில் யாண்டு 29 ஆவது வரை எழுந்தருளுவித்த பிரதிமங்கள், உடையார் கோயில் முழத்தால் அளந்தும் இரத்தினங்கள் சரடுநீக்கித் தட்சிண மேருவிடங்கன் என்னும் நிறைகல்லால் நிறை எடுத்தும், பொன் ஆடவல்லான் என்றும் கல்லால் நிறை எடுத்தும், கல்லில் வெட்டினபடி, பாதாதிகேசபரியந்தம் பதினேழ்விரல், இரண்டு தோரை உயரமும் இரண்டு திருக்கையும் உடையாராகக் கனமாக எழுந்தருள்வித்த நம்பியாரூரர் பதினறு விரல் நீளத்து இரண்டு திருக்கையுடையாராகக் கனமாக எழுந்தருளுவித்த நங்கை பரவையார்......

பாதாதி கேசாந்தம் இருபத்திரு விரலேஇரண்டு தோரை உசரத்து இரண்டு திருக்கையுடைய வராகக் கனமாக எழுந்தருளு வித்ததிரு
நாவுக்கரையர்

பாதாதி கேசாந்தம் இருபத்திரு விரலே இரண்டு தோரை உசரத்து இரண்டுதிருக் கையுடை வராக்க் கனமாக எழுந்தருளு வித்த திருஞான சம்பந்த அடிகள், பெரிய பெருமாளுக்கு, (இராசராசன்)

தேவார தேவராக எழுந்தளுவித்த தேவர் பாதாதிகேச பரியந்தம் ஐவிரலே இரண்டு, தோரை உசரத்து நாலு அத்தம் (கை) உடையராக எழுந்தருளுவித்த சந்திர சேகர தேவர் ... . எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மேலும் இதே கல்வெட்டு ஐம்பத்தாறு பொன்சுளியுடைய, அக்கமணிமாலை ஒன்று நம்பி ஆரூரர்க்கும், நங்கை பரவையார்க்குத் திருக்காற்காரை மோதிரம் ஆகியனவும் நாவுக்கரையர்க்கு பொன்சுளி அக்கமணியும். திருஞான சம்பந்தர்க்கு, பொன்சுளி அக்கமணியும், பொற்பூவும், அக்கமணித் தாழ்வடமும் பிறவும் அமைத்தான். ஊர் மக்களும் தேவார ஆசிரி

கோவை சிரவணபுரம் மடாலயத்தில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள் அன்னதான மண்டபத் திறப்புவிழா நிகழ்ச்சிச் சிறப்பித்தருளினர்கள். தவத்திரு. சுந்தர சுவாமிகள், தவத்திரு. இராமசாமி அடிகள் முதலிய பெருமக்கள் பலப்பல படத்தில் காணலாம்.

யர் மூவருக்கும் அணிகலன்கள் சூட்டியுள்ளனர் என்பதைத் தஞ்சைக் கோயில் மேற்குச் சுற்றில் முதல் மாடத்திற்குமேல் செதுக்கியுள்ள கல்வெட்டால் அறியலாம்.

இந்தக் கோயிலின் தென்புறச் சுவரின் இரண்டாம் படையிலுள்ள கல்வெட்டில் இராசராசனது தமக்கையாகிய குந்தவையார் தட்சிணமேருவிடங்கர் பிராட்டியாருக்குத் திருமகுடம் வாளி உளூத்து திருமாலை வாகுவலயம் ஸ்ரீகந்தம் திருக்கைப்பொட்டு சூடகம் ஆகிய அணிகலன்களைப் பொன்னும் மணியுங்கொண்டு செய்வித்தார் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. இதில் மணிகளது இலக்கணமும் காணப்படுகிறது, மேற்சுற்று மூலையில் உள்ள கல்வெட்டு தேவார ஆசிரியர்கட்கு நந்தாவிளக்குகள் அளித்தமை கூறுகிறது, இக்கோயிலில் கருவறையில் வடபுறத்தைச் சூழ்ந்த சுவரில் மூவேந்த வேளான் சேத்திரபாலர், ஆடும் பைரவர், சிறுத்தொண்டர், வெண்காட்டு நங்கை, சீராள தேவராதியோர் திருவுருவங்கள் எழுந்தருளச்செய்த செய்தியும் அணிவித்த அணிகலன்களும் கூறப்படுகின்றன.

இக்கோயில் கருவறையைச் சூழ்ந்த மேற்குப் புறத்திலுள்ள நூல்களில் தத்தாநமரேகாண் என்ற மிலாடுடையார் (மெய்ப்பொருள் நாயனுர்) திருவுருவம் எழுந்தருளச் செய்து அணிகலன்கள் சூட்டப் பெற்றதைக் குறித்துள்ளனர். கல்வெட்டுக்களில் மூவேந்த வேளான் திருப்பணிகளாக இவை குறிக்கப் பெறுகின்றன.

இவற்ருல் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் குடமுழுக்கு நிகழ்ந்த பின் அரசனும், சூழ்ந்தோரும், தெய்வத் திருப்பணிகளில் உளமொன்றி ஈடுபட்ட நிலைமையினை விரிவாக உணரமுடிகிறது. இறைவனையும் இறையருள் பெற்ற அருளாளர்களையும் வழிபடுவதும் தம் பிறவிப் பயனுகக் கருதினர். மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து அறமும் அருளும் உடையவராய்த் திகழ வழிகாட்டினர்.

சமயநெறி தமிழ்ப் பாடல்களால் தழைத்தோங்க, தேவார ஆசிரியர்களால் அருளப்பெற்ற பதிகங்களைத் திருநாரையூர் நம்பியாண்டார் நம்பிகளது துணைகொண்டு தில்லையினின்றும் உலகிற்கு வழங்கியவன் இராசராசன். அதனுல் திருமுறைகண்ட சோழன் எனும் பெயர் பெற்ருன். திருமுறைகளின் மொழிக்கு

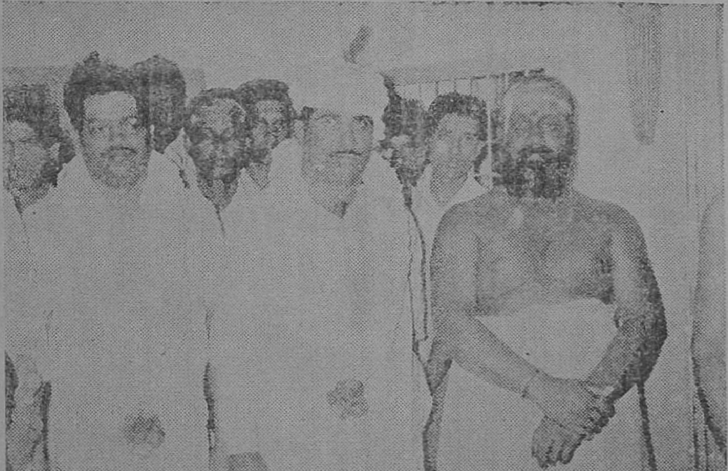

கோவை சிரவணபுரம் மடாலயத்தில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள் அன்னதான மண்டபத் திறப்புவிழா நிகழ்ச்சிச் சிறப்பித்தருளினுர்கள். தவத்திரு. சுந்தர சுவாமிகள் தவத்திரு. இராமசாமி அடிகள் முதலிய பெருமக்கள் பலப்பல படத்தில் காணலாம்.

மொழி தித்திக்கும் இனிய பாடல்களில் மனம் ஒன்றி இறைவனைப் போற்றி வழிபட்டான் இம் மாமன்னன். தான்பெற்ற இன்பம் எல்லோரும் பெற்று இன்புறுமாறு தேவாரப் பதிகங்களைத் திருக்கோயில்களில் விண்ணப்பிக்கச் (பாடுமாறு) செய்தான். தனக்குப் பெரிதும் ஈடுபாடுடைய தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் தேவாரத் தேவராகிய சந்திரசேகரரை எழுந்தருள்வித்து நாற்பத்தெட்டு இசைவாணர்களைக்கொண்டு திருப்பதிகம் விண்ணப்பிக்கவும் அவர்கள் பாடல்களுக்கேற்ப இசைக்கருவிகளை இயக்க இரு இசைவல்லார்களையும் அமர்த்தி அவர்களுக்கு வளம்பொலிய நெல்வழங்கும் அறத்தை ஏற்படுத்தினான். அது எப்பொழுதும் நிகழவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தன் அரண்மனைக் கருவூலத்திலிருந்தே வழங்கவும் ஆணை பிறப்பித்தான் என்பதையும் அது எவ்வெவ்வாறு நிகழவேண்டும் என்பதையும் இப்பணியில் ஈடுபட்டோரனைவரும் சிவதீட்சை பெற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பதையும் இக் கோவிலில் வடபுறச் சுவரில் உள்ள கல்வெட்டால் அறிகிறோம்.

இவற்றால் நாள்வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடு (திருவிழா) ஆகியன சிறந்திருந்தன. மக்கள் திருவுருவை எழுந்தருளச் செய்து மனமுருக வழிபட்டனர். சமயப் பெருமக்களைப் போற்றினர். அவர்களுக்கு அணிகலன் சூட்டினர் என்பனவற்றை அறிகிறோம். மேலும் அக்கமணி ஒன்றை நூல் கோத்து அவரது, ஐம்பத்தாறு மணிகளைப் பொற்சுளியுடன் தொடுத்தணிவது, கண்டிகையணிவது ஆகிய சமயச் சின்னங்களின் முறைகளையும் உணர முடிகிறது. திருக்கோயில் பணிகளில் ஈடுபடுவோர் சிவதீட்சை பெற்றவர்களாக இருந்தனர் என்பது புலனாகிறது. சமயநெறியினைத் தக்காங்கு நாடி உணர்வதற்கு இக்கல்வெட்டுக்களை ஆய்வது பெரிதும் பயனுடையதாக இருக்கும். இவற்றைப் பேணி ஆய்வதில் தமிழ் உலகம் முற்படுவதாக

148697

வடார்க்காடு மாவட்டம், போளூர் வட்டம், படவேடு திரு. இரேணுகாம்பாள் கோயிலில், அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள் திருமண மண்டபக் கால்கோள் விழா நிகழ்த்தினார்கள். திரு, டி. பி. சீநிவாசன், M.L.A., திரு. சின்னராசுக் கவுண்டர், M.P. முதலிய பெருமக்கள் பலர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். (27—1—72).

வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மன்னை. ப. நாராயணசாமி அவர்கள், வரவேற்புரை ஆற்றுகின்றார்.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார், M. L. C. அவர்கள், இராசராச சோழன் 'திருமுறை கண்ட சிறப்பு' பற்றி விளக்குகின்றார்.

தஞ்சையில், இராசராசன் சிலை திறப்பு விழாவில், நமது தமிழக முதல்வர் 'தமிழவேள்' மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள், உரை நிகழ்த்துதல். (13—4—72)

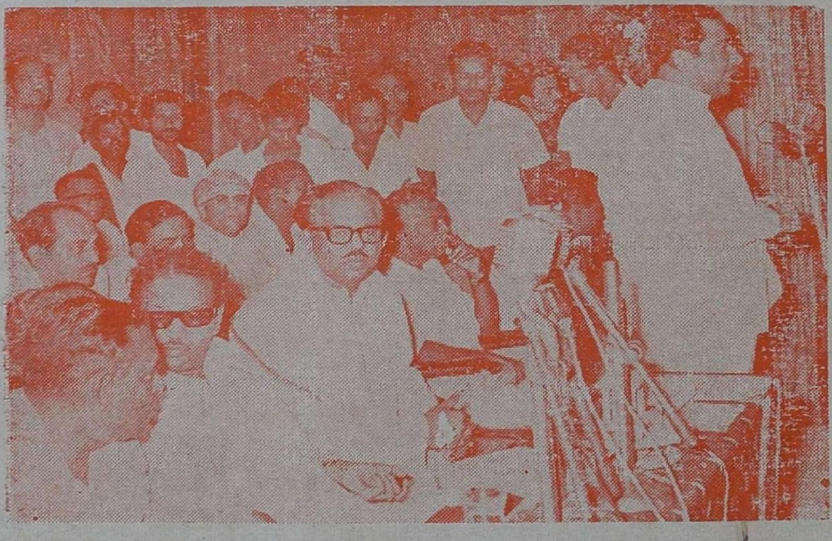

இராசராசனின் ஆட்சியின் மாட்சியை, நமது அறநிலைய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பர் அவர்கள் உணர்ச்சி ததும்ப விளக்குகின்றார்.

Published by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Admn.) Dept., Madras-34, Printed at Sivarts Printers. 119, Strahans Road,